SOTAVANGIT KIRJOITTAVAT OMAISILLEEN JA TUTTAVILLEEN

Neuvostoliitossa olevien suomalaisten sotavankien pyynnöstä julkaisemme heidän kirjeitään kotiinsa. Pyydämme lukijoita lähettämään kirjeet niissä mainituille henkilöille.

◆

Rva Raita Salolahti
H:ki, Vilhovuorenkuja 6. B 63.

Rakkaat omaiset!

Parhaimmat terveiseni teille täältä sotavankileiriltä. Viides kuukausi on jo menossa ja vointini on mitä parhain. Tämä leiri sijaitsee kauniin koivikon keskellä. Kohtelu on mitä parhain. Täällä on elokuvat kerran viikossa. Meistä sotavangeista on muodostettu oma orkesteri, joka antaa konsertteja usein. Esitämme itse näytöskappaleita ja harrastamme urheilua vapaa-aikoina. Työssä käymme 8 t. vuorokaudessa ja pyhät on vapaata. Minä käyn työssä satamassa. Olen työryhmän vanhimpana. Ruoka on ollut hyvää ja riittävästi, ja työssä kävijät saavat vielä enemmän. Ei täällä nälkä ole eikä pahasti ikäväkään. Kyllä täältä vielä sinne tullaan terveempänä ja viisaampana kuin lähdettiin.

Terveiset kaikille tutuille. Älkää olko levottomia puolestani. Sodan loputtua tavataan.

Stm. Valdemar Melto,
7 div. Er. Pion. P. 35 1. kompp.
1 Kpk 4043.

*

Emäntä Katri Huhtanen
Vuoksenniska, Mausamäki.

Terveiseni täältä Neuvostoliitosta, jossa olen sotavankina. Varmaan te siellä kotona olette ajatelleet kohtalostani kaikenlaista tällä aikaa, vaan minä voin sanoa, että minulla ei ole täällä mitään hätää, olen ollut terveenä ja syödä olen saanut aivan tarpeeksi. Töissä olen käynyt ja hyvin pärjännyt. Vaan toista se on niitten kaverien, jotka ovat siellä rintamalla. Heidät kohtaa ennen pitkää venäläisten luoti, elleivät huomaa ajoissa lopettaa taistelua. Minä olen päässyt sodan ulkopuolelle ja olen iloinen siitä, sillä pääsen sodan jälkeen takaisin kotiin. Siis vain monin rakkain terveisin.

Miikka.

Korpr. Miikka Huhtanen,
Er. os. P. 6 Kpk 5670.

*

Oskari ja Selma Kokkonen
Sodankylä, Kierinki.

Parhaimmat terveiset täältä Neuvostoliitosta sotavankileiriltä. Olen terveenä ja voin oikein hyvin ja sitä samaa toivon teillekin sinne kotiin. Tällä leirillä on paljon suomalaisia sotavankitovereita. Sodankylän poikia meitä on kolme tällä leirillä, Hyötylä, Ponka ja minä. Kaikki voimme hyvin. Työ on kevyttä. Elokuvissa käymme kerran viikossa, joskus useammankin. Asunnot on hyvät, saamme hyvää ruokaa ja aika kuluu joutuun.

Toivon hyvää vointia teille sinne kotiin ja kaikille sukulaisille ja tuttaville. Monin terveisin

Vilho.

Stm. Vilho Kokkonen,
JR 12.

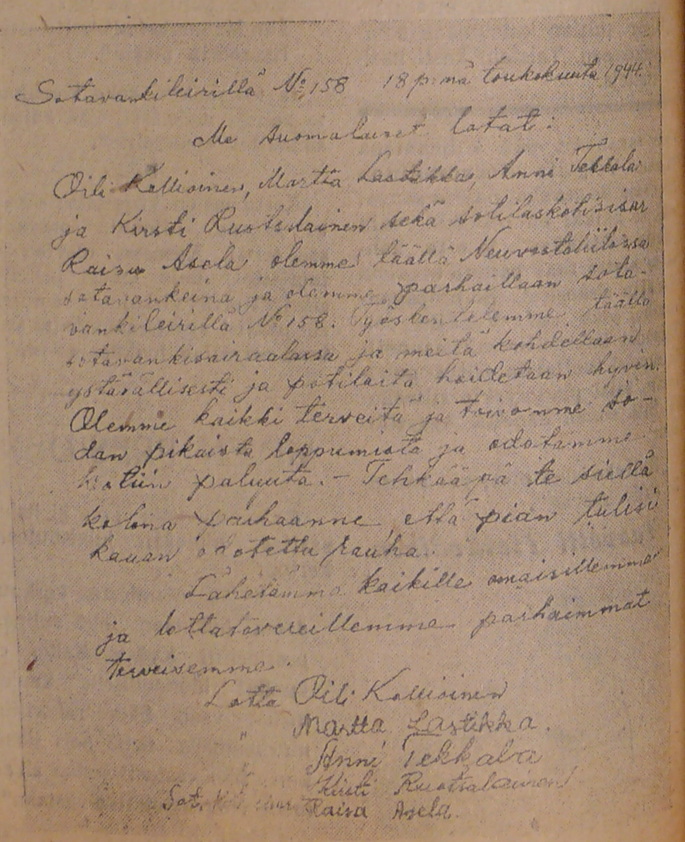
*

Anna Suikeli
Orimattila.

Lähetän terveiset Teille täältä Neuvostoliitosta. Olen ollut kolmatta vuotta sotavankina. Vangiksi jouduin vaikeasti haavottuneena. Olen saanut hyvän hoidon.

Erkki.

Erkki Suikeli,
JR 42 jääkäreitä.

Sotavankileirillä N:o 158 18 p:nä toukokuuta 1944.

Me suomalaiset latat:

Pil. Kallioinen, Martta Lastikka, Anni Tekkala ja Kirsti Ruotsalainen sekä sotilaskotisisar Raisa Asola olemme täällä Neuvostoliitossa sotavankeina ja olemme parhaillaan sotavankileirillä N:o 158. Työsten tekemme täällä sotavankisaraalissa ja meitä kohdellaan ystävällisesti ja potilaita hoidetaan hyvin. Olemme kaikki terveitä ja toivomme sodan pikaista lopettamista ja odotamme kotiin paluuta. – Tekkää pä te siellä kotona kaikkenne että pian tulisi rauan ääotettu rauha.

Lähetämme kaikille omaisillemme ja tuttavillemme parhaimmat terveisemme.

Latta Pil. Kallioinen
" Martta Lastikka.
" Anni Tekkala
Sot. K. Kirsti Ruotsalainen
Sot. K. Raisa Asola.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 51 1944 — RINTAMALEHTI — Torstaina kesäkuun 1 pnä

POHJOLAISET SOTILAAT!

ME NEUVOSTOLIITON sotavankileirillä N:o 158 olevat entiset Suomen armeijan sotilaat, jotka olemme kotoisin Oulun ja Lapin lääneistä, päännymme teidän puoleenne, Pohjolan pojat.

Askettäin leirillemme saapuneet uudet sotavangit kertovat meille yhä uusista saksalaisten raakalaisteoista meidän rakkaassa Pohjolassamme.

Sallassa saksalaiset roistot riisuivat alasti Hilja Sepän ja raiskasivat. Hän meni tajuttomaan tilaan ja viimein kuoli.

Oulussa saksalaiset repivät ja raiskasivat hammaslääkäri Helanderin ja kauppias Kemilän tyttäret, jonka jälkeen nämä pedot tappoivat molemmat uhrinsa.

Sodankylässä saksalaiset houkuttelivat Vieno Saukkosen autoonsa. Sodankylän ja Rovaniemen välisessä metsässä tyydytettyään eläimelliset halunsa nuo konnat tappoivat hänet raa'asti.

Inarin apteekkari Eskelisen talon rakentamista varten ostamat hirret saksalaiset polttivat nuotioissa.

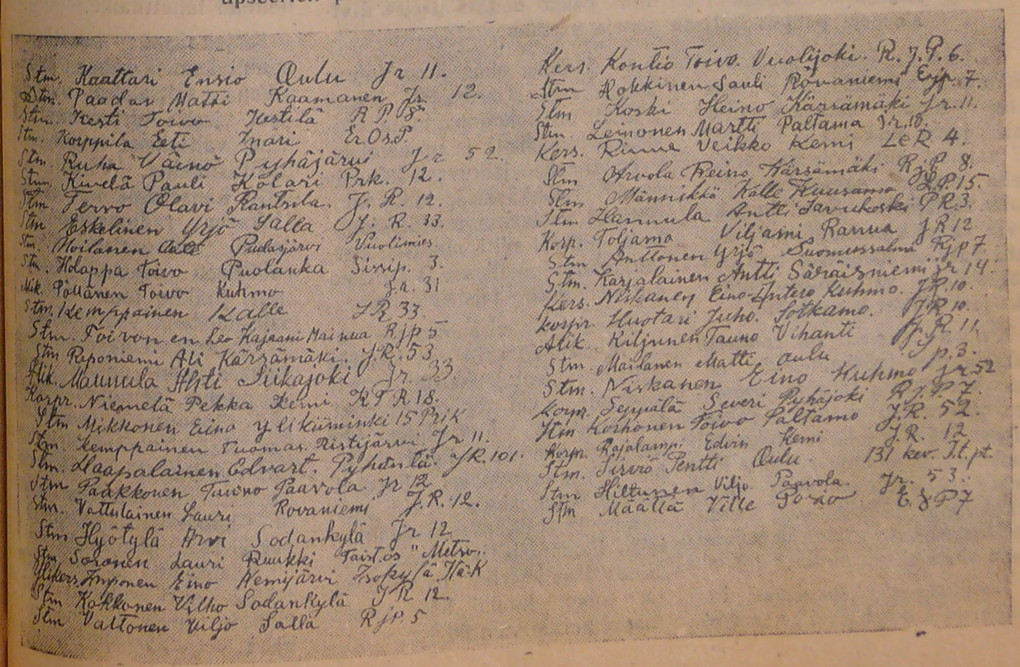
Kaikki nämä saksalaisten konnantyöt ovat saaneet tapahtua rytiläis-hallituksen tieten ja sen suosiollisella myötävaikutuksella. Neuvostoliiton hallituksen ehdottaman avun asemesta saksalaisten pois ajamiseksi Suomesta hallitus on päättänyt lopullisesti alistaa Suomen fascisti-Saksalle ja tapattaa loputkin Suomen miehet.

Tämän vuoksi kehoitamme teitä kieltäytymään tottelemasta tuollaista hallitusta, joka ei aja oman kansansa asiaa, vaan toimii Saksan fascistikihojen määräysten mukaan. Pohjolainen ei ole tottunut alistumaan toisen orjaksi, eikä hän voi sallia vieraiden isännöimistä omassa kodissaan. Meidän pohjolaisten tehtävä on yhdessä koko Suomen kansan kanssa puhdistaa maamme saksalaisista sotajoukoista.

Ainoastaan tällä me voimme turvata kotiemme rauhallisuuden ja perheittemme turvallisuuden. Tämä on ensimmäinen ehto Suomen pääsemiseksi pois tästä toivottomasta sodasta.

Pohjolaiset sotilaat! Ottakaa johto käsiinne saksalaisten ajamiseksi pois Suomesta ja Suomen kansan vapauttamiseksi sodan kiroista.

Pohjolasta kotoisin olevien entisten Suomen armeijan sotamiesten ja aliupseerien puolesta sotavankileirillä N:o 158:

Stm. Kaattari Ensio Oulu Jr 11.
Stm. Paadar Matti Raananen Jr. 12.
Stm. Kesti Toivo Kestilä R.P.P.
Stm. Korppila Eetu Inari Er.Osp.
Stm. Ruha Vaino Pyhäjärvi Jr. 52.
Stm. Kinelä Pauli Kolari Prk. 12.
Stm. Tervo Olavi Kantvila J. R. 12.
Stm. Eskelinen Yrjö Jalla J. R. 33.
Stm. Moilanen Aatos Pudasjärvi Suolimies.
Stm. Holappa Toivo Puolanka Sissip. 3.
Alik. Pöllänen Toivo Kuhmo Jr. 31
Stm. Kemppainen Kalle JR 33
Stm. Toivonen Leo Kajaani Maimua R.J.P. 5
Stm. Reponiemi Ali Karjamäki J.R. 53
Alik. Manuela Yrjö Pikajoki Jr. 33
Korpr. Niemelä Pekka Kemi R.T.R. 18.
Stm. Mikkonen Eino Ylikiiminki 15 Pr.K
Stm. Kemppainen Tuomas Pistijärvi Jr. 11.
Stm. Laapsalainen Edvart. Pyhäntä JR. 101.
Stm. Pääkkonen Tuovo Paarola Jr. 12.
Stm. Vattulainen Lauri Rovaniemi J.R. 12.
Stm. Hyötylä Arvi Sodankylä Jr. 12
Stm. Soranen Lauri Ruukki Taistos "Metro"
Stm. Ampanen Eino Kemijärvi Pohjois-Nark
Stm. Kokkonen Vilho Sodankylä JR 12.
Stm. Valtonen Viljo Salla Rjp. 5
Kers. Kontio Toivo Ivalojoki R. J. P. 6.
Stm. Rokkonen Sauli Rovaniemi Erp. 7.
Stm. Koski Kleino Karjamäki Jr. 11.
Stm. Leinonen Martti Pattana Jr. 16.
Kers. Rinne Veikko Kemi LER 4.
Stm. Arvola Reino Karjamäki R.J.P. 8.
Stm. Manninen Kalle Kuusamo JP. 15.
Stm. Ylönmula Antti Savukoski PR 3.
Korp. Toljama Viljami Ranua JR 12
Stm. Pulkonen Yrjö Suomussalmi Rjp 7.
Stm. Karjalainen Antti Särkijärvi Jr 14.
Kers. Nikkanen Eino-Ensio Kuhmo. JP. 10.
korpr. Huotari Jiho. Sotkamo. JP. 10.
Alik. Kiljunen Tauno Vihanti Jp.R. 11.
Stm. Marjanen Matti Oulu Jp. 3.
Stm. Niskanen Eino Kuhmo Jr 52
Korpr. Seppälä Severi Pyhäjoki R.J.P. 7.
Stm. Korhonen Toivo Paltamo JR. 52.
Korpr. Rajalampi Edvin Kemi JR. 12
Stm. Tervo Pentti Oulu 131 ker. Jl. pt.
Stm. Hiltunen Viljo Paarola. Jr. 53.
Stm. Määttä Ville Posio 6.8.97

„Ymmärsin, että Saksa kulkee romahdusta kohden"

Vangiksi joutunut 13. saksalaisen ilmailudivisioonan 26. rykmentin 1. komppanian komentaja yliluutnantti Hans Lorisch kertoo:

„Sodan alkuaikana, jolloin Saksan armeija valtasi laajan alueen Neuvostoliitolta, kaikki upseerit olivat varmoja siitä, että Venäjä ei kestä Saksan aseita vastaan. Stalingrad horjutti tätä vakaumusta. Neuvostojoukkojen peloittavat voitot 1943—44 lannistivat vielä enemmän saksalaisten sotamiesten ja upseerien taisteluintoa. Pienessä piirissä upseerit juttelivat keskenään melko avoimesti. Monet heistä olivat sitä mieltä, että Saksa ei enää selviydy niin ankarista iskuista. Asioista perillä olevat upseerit puhuivat tavallisesti Saksan sotateollisuuden suunnattomista vaikeuksista".

Lopuksi sotavanki kertoi muutamia tosiasioita tilanteesta Saksan selustassa. Hän sanoi:

„Johtavissa natsipiireissä ollaan levottomia. Johtajat pelkäävät englantilais-amerikkalaisten joukkojen maihinnousua ja Neuvostoliiton hyökkäyksen uudistumista. Monet Saksassa ovat myöskin sitä mieltä, että ulkomaalaiset työläiset voivat esittää tapahtumien kriittilisimmällä hetkellä kohtalokasta osaa. Rautatieliikenne, posti ja sähkölennätin työskentelevät epäsäännöllisesti. Posti viipyy matkalla useita viikkoja, jopa kuukausiakin päivän kahden asemasta. Matkustajien lukumäärä junissa on vähentynyt 3—4 kertaisesti. Rautatieliikenteen epäsäännöllisyys vaikeuttaa rintaman huoltoa. Yksinpä lisäjoukot, aseet ja ammustarvikkeetkin tulevat joukko-osastoihin suuresti myöhästyneinä. Nähdessäni, mitä tapahtuu syvällä selustassa, minä ymmärsin, että Saksa kulkee romahdusta kohden".

Sissitoiminta pohjois-Italiassa

Liittoutuneiden pääesikunta Italiassa ilmoittaa, että Saksan sotilasjohdon on ollut pakko heittää useita divisiooneja pohjois-Italiaan sissejä vastaan.

Veronan lähellä sissit ovat rikkoneet rautatielinjan ja muutaman tunnin aikana suistivat kaksi junaa kiskoilta. Tuhottiin 17 vaunua, joissa oli sotatarvikkeita matkalla saksalaisille joukoille rintamalle. Sissit hyökkäsivät junan kimppuun, joka kuljetti Saksaan italialaisia työläisiä. Saksalainen vartiojoukko tuhottiin ja työläiset vapautettiin.

Novarassa on poltettu saksalaisille työskentelevä tehdas. Vicenzassa tapahtui aseellinen yhteenotto sissien ja saksalaisten välillä, jolloin molemmat puolet kärsivät menetyksiä. Firenzen luoteispuolella saksalaiset joukot hyökkäsivät sissiosastoa vastaan saamatta kuitenkaan ainoatakaan sissiä vangiksi.

Sissiliikkeen keskuksena Italiassa on Lombardia, erikoisesti Udinen alue, jossa toimii sissiprikaati „Garibaldi". Tämä prikaati on kokoonpantu italialaisista sotamiehistä ja upseereista. Prikaati tekee jatkuvasti lukuisia pieniä hyökkäyksiä, jotka kiinnittävät vastaansa miehitysjoukkoja, pitävät niitä alituisen hermojännityksen tilassa ja lamaannuttavat niiden taistelutarmoa.

Saksalaisten viranomaisten sekä Mussolinin yritykset käyttää italialaisia sotajoukkoja sissejä vastaan ovat epäonnistuneet. Karkulaisuus Mussolinin yhä harvalukuisemmista joukoista tulee yhä suuremmaksi. Fascistimiliisin kokonainen joukko-osasto siirtyi huhtikuussa sissien puolelle. Ferrarasta lähteneestä n.s. „tasavallan kaartin" pataljoonasta, johon kuului 600 miestä, saapui perille vain 80.

15.000 saksalaista vangiksi Italiassa

Liittoutuneiden joukkojen pääesikunta Italiassa ilmoittaa, että hyökkäyksen aikana Italian rintamalla on murskattu 71., 94. ja 715. saksalainen divisioona. Liittoutuneiden ottamien vankien luku nousee nyt yli 15.000 miehen.

Viimeisten tietojen mukaan 5. amerikkalaisen armeijan joukot ovat taistellen tulleet Velletrin esikaupunkiin.

UNKARISTA

Neuvostoliiton, Suur-Britannian ja Amerikan Yhdysvaltain hallitusten julkilausuman johdosta Saksan vasalleille Unkarille, Romanialle, Bulgarialle ja Suomelle Unkarin entinen Tukholman lähettiläs Ulein-Revitzki on lähettänyt erikoiskirjelmän Neuvostoliiton, Suur-Britannian ja Yhdysvaltain Tukholman lähettiläille.

Kirjelmässä sanotaan, että miehityksensä kahden kuukauden aikana saksalaiset ovat poistaneet viralta tärkeimmät unkarilaiset valtiolliset toimihenkilöt ja hallitusmiehet. Virasta on erotettu kansallispankin pääjohtaja, Unkarin radiohallinnon presidentti, ulkoasiain ministeriön poliittisen osaston johtaja sekä suuri joukko muita virkamiehiä. Saksalaisten vaatimuksesta on lakkautettu Unkarin sosialidemokraattinen puolue, talonpoikaispuolue, demokraattinen puolue, riippumaton sosialistipuolue y.m. Kaikki yleiset järjestöt aina turistiyhdistystä myöten on lakkautettu. Samoin on lakkautettu kahdeksan suurinta joka päiväistä unkarilaista pääkaupunkilaislehteä ja 101 maaseutulehteä sekä suljettu yliopistot. Hillitön juutalaisvaino on käynnissä.

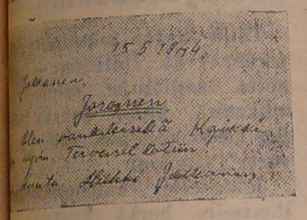
SOTAVANGIT KIRJOITTAVAT OMAISILLEEN JA TUTTAVILLEEN

Neuvostoliitossa olevien suomalaisten sotavankien pyynnöstä julkaisemme heidän kirjeitään kotiinsa. Pyydämme lukijoita lähettämään kirjeet niissä mainituille henkilöille.

Jalkanen
Joroinen.

Olen vankileirillä. Kaikki on hyvin. Terveiset kotiin!

Sotil. Heikki Jalkanen.

*

Isak Paadar
Inari, Kaamanen.

Olen ollut jo vankina yli kaksi vuotta ja suurimman ajan olen ollut pärehöylällä töissä. Ruokaa saadaan kohtalaisen hyvin. Esimerkiksi minä saan yhden kilon leipää sekä kolme keittoa yhdessä päivässä. No niin, myöskin veli Korppila on täällä. Hän on samassa pärehöylällä sekä saa saman ruokamäärän kuin minäkin. En muuta kuin paljon terveisiä ja pikaisiin näkemiin toivoo

Matti.

Kotiväkimies Matti Paadar.

*

Lyyli Imponen
Kemijärvi, Isokylä.

Terveiset sinulle ja lapsille. Olen hyvin. Käyn töissä. Täällä on Sallan poikia Sauli Kauttio ja Vilho Valtanen Kursusta. Heidän kanssa olemme samassa työryhmässä kirvestöissä. Suomalaisia poikia on paljon. Odotamme pikaista sodan loppua. Silloin palaan kotiin sinun ja lasten tykö. Terve näkemiin

Eino.

Sot. Eino Imponen.

Vihtori Salminen
Paimio, Oinilankylä.

Parhaat terveiseni kotia kaikille omaisilleni. Voin oikein hyvin. Olen täällä oppinut uuden ammatinkin. Olen suutarina. Työpäivä on 6 tuntia, lopun ajan saamme viettää vapaasti. Toivon vain hyvää vointia omaisilleni sekä pikaisiin näkemiin

Kaino.

Stm. Kaino Salminen,
JR 35.

*

Olga Torssonen
Soanlahti, Kuikka.

Monet rakkaat terveiset täältä Neuvostoliitosta sinne teille kotipuoleen. Minun aikani kuluu täällä oikein hyvin. Olen ollut myös ihan terve. Me työskentelemme täällä monenlaisissa töissä. On täällä Sortavalan puolen poikia muitakin ja Salmista on yksi poika nimeltään Seppä. Hänen kanssaan jouduttiin yhtä aikaa vangiksi ja on oltu koko aika yhdessä. Eipähän tässä nyt muutakaan. Toivon vaan hyvää kesää teille kaikille ja kohta minäkin täältä palaan, sillä näyttää siltä, että sota loppuu pian.

Monin terveisin

Poikasi Hannes.

Stm. Johannes Torssonen,
Rjp. 5.

*

Otto Vaakanainen
Juuka, Salonkylä.

Terveiseni sinne kotiin täältä Neuvostoliitosta. Hyvin täällä on aika mennyt. Täällä on myös Vilho Louhelainen sieltä Muunanlahdesta ja Veikko Halonen Kaunaksen kylältä. No eipä muuta kun hyvää vointia teille kaikille.

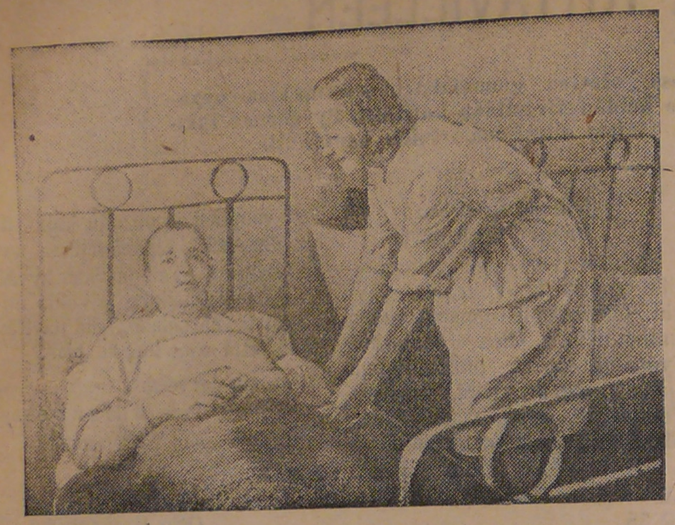
Eino.

Stm. Eino Vaakanainen,
3 Kpk 4261.

Kesän tultua sotavangit alkoivat ruokailla ulkosalla.

SOTAVANKILEIRILTÄ

Lotta Martta Lastikka sairaanhoitajattarena.

FASCISTIT AHTAALLE TURKISSAKIN

Turkin poliisi on toimittanut kotitarkastuksen vasta paljastetun fascistimielisen järjestön johtajien luona.

Löydetyistä asiakirjoista käy ilmi, että tuon järjestön johtajat olivat valmistaneet Turkin uuden „perustuslain“ suunnitelman saksalaiseen malliin ja jakaneet etukäteen ministeripaikat „tulevassa hallituksessa“. Kuten myöhemmin on käynyt selville, oli järjestö kiinteässä yhteydessä saksalaisiin ja sitä rahoitettiin Berliinistä.

Stambulissa ilmestyvän hitleriläisen lehden „Türkische Postin“ toimittaja Ihsan Sabis on vangittu.

Kuinka fascistijohtajat rikastuvat

Sveitsiläinen lehti „Baseler Arbeiterzeitung“ on julkaissut numerotietoja Saksan fascistijohtajien pääomista. Lehden tietojen mukaan marsalkka Göringillä on ulkomaiden pankeissa rahassa ja arvopapereissa 3.575.000 dollaria. Ohranapäällikkö Himmlerin pääomat ulkomailla nousevat 2.000.000 dollariin. Hitlerin apulaisella Hessillä on ulkomaiden pankeissa rahassa ja arvopapereissa 2.045.000 dollaria.

Saksalaisten terrori Virossa

Ruotsalaiset lehdet kertovat saksalaisten uudesta terroriaallosta Viron sivistyneistöä vastaan. „Olemme saaneet aivan luotettavista lähteistä tietoja hitleriläisten uusista toimenpiteistä Viron sivistyneistön tuhoamiseksi“, sanoo „Sydsvenska Dagbladet“. Gestapo vangitsi toukokuun 20 ja 21 pnä kaikki virolaiset lääkärit Tallinnassa ja muissa kaupungeissa. Nyt näissä kaupungeissa on ainoastaan rajoitettu määrä saksalaisia sotilaslääkäreitä.

SISSITOIMINNASTA BULGARIASSA

Äskettäin tapahtui länsi-Bulgariassa yhteenotto Bulgarian sissien ja rykmentin vahvuisen sotaväenosaston välillä. Taistelut kestivät useita päiviä. Osa hallituksen sotajoukoista siirtyi sissien puolelle, santarmijoukot tulivat hottiin. Viime aikoina on sissiliike saksalaisia miehittäjiä vastaan vilkastunut eri puolilla Bulgariaa.

Outoja suunnitelmia

Tällä kertaa saksalaiset joukot perääntyvät Italiassa — „ennakolta laadittujen suunnitelmien mukaan“, kuten Saksan pääkaupungin tiedonannoissa niin „henkevästi“ sanotaan.

Jokaiselle huumorintajuiselle ihmiselle herää kysymys, että mitä helkkaria ne saksalaiset siitten näkivät suotta niin paljon vaivaa rakentaessaan Italiassa „Gustav-linjoja“ ja „Adolf Hitler-linjoja“, jos ei heillä ollut muita suunnitelmia kuin luovuttaa ne liittoutuneille. Mihin kaupaa tällainen voiteen haaskaus? Ja toiseksi, jos Hitlerin „voittamattomat“ saksmannit juoksevat pakoon „ennakolta laadittujen suunnitelmien mukaan“, niin miksi ne eivät panneet töpinäksi hyvän sään ollessa, vaan jäivät suu auki toljailemaan ja odottelemaan liittoutuneiden hyökkäystä? Miksi heidän piti ensin ottaa selkäänsä, menettää 15.000 miestä sotavankeina ja vielä enemmän kaatuneina. Vai kuuluiko sekin „ennakolta laadittuihin suunnitelmiin“?

Jos sinulle, arvoisa lukija, saattuisi käymään niin ohrasesti, että saisit turpiisi joltain vihamieheltäsi ja sitten alkaisit suunniviurussa toimittaa, että sitä tuli patälliä sinä juuri halusitkin, niin sinä varmasti saisit kaikki läsnäolijat nauramaan.

Yhtä naurettavia ovat ne saksmannien väitteet, että he ottavat selkäänsä „ennakolta laadittujen suunnitelmien mukaan“. Saksmanni pitää lystiä omalla kustannuksellaan. Tuollaista humoria sanotaan hirtehishuumoriksi.

Taavetti Tietäväinen.

Herrat ovat myyneet meidät saksalaisille”

Seuraavassa esitämme erään JR 56 9. komppanian entisen sotamiehen lausunnon:

Saksalaiset ovat todellisia ystäviä Suomessa. Nykyisellä hallituksella ei ole muuta vaihtoehtoa kuin saksalaisystävällinnan varaa kuin saksalaisystävyys. Se tuli näkyviin hyvin selvästi Suomen ja Neuvostoliiton välisissä rauhanneuvottelujen raukeamisessa yhteydessä. Tanner, Ryti ja Mannerheim tietävät, että he ovat vastaamaan osallistumisestaan sotaan Saksan puolella siksi he eivät halua luopua saksalaisista.

Kun saimme kuulla rauhanneuvottelujen raukeamisesta, niin pojat sanoivat kiroillen: „Nyt näkyy, että herrat ovat myyneet meidät saksalaisille“. Meitä kaiveli kaikkein eniten se, kun saksalaiset saavat vielä selustalla ja meidän pitää olla heidän takiaan päätämme myöten. Kauhaa kaipaavat niin hyvät kuin sotamiehetkin. Mutta ei siitä näy mitään tulevan pitkään aikaan, kun saksalaiset saadaan isännöidä Suomessa. Ja tiedämme ne isännöivätkin siihen asti kun suomalaiset alkavat panemaan päihin heitä ja heidän hännystannattajiaan oikein saksalla“.

Parikuuttta bulgarialaisista joukoista Jugoslaviassa

Viime alkoina on Jugoslaviassa olevista bulgarialaisista miehistöjoukoista karannut kokonaisia joukkueita ja komppanioita siirretyille alueille maan kaakkoisosassa.

Saksalaiset ovat riisuneet monista useita bulgarialaisia joukkueosastoja pitäen niitä „epäluotettavina“.

SOTILAAN ÄÄNI

RINTAMALEHTI

Nro 52 v 44

Sunnuntaina kesäkuun 4 pnä

Miten Punainen armeija käyttäytyy Romaniassa

— Punaisen armeijan astuttua Romanian alueelle Hirleun kaupungin pappi Konstantinescu lausui kaupungin asukkaiden kokouksessa:

„Saksalaiset koettivat parhaansa mukaan kuvailla meille niitä kauhuja, jotka meitä muka odottavat, kun venäläiset joukot saapuvat. Nyt me olemme kaikki

(Jatkuu 2. siv.)

Suomalaisia upseereita Punaisen armeijan sotavankeina

Luutnantit Heikki Jalkanen ja Jaakko Pohjola aamukävelyllä.

Voimatonta miekankalistelua

Kovaonniset „suur-suomalaiset“ valloitusseikkailijat luulevat nyt parantavansa konkurssipesänsä asioita hurjalla miekankalistelulla. Sen aloitti vanha sotahupsu Mannerheim „Aseveliliiton“ vuosikokoukselle lähettämällään suurisanaisella tervehdyksellä. Mannerheimiä ovat myötäilleet monet ministerit, muun muassa Tanner ja Salovaara, jotka Neuvostoliiton, Englannin ja Amerikan hallitusten antamaa viimeistä varoitusta uhmaillen uhkaavat edelleenkin jatkaa sotaansa.

Mitä nuo herrat oikeastaan luulevat saavuttavansa typerillä ja voimattomilla uhkauksillaan?

Kuvittelevatko he ehkä peloittelevansa Punaista armeijaa? Sehän on naurettavaa.

Jos he taas olettavat, että heidän intoilunsa voi vähääkään vaikuttaa kansanvaltaisen maailman yleiseen mielipiteeseen, niin sinäkin he erehtyvät hyvin pahasti. Mitä enemmän he intoilevat ja reuhtovat, mitä julmemmin he uhkailevat jatkaa sotaansa Hitlerin puolella, sitä selvemmin he joutuvat paljastamaan itsensä Saksan rengeiksi.

Mutta ehkäpä heidän tarkoituksenaan onkin tehdä vielä yksi yritys sotaisen innostuksen lietsomiseksi uupuneisiin suomalaisiin sotilaisiin. Tuskinpa he sinäkään onnistuvat, sillä nyt, jos koskaan, puuttuu sotaiselta innostukselta todellisuuspohjaa. Nekin suomalaiset sotamiehet, jotka eivät ehkä vielä ymmärrä Suomen herrojen sodan rikollisuutta, käsittävät ainakin sen jatkamisen toivottomuuden. Onhan Punainen armeija jo vapauttanut suurimman osan anastetusta neuvostomaasta, ja se

(Jatkuu 2. siv.)

Voimatonta . . .

(Jatkoa 1. siv.)

pitää varmasti lopustakin huolen. Tunnustavathan viholliset-kin, että se on nyt voimakkaampi kuin koskaan ennen. Ja sitäpaitsi se ei ole yksin. Sillä on mahtavat liittolaiset, Englannin ja Amerikan aseelliset voimat, jotka parhaillaan valmistautuvat antamaan lännestä käsin murskaavaa iskua Hitlerin leirille, johon Suomikin kuuluu.

Mutta jos niin kävisi, että sotahullut miekankalistelijat saisivat Suomen armeijan joksikin aikaa jatkamaan hyödytöntä vastarintaa, jos he saisivat vielä tapatetuksi jonkun kymmenen tuhatta suomalaista sotamiestä, niin se olisikin heidän ainoa „saavutuksensa". Suomen armeijan on joka tapauksessa lähdettävä Neuvostoliiton alueelta. Vastarintaa tekemällä se voisi ainoastaan lisätä veriuhriensa lukumäärää ja Suomen kansan kärsimyksiä.

Miten Punainen . . .

(Jatkoa 1. siv.)

nähneet, että saksalaiset valehtelivat häikäilemättömästi".

— Pappi Argir Popa sanoi saarnassaan seurakuntalaisilleen:

„Nyt me kaikki näemme, että Punainen armeija ei ole tullut valtaamaan Romanian maita. Neuvostojoukot ovat tulleet tänne ajamaan pois saksalaisia. Kaikkien uskovaisten, kaikkien romanialaisten täytyy auttaa Punaista armeijaa, sillä se vapauttaa meidän maamme saksalaisista, Romanian veriviholisista".

— Tilanomistaja Vasile Alecsucu kertoi:

„Saksalaiset ja heidän apurinsa peloittelivat meitä ja sanoivat, että kun neuvostojoukot tulevat Romaniaan, niin ne kostavat säälittä romanialaisille. Mutta venäläiset eivät koske rauhalliseen väestöön. Saksalaiset sotilaat veivät minulta paljon hevosia, karjaa ja kolme traktoria. Venäläiset eivät ole ottaneet minulta mitään".

Suomen armeijan aliupseereille

Me suomalaiset aliupseerit, jotka olemme täällä Neuvostoliiton sotavankileirillä N:o 158, käännymme teidän puoleenne lausuaksemme mielipiteemme kysymyksestä, joka tällä hetkellä kaikkein enimmin kiinnostaa meitä ja varmasti teitäkin.

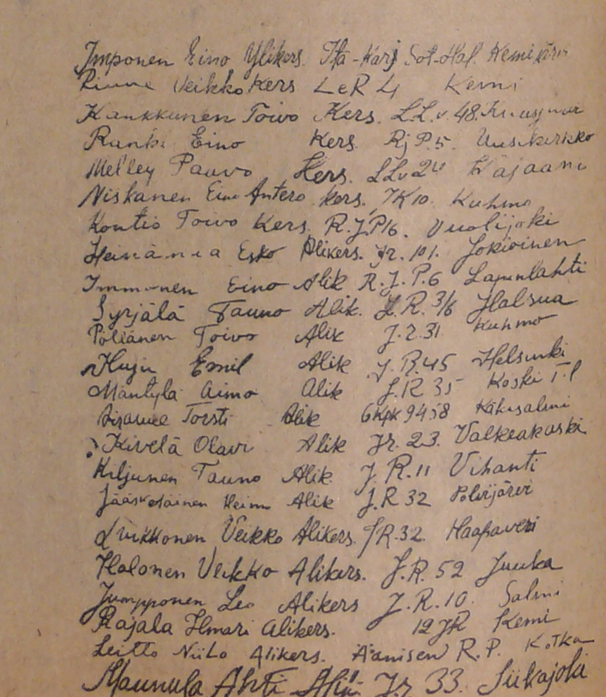
Meitä huolestuttaa oman kansamme kohtalo. Kaikki merkit viittaavat siihen, että sodan ratkaisu on lähellä. Stalingradin päivistä alkaen on suomalaisille sotilaille käynyt yhä selvemmäksi, että Saksa häviää sodan. Nyt sen huomaa jokainen. Se tietää myöskin varmaa tappiota Suomen armeijalle, joka käy Saksan sotaa. Sodan jatkaminen on mieletöntä. Suomi on menettänyt paljon parasta miesvoimaansa tämän lähes 3-vuotisen sodan aikana. Jos mitä se vielä tulee menettämään, jos te annatte sodan jatkua?

Miten kansamme tuho on vältettävissä? Ainoa pelastus on sodan mitä pikaisin lopettaminen ajamalla saksalaiset pois Suomesta. Tiedämme varmasti, että kansamme tahtoo rauhaa. Suomen armeijan sotilaat tahtovat elää ja palata kotiinsa omaistensa luokse. Te aliupseerit, olette myöskin kyllästyneet sotaan.

Mutta hallitus jatkaa sotaa, sillä se ei aja Suomen kansan asiaa vaan kulkee Hitlerin asialla. Se on valmis täydellisesti tuhoamaan Suomen kansan ja armeijan.

Te, aliupseerit, jotka toimitte johtajatehtävissä ja jatkatte sotaa joudutte siis tahtoen tai tahtomattanne edistämään kansamme perikatoa. Mutta teidän käsissänne on myös oman itsenne, sotilaiden ja koko kansan pelastus, sodan lopettaminen. Teidän johtamanne sotilaat liittyvät teihin, jos te esiinnytte alotteentekijöitä saksalaisten karkoittamisessa pois Suomesta! Ryhtykää siis rohkeasti toimimaan yhdessä sotilaiden kanssa! Älkää unohtako, että Suomen kohtalonhetki lähenee.

Neuvostoliiton sotavankileirillä N:o 158 olevien entisten Suomen armeijan aliupseerien puolesta:

SOTAVANGIT KIRJOITTAVAT OMAISILLEEN JA TUTTAVILLEEN

Neuvostoliitossa olevien suomalaisten sotavankien pyynnöstä julkaisemme heidän kirjeitään kotiinsa. Pyydämme lukijoita lähettämään kirjeet niissä mainituille henkilöille.

◆

Isälleni Eino Kujanpäälle Hämeenkyröön.

Parhaat terveiseni Teille täältä sotavankileiriltä. Olen ollut terveenä ja voin oikein hyvin. Työskentelen täällä leirin toimistossa lähettinä. Meitä on lähettinä kaksi suomalaista, nimittäin Pekkanen ja minä. Työmme on raskasta ja hupaisaa. Aikakin kuluu nopeasti sodan loppumista odotellessa. Ruoka ja huolto on ollut hyvää. Kyllä täällä mies kunnossa pysyy.

Ei sitten muuta kuin pikaisiin näkemiin ja hyvää vointia teille kaikille siellä kotona. Terveiseni myös kaikille tutuille ja naapureille.

Yrjö.

Yrjö Kujanpää,
Pioneeripataljoona 32.

*

Matti Holappa
Puolanka, Autio, Siltala.

Reippaat kevätterveiseni lähetän täältä sotavankileiriltä sinne kotiin. Minä voin hyvin ja saan toivon teillekin. Pikaisiin näkemiin!

Toivo.

Sm. Toivo Holappa,
Passipatl. 3.

*

Anna Salmela ja lapset Veteli, Räyrinki.

Parhaat terveiseni täältä vankileiriltä. Olen terve ja työskentelen pajalla samaten kun kotonakin. Ruoka on niin hyvä, että voimat riittää. Työkaverinani on Mainio Antti Räyringistä ja Luohansuu Härmästä. Kohtelu leiriltä on erittäin hyvää ja olo rauhaisaa. Seppä pajalla ohjaa kuin oli poikaansa.

Terveisin

Erkki.

Sm. Erkki Salmela,
P. 50.

Ville Pajunen
Viitasaari, Niinilahti.

Rakkaat terveiseni Isälle, Veljille ja Siskolle. Olen voinut kaikin puolin hyvin ja palaan kotiin kun tämä sota loppuu. Monin terveisin

poikanne Hugo.

Stm. Hugo Pajunen,
1 Kpk 4861.

*

Toini Laaksonen
Karjalohja, Viertola.

Tervehdykseni saapukoon sinne sinulle ja pojilleni Lasselle ja Joukolle. Hyvin voidaan ja terveenä ollaan.

Martti.

Entinen sotamies
Martti Laaksonen.

Hilja Paakkonen
Paavola, Saarikoski.

Rakkaimmat terveiseni saapukoon teidän luoksenne äiti ja isä. Olen vankina täällä Neuvostoliitossa ja voin hyvin. Haavani on parantunut. Olen saanut hyvää hoitoa. Sodan loputtua tavataan taasen.

Oma poikanne Tauno.

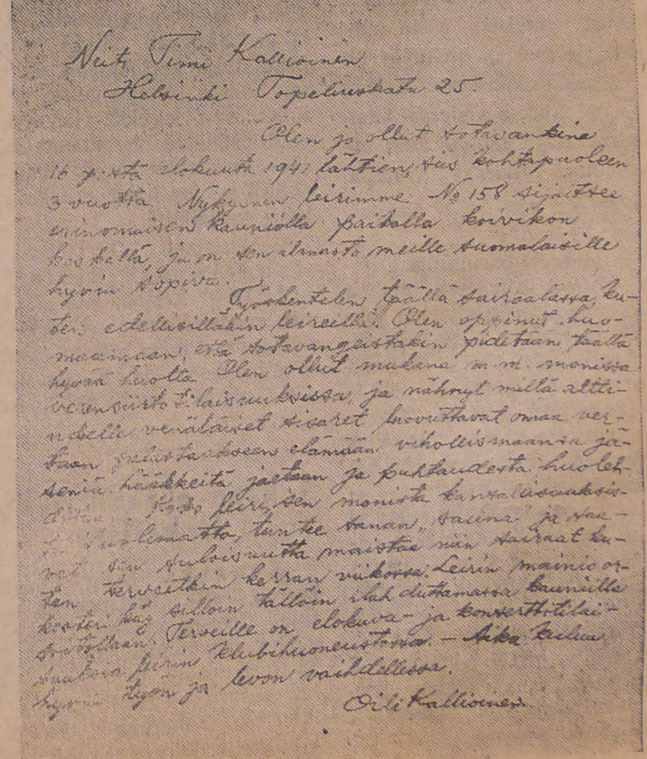
Stm. Tauno Paakkonen.

*

Antti Niskanen
Kuhmo, kk.

Rakkaat omaiset ja tuttavat! Reippain terveisin täältä Neuvostoliitosta. Poika voi hyvin ja parta kasvaa. Pikaisiin näkemiin.

Kers. Eino-Antero Niskanen,
1 Kpk 4861.

Neit. Timi Kallionen
Helsinki Topeliuksk. 25.

Olen jo ollut sotavankina 16 p:stä elokuuta 1941 Lahtien, siis kohtapuoleen 3 vuotta. Nyt olen leirinne N:o 158 sijaitsee erinomaisen kauniilla paikalla korkean kuusikon keskellä, ja on sen ansiosta meille suomalaisille hyvin kaunis.

Työskentelen täällä paikallisessa kunnan edustuksellisen leirealla. Olen oppinut huomaamaan, että sotavangeistakin pidetään täällä hyvää huolta. Olen ollut mukana m. m. sinoissa konsertti-illanvietoissa, ja näkynyt millä alttiudella venäläiset kiiretkin hoputtavat omaa vertaan paremmuuden elämään. Vihollisuuksia jatkaan pelkästään velvollisuudentunnosta, sillä kuten monesta kansalaisuudestakin tiedätte, tietää Suomi ja venäläiset nyt jo muutakin kuin maistaa näin kaukaa kunkin terveydeksi kesän viikossa. Leirin mainio ympäristö, kaunis luonto, tuhat ihmistä kuulumassa kaunille kuorolle, kaikki tämä tällöin ihmisen ympärillä, on tehnyt, Terveille on elokuva- ja konserttitilaisuuksia järjestetty kuukausittain. — Aika kuluu mukavasti leirin kulttuurielämässä.

Hyvin ja terveenä voimme molemmat.

Oili Kallionen.

MARSALKKA TITO saa tunnustusta Englannissa

Englannin alahuoneen jäsen, ilmavoimien everstiluutnantti Roland Robinson, joka on käynyt Jugoslavian kansanvapautusarmeijassa, lausui Parlamentin alahuoneessa:

„Sen jälkeen, kun näin nuo taistelijat, olen sitä mieltä, että hallituksemme on tehnyt oikean päätöksen ryhtyessään lähettämään aseita miehille, jotka ovat valmiita taistelemaan viimeiseen saakka karkoittaakseen hitleriläiset anastajat maastaan. Lähettäessämme aseita Titolle, me tiedämme, että ne tulevat käytetyiksi hyvin ja oikein.

Titossa sisseillä on suuri johtaja. Hänen asiansa on meidän yhteinen asiamme. Hänen mukanaan on kaikkiin kansallisuuksiin ja uskontunnustuksiin kuuluvia, jotka taistelevat yhteisen asian puolesta, ja meidän on myös oltava heidän kanssaan. Meidän täytyy kulkea yhdessä Titon kanssa aivan samoin kuin me kuljemme yhdessä Venäjän kanssa".

*

Näin ihailevia lausuntoja esitetään kansanvaltaisissa maissa Jugoslavian vapaustaistelun johtajasta, marsalkka Titosta ja hänen sotilaistaan, joita Suomen sanomalehdet suvaitsevat nimittää „rosvojoukoiksi". Kun Saksan natsi-gangsterit purkavat voimatonta kiukkuaan urheisiin jugoslavialaisiin isänmaanystäviin, joilta he saavat yhä kipeämpiä iskuja, on Suomen sotapropaganda myöskin valmis virkansa puolesta haukkua räkyttämään berliiniläisten isäntiensä puolesta. Onneksi ei tuolla räkytyksellä yhtään heikennetä Jugoslavian sankarillisten poikien vapaustaistelua saksalaisia fascistikonnia vastaan.

Neuvostoliiton sotavankileiriltä

Lotta Oili Kallioinen ja sotilaskotisisar Raisa Asela pitävät huolta sairaiden ruoasta.

Elintarviketilanne kärjistyy Saksassa

Saksasta saapuu tietoja, että sinne ajetut ulkomaalaiset työläiset kärsivät nälkää ja ovat pakotettuja kerjäämään. Monissa Saksan kaupungeissa se on tullut aivan yleiseksi. Hannoverin poliisipäällikkö on antanut määräyksen talonomistajille ilmoittaa poliisille, jos näkevät ulkomaalaisia kerjäläisiä.

Ruotsalainen „Göteborgs Handels- och Sjöfartstidning" kertoo, että „Ukrainan menettäminen on järkyttänyt perin pohjin Saksan elintarviketilannetta, ja Saksan väestön edessä ovat nyt vaikeat ajat".

Saksan ohrana riehuu Unkarissa

„Svenska Dagbladet" kertoo, että Budapestista saatujen tietojen mukaan Gestapon miehet ovat ampuneet Unkarin Yleisesikunnan poliittisen osaston päällikön eversti Kadarin ja tunnetun unkarilaisen näyttelijättären Katalin Karadyn. Ammuttuja syytettiin siitä, että he olivat perustaneet maanalaisen järjestön, joka „uhkaa valtion turvallisuutta". Samanaikaisesti hitleriläiset ovat ampuneet useita muita huomattavia unkarilaisia toimihenkilöitä.

Ojasta allikkoon

Suomen armeijan lippujuhla, jota aikaisemmin vietettiin toukokuun 16 päivänä, on nyttemmin siirretty kesäkuun 4 päivään.

Mikä on aiheuttanut tuon omituisen muutoksen?

Ei mikään muu kuin se seikka, että kansan keskuudessa on toukokuun 16 päivän vietto juhlapäivänä aiheuttanut suuttumusta ja inhoa, koska se on katsottu lahtareitten juhlaksi.

Toukokuun 16 pnä 1918 entisen mustasotnialaiskenraali Mannerheimin lahtarikaartit yhdessä von der Goltzin saksalaisten pyövelilaumojen kanssa kokoontuivat Helsinkiin Senaatintorille juhlimaan yhteistä voittoaan Suomen työläisistä ja torppareista. Lähemmäs 20.000 murhattua ja noin 90.000 keskitysleireille teljettyä Suomen miestä ja naista — se oli saksalaisten ja suomalaisten lahtarien riemun ja juhlimisen aihe tuona päivänä.

Nyt, kun suomalaissyntyisillä Saksan rengeillä on niin huutava puute tykinruoasta, että he katsovat tarvitsevansa tähän tarkoitukseen yksinpä vuonna 1918 murhattujen punakaartilaisten pojatkin, ovat he pitäneet tarkoituksenmukaisena kieltäytyä viettämästä armeijan lippujuhlaa toukokuun 16 pnä, tietäen, että se ärsyttää työläisiä.

Mutta siirtäessään tuon juhlapäivänsä kesäkuun 4 päivään, joka on Mannerheimin syntymäpäivä, ovat he joutuneet ojasta allikkoon. Punakaartilaisten pojilla ei ole mitään syytä eikä halua juhlia isiensä telottajan Mannerheimin syntymäpäivää.

Jos toukokuun 16 päivä oli lahtareitten juhla, niin kesäkuun 4 päivä on todellinen emälahtareitten juhla.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 53 1944 — RINTAMALEHTI — Keskiviikkona kesäkuun 7 pnä

LIITTOUTUNEET NOUSSEET MAIHIN RANSKASSA

MAIHINNOUSUVOIMIEN YLIPÄÄLLYSTÖN ESIKUNNAN TIEDONANTO N:o 1

Liittoutuneiden merivoimat ovat kenraali Eisenhowerin johdolla kesäkuun 6 päivän aamulla suurten sotilasilmavoimien tukemina alkaneet laskea maihin liittoutuneiden armeijoita Ranskan pohjoisrannikolle.

PÄÄMINISTERI CHURCHILLIN PUHE

Pääministeri Churchill piti kesäkuun 6 päivänä puheen alahuoneessa. Luotuaan katsauksen liittoutuneiden sotatoimiin Italiassa, Churchill sanoi, että kesäkuun 6 päivää vasten yöllä ja aikaisin aamulla ovat liittoutuneiden ensimmäiset suuret muodostelmat nousseet maihin Euroopan mantereelle. Suunnaton armada, johon kuuluu lähes 4.000 laivaa, on mennyt Englannin kanaalin yli. Saksalaisten rannikkotykistön tuli on huomattavassa määrin vaimennettu. Esteet merellä eivät olleet niin suuria kuin oli luultu.

Englantilais-amerikkalaiset joukot toimivat noin 11.000 lentokoneen tukemina, jotka voidaan heittää taisteluun tarpeen mukaan. „Me toivomme", jatkoi Churchill, „tuottavamme viholliselle vielä paljon yllätyksiä taistelun kuluessa. Taistelun mittasuhteet ja ankkeys tulevat jatkuvasti kasvamaan lähiviikkojen aikana. En halua spekuloida sotatoimien kulkua. Voin kuitenkin sanoa, että kaikissa liittoutuneiden armeijoissa vallitsee täydellinen yksimielisyys. Joukkojen taisteluhenki, kuten minulla oli tilaisuus henkilökohtaisesti todeta laivoihin astumisen aikana, on erinomainen".

Kenraali Eisenhowerin päiväkäsky

Reuterin tietotoimisto ilmoittaa, että kaikille liittoutuneiden joukkojen sotilaille jaettiin maihinnousun edellä kenraali Eisenhowerin päiväkäsky, jossa sanotaan:

„Liittoutuneiden maihinnousuvoimien sotamiehet, matruusit ja lentäjät! Te olette lähdössä suurelle ristiretkelle, johon me olemme valmistautuneet näinä pitkinä kuukausina. Koko maailman katseet kohdistuvat teihin. Koko maailman vapauttarakastavien ihmisten toiveet ja rukoukset seuraavat teitä. Yhdessä ulkojaiden liittolaistemme ja muilla rintamilla toimivien aseveljiemme kanssa te murskaatte Saksan sotakoneen, vapautatte Euroopan orjuutetut kansat natsien hirmuvallasta ja takaatte meille turvallisuuden vapaassa maailmassa.

Teidän tehtävänne ei ole helppo. Vihollinen on hyvin koulutettu, hyvin aseistettu ja taisteluissa karaistunut. Se tulee taistelemaan raivokkaasti. Mutta me elämme vuotta 1944. Paljon on tapahtunut sen jälkeen, kun natsit saivat voittoja vuosina 1940 ja 1941. Yhdistyneet kansakunnat ovat tuottaneet saksalaisille suuria tappioita taisteluissa silmä silmää vasten. Meidän ilmahyökkäyksemme on tuntuvasti vähentänyt saksalaisten voimaa ilmassa ja heidän kykyään käydä sotaa maalla. Meidän sisäinen rintamamme on antanut meille valtavan ylivoiman aseistuksen ja sotatarvikkeiden alalla sekä suurten kouluutettujen sotilasreservien valmentamisessa meidän käyttöömme. Tilanne on muuttunut. Koko maailman vapaat ihmiset kulkevat yhdessä voittoa kohti. Minä luotan täydellisesti teidän rohkeuteenne, velvollisuudentuntoonne ja taistelutaitoonne. Me emme tyydy vähempään kuin täydelliseen voittoon.

Toivotan menestystä! Ja seuratkoon kaikkivaltiaan Jumalan siunaus tätä suurta ja jaloa yritystä!"

Päiväkäsky jaettiin maihinnousuun osallistujille sen jälkeen, kun he olivat nousseet laivoihin. Kaikille muille maihinnousujoukkojen osastoille sen lukivat niiden komentajat.

TAISTELU ROOMASTA

Liittoutuneiden hyökkäys Italiassa on johtanut suureen voittoon: saksalaisten karkoittamiseen Italian pääkaupungista Roomasta.

Rooma on kaukana Suomesta. Mutta sittenkin Suomen lehdistön tiedonannoista heijastuu levottomuus tämän saksalaisten uuden tappion johdosta. Hitlerin apureilla on useitakin syitä levottomuuteen.

Ensiksi. Rooman luona kärsitty tappio on uusi todistus Hitler-Saksan voimattomuudesta, sen armeijan vastustuskyvyn heikkenemisestä, sen johdon kykenemättömyydestä. Erittäin vaikeakulkuisesta ja helposti puolustettavasta, tekniikan viimeisimpien vaatimusten mukaan linnoitetusta maastosta huolimatta, saksalaisten valiodivisioonien vastarinta murtui heti liittoutuneiden rynnistäessä. Hitler-Saksan sotilaallinen mahti, Suomen nykyisten hallitusherrojen ainoa ja viimeinen tuki ja turva, osoittaa yhä selvempiä parantumattoman herpaantumisen oireita.

Toiseksi. Rooman valloitus on uusi musertava isku fascismille, tuolle inhoittavalle ja raakalaismaiselle hirmuvallalle. Rooma oli aikoinaan fascismin kehto. Nyt se on vapautunut fascismin painajaisesta. Suomen nykyiset vallanpitäjät ovat eroittamattomasti kietoneet oman kohtalonsa fascismin kohtaloon. He ovat poltteneet takanaan kaikki sillat kansanvaltaisiin maihin. Fascismin kuolinkamppailu Italiassa ei niin ollen voi olla tekemättä heitä levottomiksi.

Kolmanneksi. Liittoutuneitten voitto Rooman luona ei ole mikään erillinen tapahtuma. Se on ainoastaan yksi hyvin merkittävä askel kansanvaltaisten liittoutuneitten suurvaltain voittojen tiellä. Se on jatkoa niille iskuille, joita Punainen armeija on antanut saksalaisille Leningradin luona, Ukrainassa, Romaniassa, Krimillä. Se on samalla enteenä Punaisen armeijan ja sen liittolaisten uusille, entistä ankarammille yhteisille iskuille idästä, lännestä ja etelästä, iskuille, joihin sortuu Hitlerin hirmuvalta ja kaikki, mikä sitä kannattaa.

Voittoisa taistelu Roomasta, „ikuisesta kaupungista“, on yhtenä todistuksena sen hetken koittamisesta, jolloin suomalaisen sotilaan on ehdottomasti tehtävä valintansa: joko varma kuolema Hitlerin kanssa tahi pelastus tekemällä pesäeron saksalaisista, kieltäytymällä tottelemasta Mannerheimin ja hänen upseeriensa käskyjä, laskemalla aseensa Punaisen armeijan edessä.

EISENHOWERIN RADIOPUHE

Vetoomuksessaan Euroopalle ja koko maailmalle Suur-Britannian radion välityksellä kenraali Eisenhower lausui:

„Maihinnousu on osa yhteisestä suunnitelmasta Euroopan vapauttamiseksi yhdessä meidän venäläisten liittolaistemme kanssa. Ne, jotka ovat olleet yhteistyössä vihollisen kanssa, työnnetään syrjään“.

ASIASTA JOS TOISESTAKIN

Ketä naurattaa, ketä ei

Oletteko kuulleet uusinta vitsiä? Sen kertoi Adolf Hitler, myöntäessään joukkojensa peräänty-neen Roomasta. Selkäänsä saanut saksmanni leukaili tähän tyyliin:

„Meidän joukkomme ovat vapaaehtoisesti luovuttaneet Rooman liittoutuneille. Kyllähän me olisi se Rooma voitu hallussammekin pitää kuinka kauan vaan, mutta ei viitsitty. Mitä me Roomalla tehdään, mokomallakin lävellä? Meidän joukkomme tekivät tosin urhoollista vastarintaa vielä Rooman kaduillakin, mutta kun ne näkivät ja kokivat liittoutuneiden suuren ylivoiman, niin ne päättivät säästää Rooman kulttuuriarvoja ja lähtivät pois“.

Saksmanni väittää livistäneensä Roomasta pelkistä hienotuntoisuus- ja kohteliaisuussyistä...

Kukapa lukijoista ei tuntisi tätä vanhaa, mätää vitsiä. Se on kuultu ja tullaan kuulemaan joka kerta, kun saksmanni saa selkäänsä. Tästäpä syystä se ei naurata enää edes Mannerheimiäkään.

Kuka on seuraava?

Rooman jouduttua liittoutuneiden käsiin Mussolinin fascististen mustamekkojen rellestys pohjois-Italiassakin lähestyy surullista loppuaan. Osoituksena siitä, kuinka pahasti Mussolini paran housut tutisevat, on hänen antamansa julistus, jossa tämä vanha roisto kehoittaa italialaisia taistelemaan hänen „sosialistisen tasavaltansa puolesta“.

Jäämme jännityksellä odottamaan, milloin Suomen fascistijehut, Mussolinin kaverit, pankkihuijari Ryti, suurkapitalisti Walden ja päälahtari Mannerheim kehoittavat Suomen kansaa taistelemaan „sosialistisen tasavallan puolesta“.

Häntä ei ymmärretä

Ministeri Väinö Tanner käväisi äskettäin Ruotsissa propagandaretkueella. Hän valitti katkeraan

ään, että häntä ja hänen ministe-riänsä vereitaan ei ulkomailla ymmärretä“. Nekin piirit Amerikassa, Englannissa ja muissa demokraattisissa maissa, jotka viime talvisodan aikana „ymmärsivät“, ovat nyt lakanneet ymmärtämästä“.

Oikeammin olisi sanoa, että talvisodan aikana ei vielä kaikilla ymmärretty sitä, mitä nyt ymmärretään, nimittäin: 1) että Väinö Tanner ja kumppanit ovat aikoja sitten myyneet itsensä saksmannille nahkoineen ja karvoineen sekä 2) että talvisodassa he vain niittivät sitä, mitä olivat kylväneet parin vuosikymmenen kuluessa, hioessaan veitsikojaan ja vaaniessaan otollista hetkeä, koska sitä „lähtään“ pistämään ja raiskaamaan naapurin maita.

Niin, ihmiset viisastuvat. Mutta sekös se kismittää ja kaivelee Tannereita.

Punaisen armeijan ja englantilais-amerikkalaisten ilmavoimien yhteistoiminta

Punaisen armeijan eteneminen lähteen on tehnyt mahdolliseksi lähestä itään lentävien englantilaisten ja amerikkalaisten lentokoneiden, jotka ovat heittäneet kommilastinsa Saksan ja sen vahvojen alueelle, laskeutumisen Neuvostoliitossa oleville lentokentille. Romanian sotilaskohteita äskettäin pommittaneet liittoutuneiden lentokoneet laskivat menestyksellisesti Neuvostoliiton omistillä alueilla oleville lentotukikohdille.

SOTAVANGIT KIRJOITTAVAT OMAISILLEEN JA TUTTAVILLEEN

Neuvostoliitossa olevien suomalaisten sotavankien pyynnöstä julkaisemme heidän kirjeitään kotiinsa. Pyydämme lukijoita lähettämään kirjeet niissä mainituille henkilöille.

Kalle Nykänen
Enso, Kalevantie 2.

K o t i v ä e l l e !

Kesäinen tervehdys Teille rakkaat vanhemmat, veljet ja sisaret! Näin kesällä taas muistuu kotikin mieleen. Kun noi työtkin on samat kuin kotona. Olen tehnyt veneitä niinkuin ennen isän kanssa. Niin aika täällä on mennyt hyvin. Ja poika on virkku kuin laitumelle päässyt varsa. Niin ollaan ja eletään kuin ennen kotona.

Kuten siis huomaatte pojalla on hyvä olla. Ja samoin toivoisin teilläkin olevan. Eipä siis muuta kuin pikaisiin näkemiin ja tervelsiä heilalle.

Stm. Kaarlo Nykänen,
RJP 5 4123.

*

Rouva Lempi Kivelä
Kolari.

Terveiseni täältä sotavankeudesta. Olen ollut jo 19 kuukautta täällä. Voin hyvin. Olen tehnyt puusepäntöitä. Muuten veli Einoa oon muistanut monta kertaa, että liekö se säilyny hengissä. Ja lopuksi toivon hyvää kalaonnea, että ois oikein lohta syyä kun tulee kotiin. Sillä luulen, että sota loppuu pian ja mekin päästään kotiin.

Terveisin poikasi
P a u l i.

Stm. Pauli Kivelä,
12. Prikaati.

*

Antti Kosonen
Viipuri, Pellervonkatu 9.

Parhaimmat terveiseni täältä sotavankileiriltä. Minä olen voinut oikein hyvin. Parhainta vointia toivotan sinne kotiin ja pikaisiin näkemiin.

E i n o.

Stm. Eino Kosonen,
JR 22.

Ulla Karjalainen
Kuusamo kk., Noukanvaara.

Tervehdys täältä sinulle ja koko perheelle. Olen terveenä ja sitä samaa toivoisin teillekin.

K. Albert Karjalainen,
Kuusamo kk., Noukanvaara.

*

Mikko Pyykkö
Lieksa, Ihantiavaara.

Lausun kesän parhaat terveiset teille kaikille yhteisesti. Olen täällä sotavankina. Ruokaa saan kolme kertaa päivässä ja käyn työssä ja saan työstäni lisä leipää hyvin. Kaikin puolin on hyvä olla. Keitään tuttuja ei ole, vaan on täällä paljon suomalaisia poikia, joista on tullut hyviä ystäviä. Siis, kun sota loppuu palaan kotiin, näkemiin vaan.

M i k k o.

Stm. Mikko Pyykkö,
JR 10 1. pataljoona.

*

Pohjola
Perniö kk.

Tervehdin täten teitä kaikkia omaisia ja kotiväkeä. Olen hyvissä voimin sotavankileirillä. Toivon pikaista tapaamista.

Parhain terveisin
Luutn. J a a k k o P o h j o l a.

*

Hilda Koski
Kärsämäki, Ol.

Kesä on tullut ja on tuonut tullessaan paljon hauskaa. Terveenä olen ollut ja olen työskennellyt kirvestöissä ja sehän on mukavaa hommaa. Ruokaa meillä on riittämiin asti. Saadaan kiloon asti leipää päivää kohti. Toivon kovasti, että ne fascistit tulis pian kukistettua.

H. Koski,
JR 11 2. pataljoona.

Suomalaisia sotavankeja Neuvostoliitossa

Lotat Anni Tekkala, Oili Kallioinen ja Raisa Asela apunaan leirin sairaalan kokit kuljettamassa ruokaa sairaille.

JR 12 sotilaille!

ME NEUVOSTOLIITOSSA sotavankileirillä N:o 158 olevat entiset JR 12:n sotilaat seurattuamme tarkoin Suomen hallituksen menettelyä viime aikoina, olemme suuttumuksella todenneet, että nykyinen Suomen hallitus ei halua luopua entisestä turmiollisesta sotapolitiikastaan, vaan haluaa tuhota Suomen kansan.

On selvää, että ne JR 12:n sotilaat, jotka ase kädessä tukevat tätä hallitusta, toimivat Suomen kansan etuja vastaan.

Toverit! Pois välinpitämättömyys! Lakatkaa kannattamasta Saksan renkien hallitusta ja tottelemasta sotahullujen käskyjä! Lähtekää Suomeen tappelemaan saksalaisten ajamiseksi pois maastamme tai antautukaa Punaisen armeijan vangiksi!

Älkää pelätkö vangiksi antautumista, sillä vankeja täällä kohdellaan hyvin. Meistä suurin osa on ollut täällä jo yli 2 1/2 vuotta, ja me olemme kaikki terveitä ja hyvässä kunnossa. Ruokaa on riittävästi, jota osoittaa jo sekin, että kaikki olemme lihoneet. Onpa sellaisiakin, joiden paino on kohonnut kymmenelläkin kilolla. Leirimme on kauniilla ja viihtyisällä paikalla. Meillä on valistustalo, jossa on iso juhla- ja elokuvasali. Konsertti- ja elokuvaesityksiä on joka viikko. Meillä on myöskin suuri kirjasto, lukusali ja pelihuoneet. Sauna on järven rannalla. Asuntomme ovat hyvät ja siistit. Tehkää päätöksenne heti. Nyt ei ole aikaa aprikoimiseen. Nyt on tullut päättävän toiminnan aika.

Yhteisin voimin sodan lopettamiseksi saksalaisia orjuuttajia vastaan!

Paader Matti Stm. J.R. 12. Inari
Tolsama Viljami Kpr. J.R. 12. Ranua
Rajala Ilmari Alik. 1/1 12 JR Kemi
Suto Hanka Stm: Jr. 12. Laihia:
Paakkonen Tauno Jr. 12. Paavola
Tervo Olavi. JR. 12. Rantsila.
Hyötylä Arvi. Jr. 12. Sodankyl
Vattulainen Lauri JR. 12. Rovaniem
Kokkonen. Vilho JR. 12 Sodankylä
Rajalampi Edvin JR 12 Kemi.

POHJOLAN POJAT VIHAAVAT SAKSALAISIA

Sotavanki, Suomen armeijan 15. prikaatin 2. pataljoonan 6. komppanian sotamies Eino Antero Kuuttti, kotoisin Pyhäjärveltä, kertoo:

„Rauhanneuvottelujen aikana komppaniamme sotamiehet olivat melkein kaikki sitä mieltä, että Suomelle olisi edullisempaa ajaa saksalaiset pois maansa kamaralta kuin jatkaa epätoivoista sotaansa, joka voi päättyä kuka ties kuinka surkeasti. Eri koisen innostuneita saksalaisten maasta karkoittamisen kannattajia olivat Pohjolasta kotoisin olevat sotamiehet ja aliupseerit. Monet heistä olivat juuri käyneet lomalla kotona ja tiesivät kertoa saksalaisten uusista edesottamuksista Pohjolan kylissä ja kaupungeissa. Niinpä alikersantti Kaukonen kertoi, että kun pommitusten aikana Oulun asukkaat ajetaan suojiin, niin saksalaiset puhdistavat sillä aikaa kauppoja ja varastelevat ihmisten asunnoista elintarpeita ja muuta tavaraa.

Eräs sotamies kertoi, että kun hän matkusti junassa Kajaanista Kouvolaan, niin konduktööri valitti itkusilmin, että saksalaiset varastelevat vaunuista kaikki esineet ja kun pääsevät toisen luokan vaunuihin, niin vievätpä mukanaan pehmeän kaluston ja lämmityslaitteetkin.

Pohjolasta kotoisin olevat komppaniamme pojat sanoivat olevansa valmiit millä hetkellä tahansa tappelemaan sen puolesta, että Suomi lopultakin pääsisi vapaaksi saksalaisvallasta".

SOTAVANKIEN NIMIÄ EI JULKAISTA ILMAN HEIDÄN SUOSTUMUSTAAN

SOTILAAN ÄÄNI

RINTAMALEHTI

N:o 54 44

Lauantaina kesäkuun 10 pnä

Maihinnousu „TYYDYTYSTÄ"

...ittoutuneiden armeijain mai...noususta Euroopan manteen on nyt tullut tosi. Puheet ...eivät siis olleetkaan mitään ...opagandaa" eikä „hermoso..., kuten suomalaisille soti...aikoinaan uskoteltiin. Sitä ...oin saksalaisten ja heidän ...ittensa jutut „Atlantin val... murtumattomuudesta, „sa...sta aseesta", jolla maihin...sen tehdään mahdottomaksi ..., ovat paljastuneet aivan ...liseksi hitleriläiseksi rehen...si ja humpuukiksi.

...aihinnousun alkaminen on ... suuri ilosanoma saksalais...een alla huokaaville Euroo...kansoille, jotka nyt näkevät ...tuksensa hetken koittavan. ...a samalla se on aiheuttanut ...ennusta, pelkoa ja kauhua ...rin leirissä.

...rallinen propaganda Suomes...amoin kuin kaikissa muissa ...Hitlerin valtakunnan osissa ...ää virkansa puolesta lieven...tapahtumain masentavaa vai...sta valehtelemalla, kuinka ...a Berliinissä on tieto mai...noususta otettu vastaan „tyy...dyksellä" y.m. y.m.

...uinka kaukana Hitlerin suo...silta apureilta todellisuudes...n „tyydytys" ja kuinka huo...he pystyvät salaamaan ...uaan, se näkyy m.m. „Huf...stadsbladetin" huudahduksessa 7. päivänä:

...äköalat ovat todellakin pe...ivat".

Saksmanni vinoilee, että se on ottanut vastaan tiedon liittoutuneitten maihinnoususta „mitä suurimmalla tyydytyksellä". Niin, kyllä se varmasti tekee hyvää konnan höskille, kun saa tällejä joka puolelta. Saksmannilla on tiedossa täydellinen „tyydytys".

Kuinka tapahtumat kehittyvät lännessä

— Kesäkuun 6 päivänä alkoi englantilais-amerikkalaisten joukkojen maihinnousu Euroopan mantereelle.

— 4.000 suurella ja usealla tuhannella pienellä laivalla 11.000 lentokoneen turvin tuotiin Englannin kanaalin yli Ranskan rannikolle kymmeniä liittoutuneiden divisiooneja.

— Lujittauduttuaan Normandian rannikolle 180 kilometriä leveällä rintamalla ja vallattuaan useita tukikohtia liittoutuneiden joukot alkoivat edetä Ranskan sisäosiin.

— Saksalaisten selustaan on tehty liittoutuneiden suurten ilmadesanttivoimien menestyksellisiä maihinlaskuja.

— Liittoutuneet ovat valloittaneet m.m. Bailleux'n ja Isignyn kaupungit.

— Maihinnousualueella otettujen saksalaisten sotavankien lukumäärä nousee 4.000—5.000 mieheen.

SAKSALAISET JUOKSEVAT PAKOON ITALIASSA

Liittoutuneiden pääesikunta Italiassa ilmoittaa, että vihollinen jatkaa perääntymistään Tiber-joen länsipuolella liittoutuneiden voimakkaan painostuksen alaisena. Joen itäpuolella liittoutuneet ovat samoin pakoittaneet vihollisen perääntymään.

Kesäkuun 8 päivän vastaisena yönä havaittiin vihollisen asemissa Adrianmeren rannikolla paljon räjähdyksiä, joiden jälkeen vihollinen alkoi perääntyä. Liittoutuneet ovat vallanneet useita paikkakuntia Rooman luoteis- ja koillispuolella sekä Viterbon kaupungin, 80 km Rooman pohjoispuolella.

Yhdysvaltain sotaministerin Stimsonin lausunnon mukaan ei viime päivien taisteluiden aikana Italiassa ole näkynyt saksalaisia lentokoneita. Kesselringin armeija on pirstottu. Liittoutuneiden joukot etenevät nopeasti pohjoiseen.

„Vangiksi antautuminen on järkevä teko",

sanoo suomalainen sotamies

Syvärin lohkolla Punaisen armeijan vangiksi joutunut 15. jalkaväkiprikaatin 6. komppanian 1. joukkueen sotamies Oiva Reiman, kotoisin Viipurin läänin Mustamäen kylästä, kertoo:

„Huhtikuussa minä löysin metsästä venäläisten lentolehtisen, jossa oli mm. lueteltu tarkkaan kaikki ne etuisuudet, joita Punaisen armeijan vangiksi vapaaehtoisesti antautuneet vihollisarmeijan sotamiehet ja upseerit nauttivat. Ehdot eivät tuntuneet hullummilta, mutta minulla ei riittänyt kuitenkaan rohkeutta antautua vapaaehtoisesti sotavangiksi. Ajattelin, että ehkä tässä muutenkin säilyy — rintamalla oli siihen aikaan hiljaista.

Mutta hiljaisia päiviä ei kestänyt kauaa. Toukokuun 1 päivän aamulla, kun pojat vielä nukkuivat kaikessa rauhassa, kuului yhtäkkiä hirveä räjähdys. Samassa korsuun syöksyi lähetetään vänrikki **Jussari** ja komensi: „Asemiin". En ehtinyt ottaa montaakaan askelta, kun jouduin venäläisten partiomiesten ristituleen väliin. Vänrikki Jussari yritti ampua puna-armeijalaisia, mutta sai heti kuulan kalloonsa. Minä katsoin viisaammaksi heittää kiväärini maahan ja nostaa kädet ylös antautumisen merkiksi.

Nyt olen Punaisen armeijan vankina enkä kadu kauppojani. Vangiksi antautuminen on ainoa järkevä teko silloin, kun on valittava elämä taikka kuolema".

VÄNRIKKI KUUSELA

Suomen vallanpitäjäin valheita

Kysymykseemme, miten Suomen armeijan upseerit suhtautuvat rauhanneuvottelujen katkeaseen Neuvostoliiton kanssa, sotavanki, Suomen armeijan lentäjä, vänrikki **Keijo Kuusela** Hämeenlinnasta, vastasi:

„Upseerit, jotka eivät riittäisi tunne toisiaan, pyrkivät keskusteluissaan välttämään poliittisia aiheita. Minä juttelin Neuvostoliiton aselevon ehdoista läheisimpien ystävieni kanssa, joiden nimiä en halua mainita. Heidän kanssa me olimme sitä mieltä, että Neuvostoliiton ehdot olisi kaikki hyväksyä, sillä sodan jatkaminen vain pahentaa meidän asemaamme. Siitä, että pieni Suomen armeija voisi kestää suurista armeijaa vastassa, ei voi olla puhettakaan.

Saksalaisten internoiminen eli karkottaminen Suomesta olisi ehdottomasti Suomen armeijalle täysin välttämätöntä. Jos Ryti ja Tanner eivät päinvastaista, niin he joutuvat tulevat häikäilemättömästi. Minä puolestani olisin valmis ottamaan saksalaisia vastaan, mutta sellainen mielialä on miltei kaikilla upseereilla. Saksalaisten ihailijoita on Suomessa nyt hyvin vähän, eivätkä ne voi antaa saksalaisille suurtakaan apua.

Suomen itsenäisyyden kiihkeänä puolustajana vihaan saksalaisia juuri sen vuoksi, että ne ovat tulleet Suomeen isännöimään. Halveksin saksalaisia niiden kopeuden, ahneuden ja röyhkeyden vuoksi. Olen käynyt kaksi kertaa Saksassa ja molemmilla kerroilla palannut kotiin tuntien vastenmielisyyttä kaikkea saksalaista kohtaan".

ERI LOIKKAUS

Tosikertomus miehestä, joka tietää, mutta ei sano

PAKINA

Kesäkuun 6 päivänä aamuvarahin englantilais-amerikkalaiset joukot ottivat ja nousivat maihin Ranskan rannikolla. Ja kesäkuun 7 päivän illalla toimittaja Vatanen toimitti Suomen kansalle, että juu, nyt se „kauan odotettu" ja kaihomielin kaivattu suurhyökkäys lännestä on alkanut, sekä lisäsi merkitsevästi:

„Tiedettiinhän se jo etukäteen, että maihinnousun ensimmäinen vaihe tulee onnistumaan".

Eipä voi muuta sanoa kuin että kyllä se tuo Vatanen on umpimielinen kaveri, kun se tiesi tämän ison asian etukäteen eikä sanonut kenellekään mitään, ennenkuin vasta puolentoista vuorokauden kuluttua tapahtuman jälkeen.

Ensimmäisen vaiheen jälkeen seuraa tavallisesti toinen vaihe. Sellainen on tämän maailman järjestys. Ja koska Vatanen sanoo noin hyvin tietäneensä etukäteen maihinnousun ensimmäisen vaiheen kohtalon, on seurakunnalla syytä epäillä, että kyllä se juutas tietää, miten siinä toisessa vaiheessakin käy. Mutta Vatanen ei vaan sano, vaikka tietää. Se on semmoinen mies. Kyllä se antaa sitten taas perästä kuulua, että niin nolosti siinä nyt kävi, ja tiedettiinhän tuo . . .

Jotkut kuulijat ovat kylläkin alkaneet vahvasti epäillä, että herra toimittaja Vatasen salaperäinen ennakkoviisaus on läheistä sukua sen tuntemattoman savolaisukon jälkiviisaudelle, joka ilmoitti naapurilleen, jotta:

„Tuostakin on jänis loikannut".

Erotus on ainoastaan siinä, että se, mikä nyt on loikannut Englannin kanaalin yli, ei olekaan mikään jänis, vaan leijona, mahtava armeija, jonka vahvuuden kaikkitietävä Vatanen itse arvioi 70—80 divisioonaksi. Hikä tämä leijona loikannutkaan tiepuoleen, vaan kävi suoraan käsiksi saksmannin rääsyihin. Ja kun saksmannia kuritetaan, niin siitä se saa osansa saksmannin kaverikin. Nyt kun liittoutuneitten hyökkäysarmeija on onnekkaasti loikannut Euroopan mantereelle, on Vatasen kamraattien housuihin Suomessakin tullut niin iso hätä, että ei taida tehdä mieli sanoa, niinkuin sanoi se edellämainitun savolaisukon kaveri, jotta:

„No kun on loikannut, niin on loikannut".

Taavetti Tietäväinen.

Sotavangit kirjoittavat omaisilleen ja tuttavilleen

Neuvostoliitossa olevien suomalaisten sotavankien pyynnöstä julkaisemme heidän kirjeitään kotiinsa. Pyydämme lukijoita lähettämään kirjeet niissä mainituille henkilöille.

Hilma Hannula
Savukoski, Nousu.

Terveiset täältä sotavankeudesta. Hyvin minä olen jaksanut ja terveenä ollut. Töitä olen tehnyt. Baldan ja Torsva ovat tässä samassa paikassa. Ruokaa on riittävästi. Leipää saamme päivässä kuusisataa grammaa ja töistä lisäksi vielä neljäsataa grammaa. Sopat on hyviä.

Voitte olla vakuutettuja, että me palaamme kotiin täältä terveinä.

Antti.

Stm. Antti Hannula,
1 Kpk 1958.

*

Heinonen
Tainionkoski.

Lämpimät kesäiset terveiset perheelleni, äidilleni sekä veljille Tainionkoskelle lähettää Aarno Heinonen Neuvostoliitosta, leiri 158.

*

Kalle Heinonen
Lestijärvi.

Terveiset täältä Neuvostoliitosta kotiin Lestijärven Syrinkylälle sekä siskoille Sykäräiseen, Särkisaloon ja Piikkiöön. Hyvin täällä pärjätään. Leipää saamme kiloon saakka päivässä. Lääkärinhoitoa saamme, milloin vaan tarvitsemme. Meillä on oma laulukuoro y.m. Käyn työporukan mukana ulkotöissä, tehden vaihtelevaa työtä. Päivä toisensa jälkeen menee niin hyvin, ettei huomaakaan. Terveiset myöskin toveriltani Syrjälän Taunolta Halsuan kirkonkylään omaisilleen kotiin.

Eino.

Stm. Eino Heinonen,
JR 10.

*

Juho Kesti
Kestilä, Hyvölänranta.

Reippaat terveiseni sinne kotiin täältä Neuvostoliiton sotavankileiriltä isälle, siskoille ja veljille. Hyvin on pärjätty, ja mieli on keviä. On täällä myös Tavastkengältä Haapalainen. Hänen kanssaan illat jutellaan. Toivon pikaista jälleennäkemistä.

Toivo.

Toivo Kesti,
Hyvölänranta.

*

Rouva Enni Korhonen
Paltamo, Uura, Etelälahti.

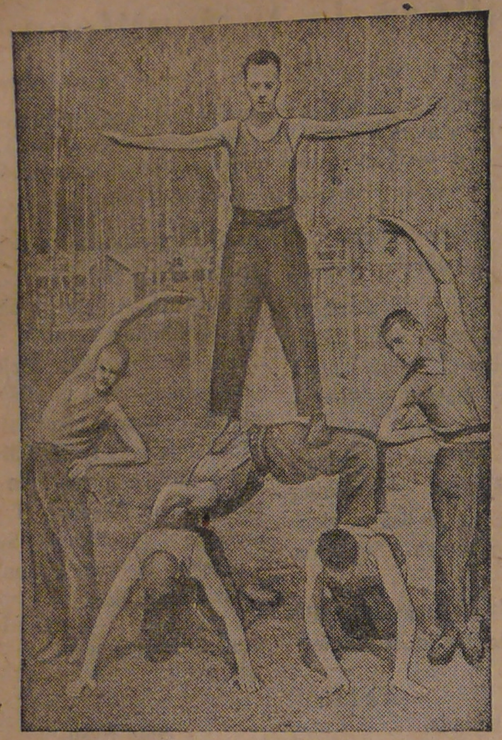
Sydämelliset terveiseni lähetän vaimolleni kotiin täältä sotavankileiriltä. Olen tervennä ja kuljen töissä.

Toivo.

Stm. Toivo Korhonen,
JR 52.

Sotavankien nimiä ei julkaista ilman heidän suostumustaan.

Suomalaisia sotavankeja Neuvostoliitossa

Leirin voimisteluryhmä esittää kuvioliikkeitä luonnon helmassa.

ITÄRINTAMALTA

Saksalaisten vastahyökkäys lyöty takaisin

Vihollinen menettänyt yli 10.000 miestä kaatuneina

Neuvostoliiton Tiedoitustoimisto ilmoittaa:

Kesäkuun 7 pnä meidän joukkomme ovat Jassyn kaupungin luoteis- ja pohjoispuolella lyöneet takaisin vihollisen jalkaväki- ja panssarivoimien hyökkäyksen. Tarkkojen tietojen mukaan meidän joukkomme ovat toukokuun 30 päivän ja kesäkuun 6 päivän välisenä aikana käydyissä taisteluissa aiheuttaneet viholliselle seuraavat tappiot: romutettu 315 saksalaista hyökkäysvaunua ja moottoroitua tykkiä, tuhottu 29 panssariautoa ja panssaroitua vankkuria, 62 erikokoista kenttätykkiä, 240 konekivääriä ja lähes 400 autoa. Ilmataisteluissa ja ilmatorjuntatykistön tulella on pudotettu 451 vihollisen lentokonetta. Vihollinen on menettänyt yksistään kaatuneina yli 10.000 sotamiestä ja upseeria.

Amerikan ilmavoimien hyökkäys

vihollisen sotilaskohteita vastaan Romaniassa

Viime päivinä Amerikan pommittajailmavoimien muodostelmat tekivät hävittäjäkoneiden turvin ja Neuvostoliiton ilmavoimien myötävaikutuksella Neuvostoliiton alueella olevista lentotukikohdista hyökkäyksen vihollisen sotilaskohteita vastaan Galatzin seudulla Romaniassa. Pommitus tuotti viholliselle huomattavaa vahinkoa.

Ilmataisteluissa on tuhottu 6 vihollisen lentokonetta.

Kaikki hyökkäykseen osallistuneet lentokoneet, kahta hävittäjää lukuunottamatta, palasivat lähtökohtiinsa.

Suomalaisia liikkeitä „mustalle listalle" Amerikassa

Yhdysvaltain ulkoministeriö on julkaissut uuden „mustan listan", johon on merkitty 84 suomalaista toiminimeä. Se merkitsee, että nämä liikkeet on julistettu boikotin alaisiksi epämääräisiksi ajoiksi Amerikan hallituksen ja amerikkalaisten liikkeiden taholta.

Mustalle listalle merkityt suomalaiset liikkeet varustavat Saksan sotateollisuutta lukuisilla tärkeillä materiaaleilla, m.m. puutavaralla. Eräät suomalaiset liikkeet, jotka on merkitty mustalle listalle, ovat saksalaisten teollisuusyhtymien alaosastoja tahi suoraan saksalaisten valvonnan alaisia. Muutamien näiden liikkeiden kanssa ovat tekemisissä tunnetut suomalaiset poliittiset toimihenkilöt ja rahamiehet. Mustalle listalle on merkitty myöskin ministerit Ramsay ja Walden.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 55 RINTAMALEHTI Tiistaina
1944 kesäkuun 13 pnä

PUNAINEN ARMEIJA HYÖKKÄÄ KARJALAN KANNAKSELLA

Suomalaisten joukkojen puolustuslinjat murrettu. — Neuvostojoukot vallanneet **Terijoen, Kivennavan** ja yli 100 muuta paikkakuntaa. — Taistelukentälle jäänyt tuhansia suomalaisten sotamiesten ja upseerien ruumiita. — Otettu sotavankeja.

STALININ PÄIVÄKÄSKY

Kesäkuun 11 pnä Neuvostoliiton aseellisten voimien Korkein Ylipäällikkö, Neuvostoliiton Marsalkka Stalin antoi Leningradin rintaman komentajalle, kenraali Govorovville osoitetun päiväkäskyn, jossa sanotaan:

„Eilen, kesäkuun 10 päivänä, Leningradin rintaman joukot siirtyivät hyökkäykseen Karjalan kannaksella Leningradin pohjoispuolella keskitetyn ilma- ja tykistöpommituksen tukemina ja murtivat suomalaisten lujasti linnoitetut ja syvälle porrastetut puolustuslinjat sekä kaksi päivää kestäneiden hyökkäystaisteluiden aikana etenivät 24 kilometriä laajentaen rintamamurron 40 kilometrin levyiseksi.

Hyökkäyksen aikana rintaman joukot valtasivat TERIJOEN suuren asuuskeskuksen ja rautatieaseman, vihollisen puolustuslinjojen tärkeän tukikohdan JÄPPILÄN sekä yli 80 muuta paikkakuntaa.

Saavutetun voiton kunniaksi on taisteluissa parhaiten kunnostautuneet joukkomuodostelmat ja -osastot esitettävä nimitettäviksi „Leningradin" joukko-osastoiksi sekä palkittaviksi kunniamerkeillä.

Tänään, kesäkuun 11 päivänä, meidän Kotimaamme pääkaupunki Moskova ampuu Kotimaamme nimessä Leningradin rintaman parhaiden joukkojen kunniaksi, jotka ovat murtaneet vihollisen puolustuslinjat, 20 yhteislaukausta 224 tykillä.

Mainiosti suoritetuista taistelutoimista LAUSUN KIITOKSENI meidän johtamillenne joukoille, jotka ovat murtaneet suomalaisten puolustuslinjat.

Ikuinen kunnia sankareille, jotka ovat kaatuneet taisteluissa Kotimaamme vapauden ja riippumattomuuden puolesta.

Kuolema saksalais-suomalaisille anastajille!"

MITEN HYÖKKÄYS KEHITTYY

Leningradin rintaman joukot siirtyivät kesäkuun 10 päivänä hyökkäykseen Karjalan kannaksella Leningradin pohjoispuolella ja murtivat keskitetyn tykistö- ja ilmapommituksen tukemina suomalaisten lujasti linnoitetut ja syvälle porrastetut puolustuslinjat sekä etenivät kaksi päivää kestäneiden hyökkäystaisteluiden aikana 24 kilometriä, laajentaen rintamamurron 40 kilometrin levyiseksi. Hyökkäyksen aikana rintaman joukot ovat vallanneet Terijoen, vihollisen puolustuslinjojen tärkeän tukikohdan Jäppilän sekä yli 80 muuta paikkakuntaa, niiden joukossa Kameshki, Vanha Valkeasaari, Aleksandrovskaja, Rajajoki, Kallelova, Vanha ja Uusi Alakylä, Kuokkala, Hiirelä, Karvala, Joutselkä, Haapala, Kellomäki, Puhtula sekä Rajajoen, Ollilan, Kuokkalan ja Kellomäen asemat.

Kesäkuun 12 päivänä neuvostojoukot Karjalan kannaksella jatkoivat hyökkäystään ja murtivat vihollisen vastarinnan ja sen puolustuslaitteet metsäteillä ja järvien kannaksilla, valtasivat suomalaisten tärkeät puolustuksen solmukohdat Kivennavan, Raivolan sekä 30 muuta paikka-

(Jatkuu 2. siv.)

MITEN HYÖKKÄYS KEHITTYY

(Jatkoa 1. siv.)

kuntaa, niiden joukossa Termola, Hartonen, Multala, Tirttula, Ikola, Tyrisevä, Vammelsuu sekä Tyrisevän ja Raivolan asemat.

*

Hyökkäyksen edellä neuvostotykistö tuhosi yli kolme tuntia kestäneellä pommituksella vihollisen lukuisia puolustuslaitteita. Ilmavoimat tekivät keskitettyjä hyökkäyksiä vihollisen asemia vastaan. Yhdellä ainoalla lohkolla tuhottiin 270 korsua ja muita valkosuomalaisten puolustuslaitteita. Tulituksen jälkeen hyökkäykseen siirtyivät jalkaväki ja hyökkäysvaunut. Voimakkailla iskuilla Punaisen armeijan sotilaat murtivat Suomen armeijan vahvasti linnoitetut puolustuslinjat. Murrettuaan vihollisen vastarinnan neuvostojoukot etenevät menestyksellisesti. Erään muodostelman joukko-osastot menivät suoraan marssien Rajajoen yli ja valtasivat ripeällä saartoliikkeellä Terijoen.

Vihollinen kärsii suuria mies- ja materiaalitappioita. Ampuma- ja juoksuhautoihin sekä korsuihin on jäänyt tuhansia ilma- ja tykistöpommituksesta surmansa saaneiden vihollissotilaiden ruumiita. On otettu sotavankeja ja paljon sotasaalista.

*

* *

Suomen armeijan sotilaat!

Me olemme sanoneet teille usean kerran: te voitte pelastua varmalta kuolemalta vain lähtemällä pois neuvostomaalta tahi antautumalla Punaisen armeijan vangeiksi. Monien tuhansien Karjalan kannaksella parin viime päivän aikana kaatuneiden suomalaisten sotilaiden kohtalo vahvistaa sanamme oikeiksi.

Nyt me sanomme teille: Kukaan teistä ei tiedä, milloin Punainen armeija siirtyy hyökkäykseen teidän lohkollanne. Pitäkää siis kiirettä, lähtekää viipymättä pois rintamalta tahi antautukaa Punaisen armeijan vangeiksi! Muuten olette tuhon omat.

Punainen armeija ei himoitse teidän vertanne. Mutta se vapauttaa maansa viimeistä kolkkaa myöten niin saksalaisista kuin mannerheimiläisistäkin anastajista. Siitä voitte olla varmat.

Maihinnousurintamalta

— Amerikkalaiset joukot ovat vallanneet Isignyn ja katkaisseet Cherbourgiin johtavan rautatien.

— Vallattuaan Bailleux'n kaupungin liittoutuneet alkoivat menestyksellisesti edetä lounaaseen Ranskan sisäosia kohti.

— Liittoutuneet ovat yllättäneet saksalaisten hävittäjälaivojen muodostelman. Kolme laivaa upotettiin, yksi sai vaurioita.

— Suuret pommittajamuodostelmat tekevät jatkuvasti hyökkäyksiä vihollisen lentokenttiä ja tärkeimpiä sotilaskohteita vastaan Ranskassa.

— Vihollisen hyökkäyksistä huolimatta englantilaiset hyökkäysvaunu- ja jalkaväkiosastot pitävät lujasti kiinni pääasemistaan Caenin alueella.

— Vangiksi joutuneiden saksalaisten sotamiesten ja upseerien luku kasvaa päivä päivältä. Liittoutuneiden menetykset ovat vähäiset.

—Liittoutuneiden joukot ovat vallanneet Carentanin kaupungin Cotentinin niemellä.

PAPPI SOTA-AGITAATTORINA

Piispa Eino Sormunen piti t.k. 4 pnä Kuopiossa saarnan tekstistä: „Koti ja rintama". Seurakunta, joka varmaankin odotti niin korkean hengenmiehen julistavan rauhan evankeliumia, rintamamiesten kotiinpaluuta, koki katkeran pettymyksen. Pappi Sormusen saarna olikin aivan tavallista sotapropagandaa, hienostaan jumalansanalla höystettynä.

Herra piispa väitti, että Mannerheimin armeija taistelee „suuren asian" puolesta, vaikka suomalaiset sotilaat itse alkavat yhä selvemmin käsittää, että heidät on lähetetty vääralle asialle, puolustamaan Hitlerin hirmuvaltaa sekä vierasta omaisuutta himoavien aheneiden suomalaisten mammonan palvelijain itsekkäitä saalistuspyyteitä. Piispa Sormunen julistaa Hitlerin rosvosodan ja hänen kovaonnisten apureittensa "Suur-Suomi"-vouhotuksen „suureksi asiaksi". Vertauksen vuoksi mainittakoon, että eräs toinen piispa, serbialainen Dionysius on taas sanonut Hitleriä „Antikristukseksi".

Pappi Sormunen saarnasi: „Armeijamme kestävyyskykyä on lujitettava". Tällä hän tahtoi sanoa, että autuaat ovat sodan pitkittäjät, kun taas kansan mielestä sotahullujen oikea paikka olisi helvetin alimmaisessa kattilassa.

Kaikkein jumalattomimpina syntisinä Sormunen piti rintamamiesten omaisia, jotka kirjeissään kertovat kurjuudestaan ja kärsimyksistään. Herra piispa suvaitsi matata heidän kirjeensä „ruikutteluksi", joka „masentaa rintamamiesten mieliä".

Niin. Kymmenien tuhansien rintamamiesten kodeissa vallitsee niin huntava hätä, että totuus siitä ei voi olla masentamatta rintamamiesten mieliä. Juuri tästä syystä on rintamamiesten kirjeenvaihtoa nuuskimaan ja suttaamaan komennettu kokonainen legio obranoita. Samalla kun „maalliset" propagandaurhot peloittelevat kirjeiden lähettäjiä „ruoattoman pöydän ääreen" jontumisella, puhaltaa pappi Sormunen pöntöstään samaan hiileen, kehoittaen rintamamiesten omaisia salaamaan totuuden oloistaan, eli siis sanomaan väärän todistuksen, vastoin kymmentä käskyjä.

Sotapropaganda on sotapropagandaa, harjoittakoon sitä pippi taikka pappi. Ja se tympäisee uskovaistakin, kun niin rietasta ja saastaista asiaa kuin Hitlerin asia on, puolustellaan uskonnon varjolla.

Uskovainen.

Sotavangit kirjoittavat omaisilleen ja tuttavilleen

Neuvostoliitossa olevien suomalaisten sotavankien pyynnöstä julkaisemme heidän kirjeitään kotiinsa. Pyydämme lukijoita lähettämään kirjeet niissä mainituille henkilöille.

Valma Rajala
Kemi, Ritikka.

Lähetän rakkaimmat terveiseni vaimolleni ja tytöilleni täältä Neuvostoliitosta, jossa olen ja elän terveenä.

Ilmari Rajala.

*

Rouva Sanni Honka
Laihia.

Parhaimmat terveiset täältä Neuvostoliiton sotavankileiriltä. Vointini on hyvä. Toivon pikaista näkemistä ja tapaamista.

Läh. Stm. Sulo Honka,
JR 12.

*

Uudenmaan Rakuunarykmentin pojille

Hei rakuunat! Tervehdys teille täältä sotavankileiriltä. Olen ollut täällä jo 26 kuukautta. Työssä käyn toisen rakuunan kanssa tirvesmiehen hommissa. Aika menee oikein hyvin. Alkää tehkään pojat enää tapelko, vaan alkaa oikein joukolla tänne. Ruokaakin saapi oikein vatsan täydeltä ja hyvää.

Rakuuna Unto Selin,
4/URR.

*

Rouva Ida Halonen
Juuka, Kannaksen kylä.

Hyvää päivää, Rakas vaimoni! Rupesin taas aikani kuluksi kirjoittamaan ja taitaa ollakin jo suuri syy kirjoittaa. Täällä on kaunis kesä. Ei tämä elämä täällä sellaista ole, kun Suomessa suvitellaan. Vaan täällä saapi työtä ja työskennellä kuten muissakin maissa. Täytyy antaa tunnustus, että täällä annetaan sotavangille hyvä kohtelu ja samoin ruoko ensi luokkainen. Palaan kyllä kotiin. Näkemiin!

Veikko.

Kirj. Veikko Halonen.

Herman Raatikainen
Rautalampi, Tervaharju.

Rakkaat vanhemmat! Keväiset terveiseni sinne kotia Rautalammille. Hyvin täällä voidaan ja terveenä ollaan.

Hyvää vointia sinne kaikille ja toivotaan pikaista rauhan tuloa.

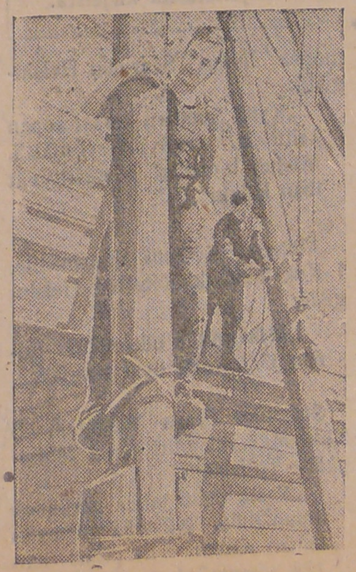
Terveisin, Raatikainen.
1 Kpk 4860.

*

Parhain tervehdykseni Siskoille ja Veljille Pielisjärven Nurmijärvelle. Hyvin on poika jaksanut. Töitä on tehty yhtä ja toista laatua. Meidän hyvät huoltajamme ovat moitteettomasti turvanneet meidän toimeentulomme ruuankin suhteen.

Korpr. Viljo Turunen.
3 Kpk 4222.

LEIRILLÄ

Sähkömiehet Ilmari Rajala ja Ernesti Helenius.

ITALIASTA

Saksalaisten takaa-ajo jatkuu

Liittoutuneet ottaneet 40.000 vankia

Pirstoiksi lyöty saksalainen Kesselringin armeija peräänty sekasorron vallassa englantilais-amerikkalaisten joukkojen iskujen alla. Liittoutuneet ovat vallanneet Pescaran sataman ja kaupungin Adrianmeren rannalla. Vangiksi joutuneiden saksalaisten sotamiesten ja upseerien luku nousee jo 40.000 mieheen.

Italian keski- ja pohjois-osissa, jotka vielä ovat hitleriläisten sorron alla, kihtyy sissitaistelu.

Kenraali Eisenhower Ranskan kansalle

Liittoutuneiden maihinnousujoukkojen ylipäällikkö kenraali Eisenhower on antanut Ranskan kansalle julistuksen, jossa sanotaan:

„Me hävitämme natsien hirmuvallan juuriaan myöten. että Euroopan kansat saisivat jälleen vapautensa. Ne, jotka ovat työskennelleet yhdessä vihollisen kanssa ja siten pettäneet maansa, tullaan raivaamaan pois...

Vihollinen tulee tappelemaan epätoivon vimmalla. Se ei kavahda mitään keinoja, joiden se luulee hidastuttavan meidän joukkojemme etenemistä. Meidän asiamme on oikea, meidän sotajoukkomme ovat väkevät. Yhdessä urhoollisten venäläisten liittolaistemme kanssa idässä me kuljemme varmaa voittoa kohti".

Suomalaiset sotavangit Neuvostoliitossa

Puusepät työssä. Etualalla: Eino Immonen, Martti Laaksonen, Kalle Kolehmainen, Olavi Tervo ja muita.

He olivat oikeassa

„Ei pitäis lentää ylemmä kuin siivet kantaa“

Suuri osa Suomen kansasta aavisti jo sodan alussa sen onnettoman kohtalon, johon sotahullujen herrojen valloitusseikkailu oli sen syöksevä. Osoitukseksi tästä esitämme eräitä otteita sodan alkukuukausina kirjoitetuista kirjeistä.

◆

Sotamies Erik Sjölundille kirjoitettiin Helsingistä:

„Kirottu Suomen hallitus, joka aikoo mennä niin kauas Venäjälle, jonka kanssa se ei kumminkaan jaksa“.

*

Eräälle korpraalille, 2 Kpk 1473, kirjoitti hänen vaimonsa Helsingistä:

„Miksi ette pistä aseita syrjään ja lähde yksinkertaisesti pois. Onhan väärin, että koko Suomen kansa tapetaan näin. On hullua, että Suomen työtätekevä kansa on niin sokea, että tapattaa itsensä herrojen tähden“.

*

Vänrikki Eino Saariselle, 1 Kpk 4173, kirjoitti hänen vaimonsa Inkeri Saarinen Helsingistä:

„Kyllä Suomen herrat sopan keittivät, mikä jää syömättä. Miehet loppuvat ja nääntyvät ihan kaikki“.

*

Alikersantti Onni Nuormäelle, 1 Kpk 2634, kirjoitettiin Helsingistä:

„Miksi pitää olla näin? Sodan järjestäjät ovat aaseja“.

*

Sotamies Frans Mäenpää, 5 Kpk 9427, kirjoitti Sofia Mäenpäälle Toijalaan:

„Kyllä tästä taitaa paskanen loppu tulla. Näyttää menevän siihen malliin. Ei pitäis lentää ylemmä kuin siivet kantaa“.

AHVENANMAALAISTEN PAKO RUOTSIIN JATKUU

„Dagens Nyheter“ kertoo, että ahvenanmaalaisten joukkoluontoinen pako Ruotsiin johtuu työmobilisation julistamisesta linnoitustöitä varten. Lehti sanoo, että Ahvenanmaalle on lähetetty erikoisia varmistusjoukkoja ja että rakennustöitä suoritetaan saksalaisten asiantuntijain johdolla.

„Yhtenäisen aikataulun mukaan“

„Uusi Suomi“ päätti äskettäin hämmästyttää lukijoitaan uudella „löydöllä“. Se ilmoitti viisaan näköisenä, että Neuvostoliitolla, Amerikalla ja Englannilla on laadittuna „yhtenäinen aikataulu“, jonka mukaan niiden joukot nyt toimivat Idässä ja Lännessä. Täytyy sanoa, että mitään Amerikkaa ei „Uusi Suomi“ tässä asiassa löytänyt. Jo Teheranin neuvottelun päätöksessä, jonka Stalin, Roosevelt ja Churchill allekirjoittivat joulukuun 1 päivänä 1943, sanottiin: **„Me tulimme täydelliseen yksimielisyyteen niiden sotatoimien mittasuhteista ja määräajoista, joihin tullaan ryhtymään idässä, lännessä ja etelässä“.**

Nyt Teheranin neuvottelun päätöksiä pannaan täytäntöön.

Sattui naulan kantaan

Mussolini on joskus sanonut: „Joka vallitsee Roomaa, se vallitsee koko Italiaa“. Tästä ajatuksesta seuraa johdonmukaisesti: „Joka menettää Rooman, se menettää koko Italian“. Ja todellakin. Kun saksalaisille joukoille annettiin musertava isku Roomassa, niin ne alkoivat liivistää karkuun koko Italian rintamalla. Ei ole kaukana se päivä, jolloin koko Italia tulee puhdistetuksi saksalaisista joukoista ja Italian kansa on jälleen täydellinen isäntä omassa maassaan.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 56 1944 — RINTAMALEHTI — Perjantaina kesäkuun 16 pnä

TOINENKIN PUOLUSTUSLINJA KANNAKSELLA MURRETTU

„Mustamäki, Kuuterselkä, Ino ja Maaselkä Punaisen armeijan hallussa. — Suomen armeija kärsii suurta mieshukkaa. — Yhdellä ainoalla kaistalla 3.000 kaatunutta. — Huomattava sotasaalis.

Neuvostoliiton Tiedoitustoimisto ilmoittaa:

Murrettuaan Suomen armeijan puolustuslinjat Karjalan kannaksella ja vallattuaan Terijoen, Raivolan, Jäppilän, Kivennavan ja yli 100 muuta paikkakuntaa Punaisen armeijan joukot jatkoivat kesäkuun 13 päivänä hyökkäystaisteluita, joiden kuluessa vallattiin useita vihollisen tukikohtia, niiden joukossa **Stekljannaja, Kekrola, Ronnunkylä, Vehmainen ja Siiranmäki.**

Kesäkuun 14 päivänä neuvostojoukot valtasivat suomalaisten lujasti linnoitetut tukikohdat **Kuuterselän, Järven, Mustalovan, Rivalimäen, Myllymäen, Maaselän** ja **Korpikylän.**

*

Karjalan kannaksella Leningradin rintaman joukot kehittivät edelleen hyökkäystään ja murtivat suomalaisten toisen lujasti linnoitetun puolustuslinjan **Mustamäen—Kuuterselän** seuduilla. Kesäkuun 15 päivänä neuvostojoukot valtasivat seuraavat vihollisen lujasti linnoitetut puolustustukikohdat: **Mustamäki, Kanteljärvi, Sykiälä, Neuvola, Vammeljärvi, Rasvattu, Metsäkylä, Lautaranta, Inon patterit, Inonkylä, Marttilanmäki, Hiekkaniemi, Sirkiänsaari, Leppäsenmäki, Troitskoje, Ristalovo, Maloje Kaidolovo** sekä **Mustamäen** ja **Inon** rautatieasemat.

Kuusi päivää kestäneiden hyökkäystaisteluiden aikana Leningradin rintaman joukot ovat murtaneet kaksi suomalaisten lujasti linnoitettua puolustuslinjaa, edenneet 40 kilometriä ja laajentaneet rintamamurron 76 kilometrin levyiseksi. Vihollisen ensimmäisen ja toisen puolustuslinjan murron aikana Leningradin rintaman joukot ovat tuhonneet ja vallanneet yli 500 lujasti linnoitettua tukikohtaa, on ylitetty 3 suurta hyökkäysvaunu- ja jalkaväkiesteiden vyöhykettä (eskarppeja, kaivantoja, tolppia), sekä syvälle porrastettuja miinasentiä. Yksistään vihollisen toisen puolustuslinjan kolmessa vastarinnan solmukohdassa, Mustamäellä, Kuuterselässä ja Sahakylässä, vallattiin yli 50 rautabetonista ja panssaroitua tykki- ja konekivääripesäkettä.

Epätäydellisten tietojen mukaan viisi päivää kestäneiden hyökkäystaisteluiden aikana, kesäkuun 10 päivästä kesäkuun 14 päivään, neuvostojoukot ovat ottaneet seuraavan sotasaaliin: 235 tykkiä, 180 kranaatinheitintä ja 400 konekivääriä. Tuhottu on sitä paitsi yli 200 tykkiä ja yli 450 konekivääriä. Vihollinen on kärsinyt suunnatonta mieshukkaa.

(Jatkuu 2. siv.)

KUOLEMA ANASTAJILLE!

„Kuolema saksalais-suomalaisille anastajille!“

Tällainen on Karjalan kannaksella hyökkäävien Punaisen armeijan joukko-osastojen taistelutunnus.

Tuhansien suomalaisten sotilaiden ruumiit, jotka jäivät taistelukentille peräännyttäessä neuvostojoukkojen murskaavien iskujen alla ja omaa nahkaansa pelastavien upseerien kiireesti juostessa karkuun, puhuvat selvää kieltä siitä, että kysymys ei ole „propagandasta“ eikä „hermosodasta“, kuten Suomen armeijan sotilaille oli uskoteltu, vaan kaikkien niiden joukkotuhoamisesta, jotka yhä yrittävät pysytellä neuvostomaalla sen miehittäjinä.

Kaikille on tunnettua, että Suomelle annettiin mahdollisuus irtaantua sodasta ehdoilla, joita koko maailma piti jalomielisinä, ottaen huomioon sen katalan osan, jota valko-Suomi on esittänyt hitleriläisten rosvojen hyökätessä valapattoisesti Neuvostoliiton kimppuun. Suomen hallituksella oli täysi mahdollisuus säilyttää niiden suomalaisten sotilaiden henki, jotka vielä ovat jääneet eloon neuvostoalueen anastuksen ja miehityksen jälkeen. Se ei sitä halunnut, vaan otti itselleen vastuun niistä seu-

(Jatkuu 2. siv.)

Kuolema anastajille!

(Jatkoa 1. siv.)

rauksista, joiden kauhuista suomalaiset sotilaat nyt saavat maistaa esimakua Karjalan kannaksella. Hitlerille nahkansa myyneet valkosuomalaiset vallanpitäjät ovat johtaneet asiat siihen, että suomalaisten sotilaiden on maksettava verellään **kaksinkertainen hinta** herrojensa rikollisesta anastusseikkailusta — ensin neuvostomaalle tunkeutuessaan ja sitten pakosta sieltä lähtiessään Punaisen armeijan iskiessä.

Heillä oli riittävästi aikaa ajatella. Pitkämielisistä varoituksista niin Suomen hallitukselle kuin kansalle ja sotilaillekin ei ole ollut puutetta.

Varoitusten aika on nyt mennyt. On koittanut saksalais-suomalaisten anastajien joukkotuhoamisen aika.

Jos sinä, Suomen armeijan sotilas, haluat jäädä eloon, jos et halua saada surmaasi turhissa yrityksissä tehdä vastarintaa hyökkäävälle Punaiselle armeijalle, jää sinulle vain yksi keino: lakkaa olemasta anastaja, lähde viipymättä pois rintamalta kotiisi Suomeen tahi antaudu Punaisen armeijan vangiksi. Muuta mahdollisuutta sinulla ei ole.

Mitä Karjalan kannaksella otetut sotavangit kertovat

Ensimmäisissä Kannaksella tapahtuneissa taisteluissa otetut sotavangit, joiden nimet toistaiseksi jääköot julkaisematta, kertovat:

„Meidän tappiomme ovat hirmuisen suuret. Korsut ja tulipesäkkeet etulinjalla ovat täydellisesti hävitetyt. Komppaniamme 4. joukkueesta jäi henkiin vain 4 miestä. Osapuilleen saman verran 3. joukkueesta. Neljästä joukkueen johtajasta kolme sai surmansa".

*

„Venäläisten tykistökeskitys oli hirmuinen ja tuhoisa. Kukaan meistä ei ole koskaan voinut kuvitellakaan mitään sellaista. Oli suuri ihme, että me jäimme henkiin".

*

„Useassa tapauksessa upseerit pakenivat ensimmäisinä jättäen sotamiehet oman onnensa nojaan".

*

„Panimme korsun ikkunasta ulos valkoisen liinan ja jäimme odottamaan venäläisten tuloa".

TOINENKIN PUOLUSTUSLINJA ...

(Jatkoa 1. siv.)

Neuvostoliiton Tiedoitustoimisto ilmoittaa seuraavia lisätietoja:

Karjalan kannaksella meidän joukkomme jatkoivat hyökkäystään. Vihollinen toi taisteluun vereksiä voimia ja teki vastarintaa turvautuen järvien välissä sijaitseviin lukuisiin puolustuslaitteisiin. Meidän jalkaväkemme ja hyökkäysvaunuosastomme murtivat tykistön ja ilmavoimien tukemina vihollisen vastarinnan ja valtasivat useita suomalaisten puolustustukikohtia. Erittäin ankaria taisteluita käytiin Kuuterselän ja Järven alueella. Iltaan mennessä meidän joukkomme valtasivat nuo lujasti linnoitetut tukikohdat. Eräs **joukko-osasto tuhosi kolmen päivän aikana yli 3.000 vihollisen sotamiestä ja upseeria**, 30 tykkiä, 25 kranaatinheitintä ja 80 konekivääriä. Epätäydellisten tietojen mukaan tämän joukko-osaston sotilaat ottivat suomalaisilta sotasaaliiksi 70 tykkiä, 40 kranaatinheitintä, 126 konekivääriä ja 10 ampumatarvike-, muona- ja sotavälinevarastoa. On otettu paljon vankeja.

Meidän ilmavoimamme ovat pommittaneet vihollisen tukikohtia ja huoltoteitä. Neuvostolentäjät ovat polttaneet junan, tuhonneet autokolonnan, 6 tykkipatteria ja räjäyttäneet 3 suurta ampumatarvikevarastoa.

Asiasta jos toisestakin

Niin se on

„Hufvudstadsbladet" kirjoitti tk. 13 pnä, että Karjalan kannaksella alkanut taistelu merkitsee „kamppailua elämästä ja kuolemasta".

Se on totta, vaikkakin toisessa mielessä kuin „Hufvudstadsbladetin" tapaiset hitleriläiset propagandatorvet toitottavat. Suomalainen sotamies kamppailee tosiaankin varman kuolemansa puolesta, jos tottelee sotahullujen Saksan kätyreitten käskyjä ja yrittää tehdä vastarintaa Punaiselle armeijalle.

Elämästä hän ei voi kamppailla mitenkään muuten kuin karkaamalla rintamalta tahi antautumalla Punaiselle armeijalle.

„Karjala" ei luota saksalaisiin

Lokakuussa 1941, jolloin Hitlerin sotalaumat lähestyivät Moskovaa ja Leningradia, „Karjala"-lehti luotti saksmanniin niinkuin pukki suuriin sarviinsa. Se ei malttanut olla hihkaisematta:

„Nyt Neuvostoliitto lyödään ja syödään!"

Ajat ovat muuttuneet ja „Karjalan" äänensävy niiden mukana. Tk. 13 pnä se valitti:

„Meidän on luotettava vain itseemme".

Entäs saksmanni? Eikös se „Karjalan" niin moniaita kertoja maasta taivaaseen ylistämä „voittamaton", „mahtava" ja „uskollinen" „aseveli" autakaan?

Ei. „Karjalankin" kovakalloiset pikkusaksmannit näkevät suureksi surukseen, että Hitlerillä on nyt sellainen hätä housuissa,

...n sen äijän apuun ei ole luot-
...ista.
...o miksikäpä saksmanni muu-
...aan auttaisi? Miksi se pistäisi
...kaansa niin kuumaan paik-
...n kuin Karjalan kannaksella
...on? Onhan se kätyreittensä
...lla saanut suomalaiset soti-
...tapattamaan itsensä puoles-
...Eikä saksmanni ole Suo-
...muuta halunnutkaan kuin
...istua tuleen vierailla hou-
...a.

...takoirien" ystävä
...vetti

...Kaikki rintamamiehet vihaa-
...sotapoliiseja, joita yleisesti
...tään „sotakoiriksi". Niitä
...taan senvuoksi, että ne urk-
...sotamiesten kintereillä,
...kivat yksinpä lomalaisten
...reputkin ja „evakuoivat"
...sen evät ja viinat.
...utta koira tuntee veljensä.
...pagandasaksmanni Jahvetti
... tk. 10 pnä intohimoisen
...kaudentunnustuksen mainit-
...a karvajalkoja kohtaan, ke-
...n m.m., että sotapoliisit ovat
...kki järjestään suuria urhoja,
...in etulinjoilta tulleita.
...Kelpaahan tuo Jahvetti nyt luu-
..."kiksauttavansa"? Kyllähän
...ainakin rintamalla tiedetään,
...sotakoiraksi ei kunnon mies
...e, ja että siihen sakkiin on
...ittu kaikkein keljuimmat
...ot, jotka ovat saaneet pin-
...ksi itsensä pois rintamalta
..., että ovat jo siellä olles-
...n „kunnostautuneet" urkki-
...a ja nuuskijoina.

...aukonäköinen"
...sinpää

...noden 1942 kesäkuussa hit-
...läinen aikakauslehti „Das
...ch" kirjoitti: „Tietysti sota
...lla rintamalla olisi Saksalle
...ollinen, mutta johtajan kau-
...näköisyys onkin siinä, että hän
...ttanut tilanteen huomioon.
...anglosaksit ovat valmiit
...oimiin, niin Venäjä on sil-
...jo joutunut pois riveistä".
..."Kaukonäköinen" johtaja oli-
...täysi pässinpää.

Suomalaisten sotavankien elämästä Neuvostoliitossa

Sotavanki-„veteraani" kersantti Eino Ranki tutustuttaa uusia tulokkaita leirialueen nähtävyyksiin.

KARJALAISTEN PAKKOEVAKUOINTI ALKANUT JÄLLEEN

Ulkomaiden lehdet ilmoittavat suoraan ja Suomen sotapropaganda myöntää epäsuorasti, että karjalaisen väestön pakkoevakuointi on alkanut. Viipuria tyhjennetään kuumeisella kiireellä.

Tunnettu ammattivalehtelija Jahvetti katsoi tässä yhteydessä arvolleen sopivaksi lämmittää ylös sen rivon emävalheen, että talvisodassa Punainen armeija pakotti karjalaisen väestön jättämään asuinsijansa, vaikka jokainen evakko voi todistaa, että ne olivat Suomen lahtarit, poliisit, suojeluskuntalaiset ja upseerit, jotka paljastetuin asein ajoivat karjalaista väestöä asunnoistaan maantielle, samaan aikaan kuin Suomen hallitusherrat ovelasti lupailivat karjalaisille yhdeksän hyvää, kymmenen kaunista, maata, asuntoja, karjaa, leipää ja lämmintä. Se oli todellista ruoskan ja sokerikakun politiikkaa. Ruoska oli todellinen, mutta sokerikakku oli petollinen valhesyötti, kuten karjalaiset evakot katkerasta kokemuksestaan tietävät.

Nyt on alkanut sama peli. Mannerheimin lahtarit ajavat karjalaista väestöä edellään Suomeen. Propagandahuijarit lupailevat, että tällä kerralla ei evakkoja muka kohdella niin hävyttömästi kuin edellisellä. Kuka heihin uskoo?

Karjalaiset sotilaat! Jos te haluatte auttaa omaisianne, on teidän lähdettävä viipymättä pelastamaan heitä Mannerheimin lahtariroistojen kynsistä.

Stalinin lausunto
liittoutuneiden maihinnoususta

Stalin on antanut seuraavan vastauksen hänelle tehtyyn kysymykseen, miten hän arvioi liittoutuneitten maihinnousua pohjois-Ranskaan:

Tehtäessä yhteenvetoja liittoutuneiden vapauttaja-armeijain seitsemän päivää kestäneistä taisteluista niiden tunkeutuessa pohjois-Ranskaan, voidaan epäröimättä sanoa, että Englannin kanaalin suuri-suuntainen ylittäminen ja liittoutuneiden suurten maihinnousujoukkojen lasku pohjois-Ranskaan on onnistunut täydellisesti. Se on epäilemättä meidän liittolaistemme loistava menestys.

On myönnettävä, että sotien historia ei tunne toista niin laaja-kantoista, mittasuhteiltaan valtavaa ja mestarillisesti suoritettua yritystä.

Kuten tunnettua, „voittamattoman“ Napoleonin suunnitelmat Englannin kanaalin ylittämiseksi ja Brittien saarten valtaamiseksi menivät aikoinaan häpeällisesti myttyyn. Hysteerinen Hitler, joka kaksi vuotta kerskui, että hän suorittaa Englannin kanaalin ylimenon, ei ole uskaltanut tehdä edes yritystäkään uhkauksensa toteuttamiseksi. Ainoastaan brittiläisten ja amerikkalaisten joukkojen on onnistunut kunnialla toteuttaa valtava suunnitelma Englannin kanaalin ylittämisestä ja suurten joukkojen maihinlaskusta.

Historia tulee pitämään tätä tekoa mitä korkeimpana saavutuksena.

Englantilais-amerikkalaisten joukkojen sotatoimet pohjois-Ranskassa

Kymmenen päivää sitten, kesäkuun 6 päivänä, liittoutuneiden maihinnousujoukot ylittivät Englannin kanaalin ja laskivat maihin pohjois-Ranskaan Cherbourgin ja Le Havren väliselle alueelle. Ranskan rannikko 150 kilometrin pituudelta sekä Jerseyn saari ovat lujasti englantilais-amerikkalaisten joukkojen käsissä. Tämä alue laajenee jatkuvasti syvyyssuuntaan. On vallattu kaupungit Bayeux, Lisieux, Carentan, Toirne, le Hamme, Balleroix ja Montebourg. Uusia liittoutuneiden joukkoja ja kalustoa saapuu lakkaamatta maihin.

Tähän mennessä on otettu yli 10.000 saksalaista vangiksi.

Liittoutuneiden hyökkäys Italiassa

Adrianmeren rintamalohkolla saksalaiset ovat olleet pakoitettuja jättämään Pescara-joen etelärannikon.

Amerikkalainen 5. armeija on tullut 120 kilometrin päähän Roomasta pohjoiseen.

Vihollisen sotilaskohteita ja laivoja on ankarasti pommitettu.

SODAN VASTUSTAJIEN VAINO SUOMESSA

„SVENSKA PRESSEN“ LAKKAUTETTU

„Helsingissä ilmestyvä ruotsinkielinen iltalehti „Svenska Pressen“ on lakkautettu Suomen viranomaisten toimesta — ja tietysti Berliinistä tulleesta määräyksestä. Lakkauttamisen syy on tietty: „Svenska Pressen“ on uskaltanut arvostella Suomen hallitusherrain rikollista seikkailupolitiikkaa.

Vielä ei tiedetä, onko Suomen hitleriläishallitus usuttanut liikooälläläis-huligaaninsa hävittämään „Svenska Pressenin“ kirjapainon, kuten Suomen herrojen vanhoihin „kansanvaltaisiin“ tapoihin on kuulunut.

Ulkomaalaisten lehtien tietojen mukaan he aikovat tällä kertaa noudattaa hiukan toisenlaista, mutta yhtä hitleriläistä menettelytapaa: anastaa „Svenska Pressenin“ kirjapainon ja alkaa julkaista siinä uutta ruotsinkielistä iltalehteä, jota toimittamaan määrätään uskollisia ja nöyriä selkäisiä saksalaiskätyreitä.

„Svenska Pressenin“ lakkauttaminen on vain yksi esimerkki siitä ajojahdista, johon Suomen hallitusherrat ovat ryhtyneet kansan yhä voimistuvia sodanvastaisia mielialoja vastaan, samalla kun he edelleenkin valehtelevat nauttivansa kansan „yksimielistä kannatusta“.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 57 1944 — RINTAMALEHTI — Maanantaina kesäkuun 19 pnä

PUNAINEN ARMEIJA LÄHESTYY VIIPURIA MANNERHEIMIN LINJA MURRETTU

Kuusi päivää kestäneiden taisteluiden aikana, kesäkuun 10 päivästä kesäkuun 15 päivään, Punaisen armeijan joukko-osastot ovat Karjalan kannaksella murtaneet kaksi suomalaisten lujasti linnoitettua puolustuslinjaa, edenneet kymmeniä kilometrejä ja vallanneet yli 150 paikkakuntaa, joukossa Terijoki, Raivola, Kivennapa, Uusikirkko, Siiranmäki, Mustamäki ja Kuuterselkä. Viiden päivän aikana on tuhottu ja otettu suomalaisilta sotasaaliina 435 tykkiä, 800 panssarintorjuntakivääriä ja 180 kranaatinheitintä. Taistelukenttä on peittynyt suomalaisten sotamiesten ja upseerien ruumiilla.

*

Neuvostoliiton Tiedoitustoimisto ilmoittaa Punaisen armeijan uusista voitoista Karjalan kannaksella kolmen viimeisen päivän aikana:

Kesäkuun 16 päivänä meidän joukkomme hyökkäsivät edelleen Karjalan kannaksella ja valtasivat yli **100** paikkakuntaa, joukossa **Ylämäkkola, Jorola, Mesterjärvi, Piispala, Putrola, Leistilä, Uusikirkko, Terijoki, Lounatjoki, Hötsölä, Liikola, Suuri** ja **Pieni Korkiamäki,**

(Jatkuu 2. siv.)

Neuvostoliiton sotavankileiriltä N:o 158

Ryhmä suomalaisia sotavankeja aamukävelyllä.

ANKARA OPETUS

Useat Suomen lehdet myöntävät nyt, että Punaisen armeijan hyökkäys Karjalan kannaksella tuli niille **yllätyksenä.** Ne ihmettelevät, että kuinkas se nyt noin kävi, kun Punaisen armeijan luultiin aloittavan kesähyökkäyksensä aivan toisella suunnalla.

Suomen propagandaherrat eivät sano, kuka heille on antanut luvan ajatella Punaisen armeijan „puolesta“. Kuka heidän on käskenyt kuukausimäärin pitää Suomen armeijan sotilaita sellaisten harhaluulojen vallassa, että Punainen armeija selvittää **ensin** välinsä saksalaisten kanssa ja **sitten** vasta alkaa sotatoimet Suomen kulmalla — jos alkaa ensinkään.

Tässäkin ovat ilmeisesti saksalaisten provokaattorien sormet pelissä, sillä ne eivät tahdo eivätkä **voikaan** auttaa höynäyttämiään „liittolaisiaan“.

Me olemme koko ajan varoittaneet suomalaisia sotilaita lähestyvästä myrskystä.

Jo tämän vuoden tammikuun lopulla, jolloin sotavankien lausunnoista selvisi, että melkoinen osa Suomen armeijan sotilaista oli kallistanut korvansa tuolle „viihdyttävälle“ propagandalle, me sanoimme tässä lehdessä:

„Sanottakoon suoraan, että tuollainen järjenjuoksu on hengenvaarallista suomalaisille sotilaille. Sodan kokemus on tuottanut monen monta karvasta pettymystä ja nolausta niille, jotka ovat yrittäneet arvailemalla „ratkaista“ kysymyksiä, joiden ratkaiseminen on yksistään Punaisen armeijan vallassa. Punainen

(Jatkuu 2. siv.)

ANKARA OPETUS

(Jatkoa 1. siv.)

armeija on osannut antaa viholisilleen murskaavia iskuja siellä ja silloin, missä ja milloin sitä on kaikkein vähimmin odotettu".

Se ankara opetus, jonka Suomen armeijan sotilaat ovat saaneet Karjalan kannaksella, on vakava varoitus sotilaille kaikilla toisillakin lohkoilla. Tämä opetus puhuu siitä, kuinka vaarallista on lykätä rintamalta pois lähtöänsä tahi Punaisen armeijan vangiksi antautumistaan.

Suomalaiset sotilaat Karjalan ja Syvärin rintamalla! Ottakaa huomioon, että Punaisen armeijan voitokas hyökkäys Karjalan kannaksella on alkuna **kaikkien** suomalais-saksalaisten anastajien karkoittamiselle Neuvostomaalta. Älkää pettäkö itseänne lapsellisilla luuloilla, että koko asia ratkaistaan Kannaksella ja että teiltä otetaan pois tämä kalkki. Juuri samantapaisten luulojen vuoksi tuhannet suomalaiset sotilaat ovat jo saaneet uhrata henkensä Karjalan kannaksella.

Teitä odottaa sama kohtalo, jos ette pelasta henkeänne lähtemällä pois rintamalta tahi antautumalla Punaisen armeijan vangeiksi.

Leirillä

Alikersantti Eino Immonen urheilukävelyllä leirin puistossa.

PUNAINEN ARMEIJA LÄHESTYY VIIPURIA

(Jatkoa 1. siv.)

Suuri Kaidolovo, Aliska, Kortee, Hatakkala, Joentaka, Saaroinen, Tappari sekä **Kanteljärven, Lounatjoen, Mesterjärven** ja **Jäppilän** asemat.

*

Kesäkuun 17 päivänä meidän joukkomme valtasivat yli 120 paikkakuntaa, joukossa **Majakanmäki, Etukylä, Tarkkala, Karjalainen, Tommila, Halila, Varpulila, Kaukjärvenkylä, Perkjärvi, Riihisyrjä, Vuotta, Raasuli, Palkeala, Riikola** ja **Kosela** sekä **Kuolemajärven, Perkjärven** ja **Raasulin** asemat.

*

Kesäkuun 18 päivänä Leningradin rintaman joukot murtivat jalkaväen ja hyökkäysvaunujen ripeällä hyökkäyksellä, tykistön ja ilmavoimien lujien iskujen tukemina, suomalaisten kolmannen puolustuslinjan — **Mannerheimin linjan — Muurilan** ja **Yläkirjolan** seuduilla ja hyökäten Viipurin suuntaan valtasivat **Koiviston** sataman. Joukkomme valtasivat lisäksi yli 100 muuta paikkakuntaa, joukossa **Rautu, Penttilä, Kotterlahti, Lahdenmäki, Makslahdenkylä** (28 kilometriä Viipurin eteläpuolella), **Kolkkala, Hietanen, Pihkala, Siprola, Parkkila, Pihlainen, Telkkälä, Valkjärvi, Nousiala, Oravaniemi, Lipola, Nurmijärvi** ja **Vaskela** sekä **rautatieasemat Humaljoki, Lahdenmäki, Valkjärvi** ja **Rautu.**

MITÄ KANNAKSELTA KUULUU?

Kannakselta kuuluu sitä, mitä sieltä pitääkin kuulua. Hitlerin sotajoukkoja työnnetään yhä kauemmaksi Leningradista, jonne ne aikoinaan yrittivät tunkeutua hävittääkseen tämän suurkaupungin maan tasalle tai kaikkein armollisimmassa tapauksessa muuttaakseen sen mitättömäksi kylärähjäksi „Suur-Suomensa" takamailla.

Hitlerin sotajoukot ovat tässä tapauksessa valtaosaltaan suomea puhuvia ja kantavat Suomen armeijan asetakkia. Mutta eihän se asiaa muuta. Eikä sitä muuta sekään, että useimmat näistä Hitlerin sotilaista kiroavat katkeraa kohtaloaan ja sisimmässään vihaavat saksalaisia. Sota on nimittäin sellaista ruljanssia, jossa ei katsota vaateparteen, kieleen eikä aivoituksiin, vaan tekoihin. Aseen käyttäminen Hitlerin puolella on hitleriläinen teko. Tässä sodassa hukkuu miekkaan se, joka hosuu sillä saksamannin puolesta.

Joukkohaudat

Suomen lehdet ovat hyvin hanakoita julkaisemaan makupalana saksalaisten provokaattorien jokaisen propagandavalheen „joukkohaudoista", milloin Ukrainassa, milloin Valko-Venäjällä, milloin Latviassa.

Mutta eivätpäs vaan puhu eivätkä pukahda niistä todellisista joukkohaudoista, jollaisiksi suomalaisten asemat muuttuvat Kannaksella Punaisen armeijan hyökätessä. Ne kiertävät kuin kissa kuumaa puuroa sellaisia tosiasioita, että Punaisen armeijan valtaamiin ampuma- ja juoksuhautoihin sekä korsuihin on jäänyt tuhansia ilma- ja tykistöpommituksesta surmansa saaneiden suomalaisten sotilaiden ruumiita ja että yksi ainoa hyökjoukkoyhdistelmä tuhosi ssa päivässä enemmän kuin suomalaista sotamiestä ja eria, joiden ruumiit jäivät aan venäläisten haltuun nelle taistelukentälle. omen sotahullut hallitusher- Saksan rengit vaikenevat seikoista siksi, että he tiet olevansa syyllisiä näiden sien ja taas tuhansien suoisten sotilaiden joukkotekseen.

eerit livistävät immäisinä

arjalan kannaksella toistuu ilmiö, joka Stalingradin sta alkaen on ollut yhä selmin havaittavissa saksalaisa joukoissa. Saksalaisten opestareittensa esimerkkiä seuen Suomen armeijan upseerit ävät nyt Kannaksella ensimsinä karkuun, jättäen miehisoman onnensa nojaan. Näin ovat raivoissaan poikkeukta kaikki sotavangit, joita on jon.

Antaa jyskien tapattaa itsenNäin on muuan Suomen arjan viskaali humalapäissään nt avomielisesti lausuneeksi. naksella omaa nahkaansa peäen karkuun livistävät upseetoteuttavat tuota ohjelmaa ännössä.

merikka heittää ulos uomalaisia Hitlerin kätyreitä

Amerikan ulkoministeriö ilmoittaa virallisesti, että se on määrännyt karkoitettavaksi Amerikasta Suomen lähettilään **Procopén** sekä lähetystöneuvokset **Vahervuoren, Toivolan** ja **Solangon,** mainittujen herrasmiesten harjoittaman Yhdysvaltain eduille vihamielisen toiminnan johdosta. Procopétä ja kumppaneita pidetään **poliisivalvonnan alaisina** siihen saakka, kunnes heidän pois matkustamisensa Amerikasta käy mahdolliseksi.

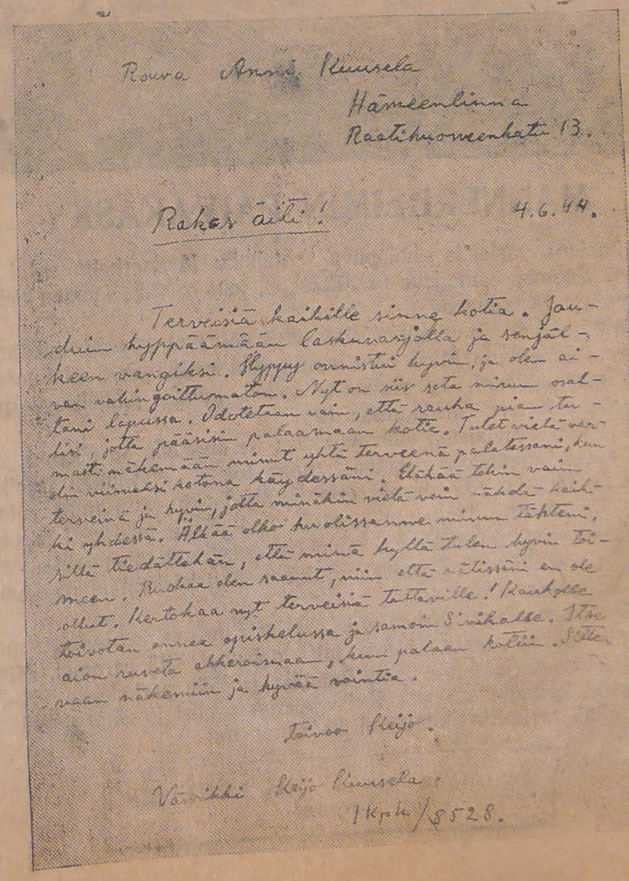
Sotavankeus on pelastus

Neuvostoliiton hallitus noudattaa tarkoin kaikkia kansainvälisiä sääntöjä sotavankeihin nähden. **Kaikki** sotavangit majoitetaan leudossa ilmastossa sijaitseville leireille. He saavat kolme kertaa päivässä keittoruokaa, vähintään 600 gr. leipää, vihanneksia, perunoita, rasvaa, lihaa, kalaa, sokeria, teetä ja tupakkaa sekä pätevän lääkärinhoidon.

Etuoikeutetussa asemassa ovat ne Suomen armeijan sotamiehet ja upseerit, jotka **vapaaehtoisesti** antautuvat sotavangeiksi. Ne saavat erikoisen henkilötodistuksen, jonka perusteella heille myönnetään Punaisen armeijan päällystön säätämät seuraavat **etuisuudet:**

1. Lisätyt ruoka-annokset.
2. Majoitus erikoisleireillä, jotka sijaitsevat erittäin suotuisissa ilmastosuhteissa.
3. Etuoikeus ammattityön valinnassa.
4. Etuoikeus kirjeiden lähettämisessä omaisilleen Suomeen.
5. Kotiinpaluu ensi vuorossa Suomeen tahi muuhun maahan, johon sotavanki haluaa, heti sodan päätyttyä.

Vänrikki Keijo Kuuselan kirje kotiin Suomeen

Rouva Anna Kuusela
Hämeenlinna
Raatihuonekatu 13.

Rakas äiti! 4.6.44.

Terveisiä kaikille sinne kotiin. Jouduin hyppäämään laskuvarjolla ja sangoitukseen vangiksi. Hyppy onnistui hyvin, ja olen aivan vahingoittumaton. Nyt on nyt sota minun osaltani lopussa. Odotetaan vain, että vanha pian tekisi lopun, jotta pääsisin palaamaan kotiin. Tulet vielä varmasti muistamaan minut ajoissa terveenä palatessani, kun minulla sotaan käydessäni. Elokuu tähän vaan ehtii, niin nähdään taas terveinä ja hyvin, jotta muistan niistä vaan nämät kaikki terveinä ja hyvin, jotta muistan hyvissämme minun tuhlaajat yhdessä. Älkää olko huolissanne minun tähteni, sillä tiedättekin, että minua hyllä tulen hyvin toimeen. Muissa olen saanut, niin että ystäviäni en ole menettänyt. Muista myös terveisiä tuttaville! Kaikille ollut. Kertokaa myös terveisiä tuttaville! Kaikille ollut. Kertokaa myös terveisiä tuttaville! Kaikille ollut. Kertokaa

„Seuratkaa minua vielä viimeisen kerran!"

MANNERHEIMIN PÄIVÄKÄSKY

Haudan partaalla hoippuva sotahullu Mannerheim antoi t.k. 16 pnä Suomen armeijalle päiväkäskyn, joka selvälle suomen kielelle käännettynä kuuluu näin:

Minä sanoin jo vuonna 1918, että Minä en pistä miekkaani tuppeen, ennenkuin **Minä** olen luonut sillä mahtavan Suur-Suomen.

Minun sotilaani! Te muistatte kaikki, kuinka juhlallisesti minä toistin samat sanat kesäkuussa 1941.

Nyt kun venäläisten suurhyökkäys Kannaksella on alkanut, täytyy tässä minunkin visertää hieman toista. Nyt pitää jaaritella puolustussodasta. Ja ymmärrättehän te itsekin, että millä ruumis hyökkää. Mutta älkää luulko, että minä pistän miekkani tuppeen. Minä en pistä miekkaani tuppeen, ennenkuin olen lahtauttanut kaikki ne alaikäiset poikasetkin, jotka minun käskystäni on kodeistaan Kannakselle raahattu.

Me saamme nyt kovia iskuja. Miestä menee ja ruumista tulee niinkuin meren mutaa. Mutta mitä pahempi, sitä parempi. Minun tieni on suora ja selvä: liha linnuille ja sielu perkeleelle. Kaikki käy suunnitelmien mukaan. Kyllä teidänkin olisi jo aika ymmärtää, mitä minä tarkoitin ikimuistoisilla sanoillani:

Seuratkaa minua vielä VIIMEISEN kerran!

„PROPAGANDA-VALLI"

Itärintaman eri lohkoilla vangiksi joutuneet saksalaiset sotilaat kertovat, että tieto liittoutuneiden maihinnoususta pohjois-Ranskaan teki heihin järkyttävän vaikutuksen. Vangiksi joutunut 930. saksalaisen vartiorykmentin pataljoonan lääkäri **Halend** lausui:

„Meille puhuttiin koko ajan, että rannikolle on rakennettu voittamattomia linnoituksia. Saksalaiset lehdet kirjoittivat virallisten tietojen perusteella, että mikään inhimillinen voima ei kykene noita esteitä voittamaan. Tätä toistettiin päivästä päivään kaikilla mahdollisilla keinoilla. Loppujen lopuksi sotamiehet ja upseerit rintamalla uskoivat, että Atlantin valli on todella voittamaton. Englantilais-amerikkalaiset joukot, jotka nousivat rannikolla maihin, kumosivat kaikki nämä kerskailut. Englantilais-amerikkalaisten joukkojen menestys pohjois-Ranskassa horjutti vielä enemmän saksalaisten sotilaiden luottamusta johtoonsa. Monet sotamiehet ja upseerit pääsivät varmuuteen, että Hitler on pettänyt heitä".

*

Näin kertovat saksalaiset sotavangit. Englantilaiset ja amerikkalaiset ovat paikan päällä huomanneet, että minkäänlaista „Atlantin vallia" ei ole ollut olemassakaan, on ollut vain „propagandavalli".

SOTAVANKIEN NIMIÄ EI JULKAISTA ILMAN HEIDÄN SUOSTUMUSTAAN

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 58 1944 — RINTAMALEHTI — Torstaina kesäkuun 22 pnä

Viipuri vallattu

Punainen armeija hyökkää Syvärillä

Neuvostoliiton Tiedoitustoimisto ilmoittaa:

Kesäkuun 20 päivänä Leningradin rintaman joukot laajensivat [illa] kannaksella läpimurtoaan Mannerheimin linjaan, murtivat [vih]ollisen vastarinnan ja valtasivat rynnäköllä **Viipurin** kaupungin [lin]noituksen. Hyökkäyksen aikana vallattiin sitä paitsi yli 60 [muu]ta paikkakuntaa, joukossa **Nuoraa, Yläsomme, Yläsäiniö, Man[ner]kala, Lyykylä, Kirkkomäki, Koprala, Kaukila, Pölläkkälä** sekä [Mu]iskahden, **Sommen, Säiniön, Suurperon, Pölläkkälän, Ristiseppälän** [ja] **Heinjoen** asemat.

*

Kesäkuun 21 päivänä meidän joukkomme kävivät Äänisjärven [poh]joispuolella hyökkäystaisteluita, joiden kuluessa murrettiin vi[hol]lisen puolustuslinja Karhumäen itäpuolella ja vallattiin useita [asu]kkuntia, joukossa **Poventsa, Pindushi, Pushnoin** neuvostotila, **[Ver]hovje, Bryhovo, Salma** ja **Kumsaguba** sekä **Vitshkan** asema [Kan]nasmannin rautatiellä. Neuvostojoukot ovat tulleet aivan **Karhu[mäe]n** asti ja käyvät taisteluita kaupungin laidoilla.

Äänisen ja Laatokan välillä neuvostojoukot ovat siirtyneet hyök[käy]kseen, murtaneet vihollisen vastarinnan **Syvärin** etelärannalla ja [val]lanneet taisteluissa yli sata paikkakuntaa, joukossa **Voznesenje, [Ma]arina, Jeroselkä, Petrovskaja, Posad, Rovskoje, Gomorovitshi, [Pet]rozero, Shemenitshi, Bardovskaja, Demidovskaja, Niselkä** ja **[Syv]äri.** Näin ollen joukkomme ovat hävittäneet suomalaisten tär[keim]män sillanpääaseman Syvärin etelärannalla.

Lotinapellon alueella Karjalan rintaman joukot ovat menneet [Syv]ärin yli, murtaneet vihollisen puolustuslinjat ja muodostaneet [uud]enpääaseman Syvärin pohjoisrannalle.

Karjalan kannaksella neuvostojoukot jatkoivat hyökkäystään ja [val]tasivat yli 50 paikkakuntaa, joukossa **Sorvali, Tammisuo, Tuok[ki], Heinjoki, Kääntymä** sekä **Tammisuon** asema.

*

Vihollinen yritti pidättää neu[vosto]joukkojen hyökkäystä laa[jal]le ulottuvien puolustuslinjo[jen]sa ja lujien linnoitustensa [tu]lella. Meidän jalkaväkemme ja [hyö]kkäysvaunumiehemme murtivat tykistön ja ilmavoimien tukemina Viipuria ympäröivän linnoitusalueen, tunkeutuivat kaupunkiin ja ryhtyivät katutaisteluihin. Iltaan mennessä joukkomme valtasivat rynnäköllä

(Jatkuu 2. siv.)

Synkkä vuosipäivä

Kolme vuotta sitten, kesäkuun 22 päivänä 1941, „kertausharjoitusten" tekosyyllä Neuvostoliiton rajalle keskitetty Suomen armeija yhdessä Saksan fascistien kanssa karkasi Neuvostoliiton alueelle, valapattoisesti rikkoen rauhan.

Niiden väliaikaisten voittojen päihdyttäminä, jotka saavutettiin salakavalalla ja valapattoisella päällekarkauksella, Suomen herrat julistivat silloin kyynillisen avomielisesti, että on koittanut se odotettu otollinen hetki heidän kauan hautomainsa unelmien toteuttamiselle, Neuvosto-Karjalan anastamiselle, Leningradin hävittämiselle maan tasalle, „Suur-Suomen" luomiselle. Heidän riemullaan ei ollut rajoja.

He eivät ole pitkään aikaan enää riemuinneet, nähdessään, että heidän valloitusseikkailunsa surullinen loppu lähestyy. Mutta kaikesta huolimatta he eivät halunneet luopua rikollisesta pelistään. He eivät tahtoneet rikkoa välejään saksalaisiin. Heillä ei ollut halua luopua saaliistaan. He torjuivat pöyhkeästi Neuvostoliiton jalomieliset rauhanehdot ja suhtautuivat yliolkaisesti Amerikan ja Englannin varoituksiin.

Varoitusten aika on ollut ja mennyt. Punaisen armeijan on ollut pakko keskustella Suomen hitleriläisten kanssa sillä ainoalla

(Jatkuu 2. siv.)

Synkkä vuosipäivä

(Jatkoa 1. siv.)

kielellä, jota he ymmärtävät, nimittäin aseitten kielellä. Tulokset ovat nähtävissä. Muutamien päivien taisteluissa on murrettu saksalaisen linnoitustekniikan viimeisimpien vaatimusten mukaan rakennettu uusi Mannerheim-linja. Saksalais-suomalaisten joukkojen salakavalan päällekarkauksen vuosipäivän aattona on Punainen armeija vallannut rynnäköllä **Viipurin.** Näitä ensimmäisiä iskuja seuraavat uudet, vielä ankarammat iskut, kunnes Neuvostomaa on täydellisesti puhdistettu saksalais-suomalaisista anastajista.

Suomen hallituksessa istuvat Saksan rengit niittävät nyt sitä, mitä itse ovat kylväneet. Kaikki nuo Rydit, Mannerheimit, Tannerit ja kumppanit ovat vastuussa siitä, että sota on nyt siirtymässä Suomen omalle alueelle. He kantavat vastuun Suomen kansan kärsimyksistä, suomalaisten sotamiesten ja upseerien joukkoteurastuksesta Karjalan kannaksella, kodeistaan karkoittamansa karjalaisen väestön katkerasta kohtalosta. Hitlerin kätyrit raahaavat Suomea samaan kuiluun, jonne Hitler-Saksa on menossa.

Suomalaiset sotamiehet ja upseerit!

Rydin ja Mannerheimin hallituskopla on kärsinyt täydellisen vararikon. Se ei kykene näyttämään teille pelastuksen tietä, vaan syöksee teidät turmioon. Teidän ainoa pelastuksenne on hävityn sodan lopettaminen. Viivyttely on kuolemaksi. Lopettakaa toivoton vastarinta! Antautukaa vangeiksi! Karatkaa metsiin! Palatkaa perheittenne luo! Vastatkoot sodasta ne, jotka ovat siihen syyllisiä: Hitler ja hänen apurinsa, Rydin, Mannerheimin, Tannerin ja Linkomiehen kopla.

VIIPURI VALLATTU

(Jatkoa 1. siv.)

Viipurin kaupungin ja linnoituksen. On otettu paljon vankeja ja sotasaalista, joukossa suuri määrä tykkejä, liikkuvaa rautatiekalustoa, paljon autoja sekä erilaisia sotatarvikevarastoja.

Meidän pommitus-, maataistelu- ja hävittäjäkoneemme tukivat yhtämittaisesti maajoukkojen toimintaa, antaen iskuja vihollisen perääntyville rivistöille. Neuvostolentäjät tuhosivat 80 vihollisjoukkoja kuljettavaa autoa, murskasivat useita sotatarvikekuormia ja räjäyttivät neljä ampumatarvikevarastoa. Erään joukko-osaston lentäjät tekivät hyökkäyksen rautatieristeyksiä vastaan vihollisen selustalla ja murskasivat kolme junaa.

Päivän kuluessa ilmavoimamme ovat pudottaneet alas 36 saksalais-suomalaista lentokonetta.

Erään jalkaväkimuodostelman sotilaat tuhosivat yhdessä päivässä yli 1.000 suomalaista sotamiestä ja upseeria sekä valtasivat kahden suomalaisen rykmentin liput.

*

Eräällä rintamalohkolla vihollinen heitti taisteluun kouluutuspataljoonan, johon kuului lähes 1.000 miestä. Lähestyessään taistelupaikkaa suomalaiset saivat vastaansa neuvostotykistön ja kranaatinheittimien voimakkaan tulen. Vihollispataljoona kärsi suuria tappioita. Henkiin jääneet suomalaiset pakenivat metsiin.

Toisella lohkolla vihollinen yritti viedä joukkojaan järven yli. Neuvostojoukkojen moottoroidut tykit avasivat tulen niitä vastaan. Täysosumilla upotettiin kaksi maihinnousuproomua ja muutamia joukkoja kuljettavia moottoriveneitä. Suomalaiset menettivät täällä yksistään kaatuneina lähes 300 sotamiestä ja upseeria.

SILLOIN JA NYT

Kesäkuu 1941

Mannerheim sanoi: „Nyt sitä lähtään . . .“

Kesäkuu 1944

Mannerheim sanoi: „Tässä sitä ollaan“.

Ulkomaan lehdet taisteluista Karjalan kannaksella

„Washington Post“ kirjoittaa: „Suomen hallitus kantaa päävastuun suomalaisten traagillisesta virhearvosta. Se leikittelee Suomen kansan elämällä ja eduilla. Tosiasiallisen hiljaisuuteen Neuvosto-Suomen rintamalla suomalaiset alkoivat luulla, että vetäytyneet eivät yritäkään murtaa Leningradin varustuksiaan Karjalan kannaksella“. Edelleen lehti sanoo: „Neuvostoliiton aselevon ehdot Suomelle olivat jalomieliset. Mutta suomalaiset eivät ole suostuneetkään vakavasti neuvottelemaan Moskovan kanssa ja laskivat, että Neuvostoliitto ei hyökkäyksiä vastaan. Tällä hetkellä ne ovat tulleet tietämään toista, mistä saa minkäänlaista apua Saksalta“.

*

Ruotsalainen **„Göteborgs Handels och Sjöfartstidning“** kirjoittaa: „Venäjän armeija on jälleen edennyt Karjalan kannaksella. Tämä hyökkäys on luonnollinen ja välttämätön seuraus siitä poliittisesta tilanteesta, mikä muodostui sen jälkeen, kun suomalaiset hylkäsivät rauhanehdot“.

*

„Arbetaren“ lausuu: „Venäläisten hyökkäys avaa monen suomalaisen silmät. Historia on tuomitseva ne herrat, jotka kantavat vastuun Suomen kovaonnisesta politiikasta“.

*

„Daily Express“ kirjoittaa: „Suomalaiset tekivät virheen vuonna 1941. Saksan vasallien virheet olisivat olleet ymmärrettävissä, jos saksalaisilla olisi ollut menestystä. Mutta niin ei ollut tänä keväänä, jolloin Suomella oli mahdollisuus erota sodasta siedettävillä ehdoilla. Nyt suomalaiset joukot Karjalan kannaksella saavat maistaa johtomiestensä virheitten ja sokean politiikan ensimmäisiä hedelmiä“.

„KOKONAISIA JOUKKO-OSASTOJA TUHOTTIIN”

Jo ensimmäisenä taistelupäivänä Karjalan kannaksella Leningradin rintaman joukot ottivat vangiksi paljon suomalaisia sotamiehiä ja upseereita. 10. divisioonan 1. rykmentin 2. komppanian korpraali Saarinen kertoi:

„Meidän rintamallamme vallitsi pitkän aikaa hiljaisuus. Monet luulivat, että sota ratkaistaan jossakin muilla rintamilla ilman meitä. Ja yhtäkkiä me jälleen saimme sodan koko kauheudessaan. Venäläinen tykistö tulitti voimakkaasti. Ympärillä vallitsi pelkän kauheata. Jos helvetti on olemassa, ei se voi olla kauheampaa kuin se, mitä me saimme kokea. Tykinammukset hajottivat linnoitukset maan tasalle ja pyyhkäisivät pois meidän rivistömme. Kokonaisia joukko-osastoja tuhottiin. Kaikki meni ylösalaisin. Meidän joukkueemme kaksi ryhmää heitti aseensa ja juoksi suin päin karkuun. Me jäimme ampumakaivantoon, nostimme valkoisen lipun, odotimme venäläisten tuloa ja antauduimme vangeiksi“.

*

Saman rykmentin sotamies Lauri Ylönen ilmoitti:

„Aivan taistelun alussa rykmenttimme ensimmäinen pataljoona kärsi suurta mieshukkaa ja toinen pataljoona tuhottiin täydellisesti“.

*

Sotamies E. sanoi:

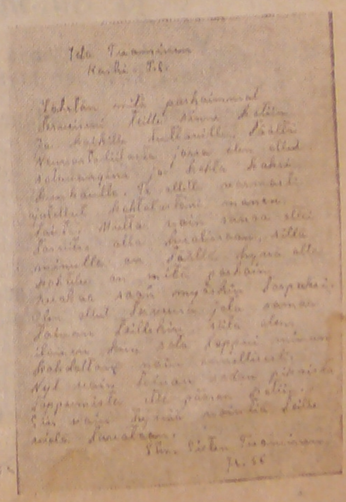
„Teidän tykistökeskitykseltänne oli mahdotonta suojautua. Monet miehet, niiden joukossa meidän joukkueemme johtaja tuli hulluksi“.

Suomalaisia sotavankeja Neuvostoliitossa

Sotilaskotisisar Raisa Asela iltakävelyllä leirin viihtyisässä puistossa.

Sotamies Sixten Tuomisen kirje kotiin Suomeen

TURPA KIINNI, HERRA PÄÄMINISTERI PUHUU!

Herra Edvin Linkomies piti viime sunnuntaina pitkän puheen, jonka oleellinen sisältö oli seuraava:

„Arvoisat kuulijat! Te luulette, että minä tuon teille rauhansanoman ja ilmoitan hallituksen päättäneen lopettaa tämän hirvittävän ja hyödyttömän verenvuodatuksen.

Hui hai! sanon minä. Sotaa ei lopeteta eikä rauhaa tipu niin kauan kuin tämä poika istuu hallituspukilla.

Näinä päivinä saapuu tuhansiin ja taas tuhansiin suomalaisiin koteihin raskas viesti jonkun omaisen kaatumisesta. Mutta se ei liikuta minua, Rytiä, Waldenia eikä Mannerheimiä. Eikä se liikuta Tanneriakaan. Työmies, talonpoika ja muu jyskä menettää ainoastaan henkensä, mutta me olemme menettäneet kokonaisen Suur-Suomen. Neuvosto-Karjalan tukkimetsät luisuvat nyt pois meidän käsistämme. Äänisen aaltoja me emme kohta näe muualla kuin pullossa. Se jurppii. Mutta onhan meillä se lohdutus, että puolet Suomen miehistä on antanut tapattaa itsensä meidän ja fyyrerimme Hitlerin puolesta.

Minun hallitukseni on kaukonäköisellä politiikallaan saanut aikaan sen, että Suomi on nyt ypöyksin. Maailman mahtavimmat suurvallat, Neuvostoliitto, Amerikka ja Englanti ovat meidän vihollisiamme. Saksa on sellaisessa jamassa, että se ei kykene meitä auttamaan. Norjalaiset vihaavat meitä siitä, että me autoimme Hitleriä kuristamaan heidän vapautensa. Ruotsi katsoo meihin karsaasti. Niin että tältäkin kantilta on kaikki reilassa.

Suomen kansan kestämiskyky on nyt koetuksella. Kysymys on nyt siitä, kuinka kauan se kestää ja sietää tällaista hallitusta, ennenkuin se mottaa meitä tiliskivellä päähän“.

„Helsingin herrat ovat pettäneet maansa ja Suomen kansan”

Vangiksi joutunut Suomen armeijan JR 10 sotamies Olavi Tiihonen kertoo:

„Suomen hallitus on johtanut maan umpikujaan. Alettuaan rikollisen sodan Neuvostoliittoa vastaan Saksan puolella Helsingin herrat pitivät suurta melua „Suur-Suomen“ luomisesta. Meille sanottiin, että voiton jälkeen jokainen sotaan osaa ottanut, joka vain haluaa, saa Karjalasta suuren lohkon maata ja metsää. Viime vuonna siitä lakattiin puhumasta. Kaikille on jo tullut selväksi, että Saksa on hävinnyt sodan. Sotilaitten mielestä Punaisen armeijan vastustaminen on hyödytöntä ja mieletöntä.

Neuvostohallituksen Suomen hallitukselle esittämistä rauhanehdoista puhuttiin paljon sotilaiden keskuudessa. Enemmistö meidän pataljoonamme sotilaista oli sitä mieltä, että nuo ehdot olisi voitu täydellisesti hyväksyä. Me toivoimme, että Suomen hallitus käyttäisi tilaisuutta hyväkseen katkaistakseen välinsä Saksaan ja solmisi rauhan. Meidän toiveemme eivät kuitenkaan toteutuneet. Helsingin herrat ovat pettäneet maansa ja Suomen kansan.

Suomalaisia sotilaita karkaa Ruotsiin

Melkein joka päivä saapuu Tukholmaan tietoja suomalaisten pakenemisesta Ruotsiin. Viime aikoina Suomesta Ruotsiin on paennut useita satoja henkilöitä. Yhä useammin pakenee Ruotsiin suomalaisia sotilaita. Ainoastaan muutaman päivän aikana on Ruotsin itäisille alueille saapunut lähes 150 suomalaista sotilasta. Kesäkuun 13 päivänä saapui Hernösandiin 13 suomalaista sotamiestä. Samana päivänä saapui Örnsköldsvikiin 22 suomalaista sotamiestä. Enemmistö heistä on palvellut Karjalan kannaksella olleissa joukko-osastoissa. Suomen armeijasta karanneet sotilaat ilmoittavat, että he eivät halua taistella Hitler-Saksan puolesta eivätkä totella Suomen hallitusherroja, jotka ovat pettäneet Suomen kansan.

SANOI...

„Kun Suur-Suomi tyssää, niin kanta-Suomi vetää”, sanoi Porin poika, kun rintamalta karkasi ja kotipuoleen painui.

*

„Samassa junassa kuin herratkin, vaikka eri vaunussa”, sanoi Kemin poika, kun kaptee-nin kintereillä karkuun paineli.

*

„Nyt sitä lähtään Rytiä tähtään”, sanoi Huittisten mies, kun konepistooli selässä puntikselle lähti.

*

„On se eri kivaa, kun tuo Mannerheimi saa silimien väliin”, sanoi Helsingin tyttö, kun Kannaksella hyökkäys alkoi.

SOTILAAN ÄÄNI

Nro 59 1944 — RINTAMALEHTI — Sunnuntaina kesäkuun 25 pnä

PUNAINEN ARMEIJA ETENEE KANNAKSELLA JA SYVÄRILLÄ. KARHUMÄKI VALLATTU.

Stalinin päiväkäsky

Neuvostojoukkojen Korkein Ylipäällikkö Marsalkka STALIN antoi kesäkuun 24 päivänä päiväkäskyn Karjalan rintaman joukkojen ylipäällikölle kenraali MERETSKOVILLE. Päiväkäskyssä sanotaan:

„KARJALAN rintaman joukot ovat Laatokan laivaston tukiessa joutsalta siirtyneet hyökkäykseen LOTINAPELLON pohjois- ja itäpuolella, ylittäneet SYVÄRIN koko Äänisen ja Laatokan välisellä osuudella, murtaneet vihollisen lujasti linnoitetut puolustuslinjat ja edenneet kolmen päivän hyökkäystaistelujen aikana 20—30 kilometriä sekä vallanneet yli 200 paikkakuntaa, joukossa PODPOROSHJE, SYVÄRI, VOZNESENJE, MIHAILOVSKAJA, MEGRIGORVI, PETSHNAJA SELKÄ, BERESHNAJA ja MIKENTJEVA“.

*

Neuvostoliiton Tiedoitustoimisto ilmoittaa:

Karjalan rintaman joukot ovat Äänisen pohjoispuolella murtaneet vihollisen vastarinnan ja kesäkuun 24 päivänä vallanneet täysilisesti Karjalais-Suomalaisen Neuvostotasavallan suuren asutuskeskuksen KARHUMÄEN kaupungin.

Karjalan kannaksella Viipurin pohjois- ja koillispuolella joukkomme ovat murtaneet vihollisen vastarinnan ja valloittaneet useita paikkakuntia, niiden joukossa LAPINLAHTI, REPOLA, LEHTOLA, JUSTALAHTI, KOSTIALA, KUIVALA ja TALIN asema.

*

Neuvostoliiton Tiedoitustoisto ilmoittaa seuraavia yksikohtia taisteluista Karjalan rintamalta:

Erään muodostelman joukkoosiot murtivat päättävillä isku vihollisen vastarinnan ja saavat Podporoshjen suuren asutuskeskuksen. Taistelukentällä jäi paljon suomalaisten sotilaiden ruumiita. On otettu vankeja ja sotasaalista. Yhdessä aiemmassa taistelussa tuhottiin 450 vihollisen sotamiestä ja upseeria. Toisessa taistelussa tuhottiin 240 suomalaista sotilasta, vallattiin 5 tykkiä, 19 konekivääriä ja ampumatarvikevarasto.

Karjalan kannaksella neuvostojoukot tuhosivat eräässä taistelussa 800 suomalaista sotamiestä ja upseeria. On vallattu kaksi suurta vaate- ja ammusvarastoa, 40 vaunua sotamateriaalia, 16 tykkiä, 30 konekivääriä ja paljon ampumatarvikkeita. Toisella lohkolla eräs neuvostojoukko-osasto katkasi rohkealla kiertoliikkeellä hajallelyödyltä vihollisen joukko-osastolta perääntymistien ja tuhosi lähes 500 suomalaista.

Neuvostoilmavoimat ovat antaneet iskuja suomalaisten joukkojen keskityksiin ja tuhonneet 70 autoa sekä 30 sotilaita ja sotamateriaalia kuljettanutta kuormaa. Keskitetyillä iskuilla neuvostopommittajat ja maataistelukoneet rikkoivat ja polttivat 350 rautatievaunua.

Itämeren laivaston ilmavoimat hyökkäsivät vihollisen laivoja vastaan Viipurin lahdella. Upotettiin vihollisen kuljetuslaiva, jonka kantavuus oli 1.000 tonnia, 4 nopeakulkuista maihinnousuproomua ja vartiomoottorivene. Useita vihollisen laivoja ja proomuja vaurioitettiin.

Englannin lehdistö Viipurin valtauksesta

Englantilainen „Daily Mail“ lausuu pääkirjoituksessaan, että Punainen armeija on murtautunut kolminkertaisen Mannerheim-linjan lävitse ihmeteltävän helposti. Lehti muistuttaa, että muutama kuukausi sitten suomalaisille tarjottiin tilaisuus rauhaan, mutta he tahallaan hylkäsivät sen. Lehti lausuu: „Ei yksikään kansa nykyajan historiassa ole tehnyt järjettömämpää tekoa“.

„Manchester Guardian“ sanoo

(Jatkuu 4. siv.)

Kolme vuotta sotaa

HITLER-SAKSAN JA NEUVOSTOLIITON VÄLILLÄ

Neuvostoliiton Tiedoitustoimiston kesäkuun 22 päivänä 1944 julkaisemat sotilaalliset ja poliittiset yhteenvedot Neuvostoliiton Isänmaallisesta sodasta.

Tänään tulee kuluneeksi kolme vuotta saksalais-fascististen rosvojoukkojen katalasta päällekarkauksesta Neuvostoliiton kimppuun. Kolme vuotta neuvostokansa on urheasti käynyt Isänmaallista sotaa röyhkeitä anastajia vastaan. Sodan ensi päivistä lähtien meidän maamme kansat nousivat yksimielisesti puolustamaan Kotimaatään. Punainen armeija on raskaissa, verisissä taisteluissa 3 tuhatta kilometriä leveällä rintamalla pidättänyt monimiljoonaista, uusimmalla sotatekniikalla aseistettua saksalais-fascistista armeijaa ja aiheuttanut sille suunnatonta miestappiota ja aseistuksen menetystä. Fascistinen sotakone, joka tulella ja miekalla on kulkenut kymmenen Euroopan maan kaupunkien ja kylien halki, on taisteluissa meidän armeijaamme vastaan osoittautunut kelvottomaksi.

Jo sodan ensimmäisenä vuotena Punainen armeija antoi saksalaisille selkäsaunan Moskovan luona ja löi hajalle vihollisen parhaat iskujoukot. Viimeisen puolentoista vuoden aikana, saksalais-fascististen joukkojen murskaamisesta lähtien Stalingradin luona, vihollinen ei ole voinut enää toipua. Neuvostojoukot ovat kehittäneet hyökkäyksen koko rintamalla, murtaneet saksalaisten lujat puolustuslinjat Stalingradin, Orelin, Smolenskin ja Leningradin luona, Mius-joella, Dnieprillä, Perekopin ja Sevastopolin luona, Karjalan kannaksella ja Syvärillä, ylittäneet sellaiset suuret vesiesteet kuin Don, Severnyi Donets, Desna, Olhava, Dniepr, Bug, Dniestr, Prut, Seret, Narva ja Syväri ja siten osoittaneet, että mitkään vallit ja linnoitukset, joista hitleriläiset ovat pitäneet niin paljon melua, eivät voi kestää, jos noiden vallien ja linnoitusten hävittämiseen ja voittamiseen tositeolla tarttuvat kokeneet ja taisteluissa karaistuneet joukot.

Korkeimman Ylipäällystön taitavalla strategialla, neuvostokenraalien ja upseerien harkitulla ja päättävällä taktiikalla, sotureittensa sankaruudella ja sotataidolla sekä lopuksi valtavalla sotakalustollaan Punainen armeija on tuottanut useita suuria tappioita saksalaisten, italialaisten, romanialaisten, unkarilaisten ja suomalaisten yhdistyneille valioarmeijoille. Ikuisiksi ajoiksi jäävät historiaan meidän joukkojemme suuret voitot Moskovan ja Stalingradin luona sekä Kaukasiassa, Orelin ja Smolenskin luona, Leningradin luona ja Donetsin kaivosalueella, Dnieprillä ja Krimillä, Dnieprin länsipuolella olevassa Ukrainassa, Dniestrin alueella ja Karjalan kannaksella.

Hyökkäystaisteluiden aikana neuvostojoukot ovat vapauttaneet lähes puolitoista miljoonaa neliökilometriä vihollisen miehittämää aluetta, edenneet melkein 2.000 kilometriä länteen, tulleet suurella osalla rintamaa meidän rajoillemme ja astuneet Romanian alueelle. Punaisen armeijan voitot ovat tuoneet miljoonille neuvostokansalaisille vapautuksen fascistisesta orjuudesta. Meidän joukkomme ovat ottaneet saksalaisilta heidän miehittämillään alueilla olleet teollisuuden raaka-aine- ja elintarvikelähteet, ja **„elintilasta idässä", josta hitleriläiset haaveilivat, on tullut miljoonien saksalaisten sotilaiden hauta ja fascistisen sotakaluston jättiläismäinen hautausmaa.**

Suurta apua taistelussa saksalais-fascistisia anastajia vastaan ovat Punaiselle armeijalle antaneet uljaat neuvostosissit. Kolmen sotavuoden aikana he ovat tuhonneet vihollisen huoltolaitoksia ja esikuntia, hävittäneet sen huoltoteitä ja yhteyksiä sekä säälimättä tuhonneet saksalais-fascistisia konnia. Neuvostosissit ovat pelastaneet monia tuhansia neuvostokansalaisia tuholta ja estäneet heidän ajamisensa fascistiseen orjuuteen.

Kolmen sotavuoden aikana saksalais-fascistiset joukot ovat taisteluissa Neuvostoliiton—Saksan rintamalla menettäneet yli 7.800.000 sotamiestä ja upseeria kaatuneina ja vankeina, lähes 70.000 hyökkäysvaunua, 60.000 lentokonetta ja yli 90.000 tykkiä.

Samana aikana meidän joukkojemme menetykset ovat 5.300.000 miestä kaatuneina, vankeina ja kateisiin joutuneina, 49.000 hyökkäysvaunua, 30.128 lentokonetta ja 48.000 tykkiä.

Punaisen armeijan menestyksiin ovat huomattavassa määrin myötävaikuttaneet meidän liittolaisemme Amerikan Yhdysvallat ja Suur-Britannia, jotka ovat huoltaneet meitä erittäin arvokkaalla strategisella raaka-aineella ja aseistuksella, järjestelmällisesti pommittaneet Saksan sotilaskohteita ja niin ollen horjuttaneet sen sotilasmahtia.

Näin ollen Punainen armeija, joka Isänmaallisen sodan ensimmäisellä kaudella teki tyhjiksi Hitlerin salamasotasuunnitelmat, on sodan seuraavalla kaudella musertanut ja haudannut vihollisen puolustusstrategian ja sen laskelmat anastettujen neuvostoalueiden käsissään pitämisestä. Saksalais-fascistinen armeija on lyöty ja on nyt täydellisen tuhon edessä.

Sellaisia ovat **sotilaalliset** yhteenvedot **Isänmaallisen sodan kolmen kuluneen vuoden ajalta.**

Päästäessään valloilleen sodan Neuvostoliittoa vastaan hitleriläiset imperialistit luulivat, että Saksan armeijan ensimmäiset sotilaalliset vastoinkäymiset horjuttavat maamme kansanjoukkojen luottamusta omaan valtaansa, kylvävät erimielisyyttä Neuvostoliiton kansojen välille, horjuttavat työläisten, talonpoikain ja sivistyneistön liittoa, jolle neuvostovaltio perustuu. Mutta heidän piti niin, että sota-ajan vaikeudet vain liittäisivät lujemmin yhteen neuvostoselustan työtätekevät, yhdistivät heidät vielä lujemmin kansan valtaan neuvostovaltaan. Neuvostoliiton kansojen voimakkuus ja lujuus on Isänmaallisen sodan kuluessa lujittunut ja karaistunut kuin teräs. Työläisten, talonpoikain ja sivistyneistön liitto, joka perustuu neuvostoyhteiskunnan työtätekevien elinetuihin, on tullut vielä lujemmaksi.

Saksalaiset konnat luulivat myöskin, että Neuvostoteollisuus ei kykene selviytymään nykyaikaisen aseistuksen joukkotuotannon vaikeista tehtävistä, että meidän liikenteemme ei kykene selviytymään sotakuljetuksista eikä maatalous armeijan ja kansan huoltamisesta elintarvikkeilla ja teollisuuden raaka-aineilla. Mutta nämä saksalaisten valloittajaparkojen suunnitelmat särkyivät kuin saippuakupla. Kolmen sotavuoden jälkeen ei ollutkaan nääntynyt Neuvostoliiton, vaan Hitler-Saksan talous. Saksalaisten kärsimät ihmiset Neuvostoliiton—Saksan rintamalla sekä Neuvostoliiton ilmavoimien iskut ovat järkyttäneet Saksan sotilaallista ja taloudellista mahtia. Saksan sotilaallista ja taloudellista mahtia. Samanaikaisesti Neuvostomaan teollisuus, liikenne ja maatalous ovat menestyksellisesti kestäneet kaiken koettelemukset. Neuvostokansa ei säästä voimiaan Kotimaansa puolustamisessa ja on ilmennä päättäväisyyttä miehuullisesti puolustaa oman luomaansa neuvostovaltiota kaikilta vihollisen hyökkäyksiltä. Isänmaallinen sota on nostattanut vertaansa vailla olevan kansojen patriootten innostuksen sekä kansanjoukkojen ehtymättömän luovan tarmon Punaisen armeijan tueksi. Nyt, neljännen sotavuoden kynnyksellä Neuvostoliitolla on valtava sotatalous, joka hyödyttää Punaisen armeijan tarpeet aseistuksella, ampumatarvikkeilla, muonalla ja varusteilla. Neuvostoliiton työläiset, kolhoosilaiset ja sivistyneistö ovat asettaneet Neuvostoliiton kansantalouden palvelemaan rintamaa ja siten turvanneet Punaisen armeijan kaikella välttämättömällä voitoa varten. Vihollisen entinen ylivoima hyökkäysvaunujen ja lentokoneiden määrään nähden on menennyttä, ja Neuvostoliiton taloudelliset mahdollisuudet kasvavat päivä päivältä.

Näin ollen neuvostokansa on tehnyt tyhjiksi vihollisen kaikki toiveet neuvostojärjestelmän välttämättömyydestä. Neuvostovaltio, joka perustuu kansojen vankkumattomaan, veljelliseen ystävyyteen, on sodan kuluessa lujittunut ja vahvistunut, mutta fascistinen valtio, joka perustuu kansojen riistoon, ei ole kestänyt sodan koettelemuksia ja on kiertämättömän katastroofin edessä.

Sellaisia ovat **poliittiset** yhteenvedot Isänmaallisen sodan kolmen kuluneen vuoden ajalta.

Kolme vuotta sitten hitleriläiset pitivät itseään Euroopan käskijöinä. Orjuuttaessaan Länsi-Euroopan maat Saksa veti mukaan rosvoliittoonsa Italian, Romanian, Suomen, Unkarin ja Bulgarian. Lähettämällä ja ylläpitämällä asiamiehiään puolueettomissa valtioissa se harjoitti niitä kohtaan voimakasta painostusta ja sai niiltä huomattavia myönnytyksiä omaksi hyväkseen. Hitler-Saksa uhkasi kaikkien maailman kansojen elämää ja turvallisuutta. Vapauttarakastavat kansat alkoivat vasta silloin yhdistyä yhtenäiseksi hitleriläisvastaiseksi leiriksi. Itse asiassa meidän maamme kesti yksin Hitler-Saksan ja sen rikoskumppaneitten kaikkien voimien puristuksen.

Nyt on tilanne perinpohjin muuttunut. Nykyään ei Hitler-Saksa hyökkää eikä saavuta menestystä, kuten oli kolme vuotta sitten, vaan päinvastoin liittoutuneiden valtioiden aseelliset voimat lyövät ja ahdistavat saksalais-fascistisia anastajia kaikkialla. Liittoutuneet valtiot ovat vihollisen nähden ylivoimaisia sekä joukkojen että aseistuksen lukumäärässä ja laadussa. Liittoutuneiden valtioiden yhtenäisyys on nykyään lujempi kuin koskaan ennen. Liittoutuneilla valtioilla on yhteisesti sovitut suunnitelmat Hitler-Saksan aseellisten voimien täydelliseksi murskaamiseksi. Loistavasti suoritettu brittiläisten ja amerikkalaisten joukkojen maihinnousu pohjois-Ranskassa ja liittoutuneiden joukkojen menestyksellinen hyökkäys Italiassa merkitsevät, että Saksan täytyy nyt käydä sotaa Euroopan alueella sekä Punaista armeijaa että meidän liittolaistemme Englannin ja Amerikan joukkoja vastaan. Nyt, jolloin Punaisen armeijan ja meidän liittolaistemme armeijain yhteiset ponnistukset on suunnattu välittömästi saksalaisten orjuuttamien maiden vapauttamiseen, jolloin yhdistyneiden kansakuntain joukot tarttuvat rautaisella kädellä Hitler-Saksan ja sen Euroopassa olevien vasallien kurkkuun, hitleriläinen rosvojoukko ei voi enää millään keinolla ehkäistä kiertämätöntä ja täydellistä tappiotaan. Nyt on kaikille selvää, että hitleriläiset, jotka aikoivat alistaa valtaansa koko maailman, ottivat ylivoimaisen tehtävän. Hitlerin koplan asema muistuttaa sen Krylovin sadun sammakon kohtaloa, joka tahtoi pyrkiä härän veroiseksi, ähki ja puhki, kunnes pullistui niin, että halkesi ja kuoli.

Fascistinen rosvoliittoutuma luhistuu. Fascisti-Saksa on raskaiden sotilaallisten tappioiden jälkeen joutunut perikadon partaalle. Italia, Sakjälkeen joutunut perikadon partaalle. Italia, Sakjälkeen joutunut perikadon partaalle. Italia, Sakj

Mutta hitleriläisten rikoskumppanit ovat kasvaneet liian lujasti yhteen Hitlerin rosvokoplan kanssa, eivätkä ne huolehdi omien kansojensa kohtaloista. Hitlerin suomalaiset, romanialaiset, unkarilaiset ja bulgarialaiset rengit pitävät parempana toimia omien maittensa kansojen vahingoksi ja fascisti-Saksan hyödyksi. Hitlerin rengit ovat menneet niin pitkälle, että saksalaiset joukot ovat miehittäneet heidän maansa. Pyrkiessään estämään sodan siirtymisen Saksan alueelle hitleriläiset ovat muuttaneet Suomen, Unkarin, Romanian ja Bulgarian Saksan puolustuksen etumaastoksi. Mutta näiden maiden kansoilla, joiden vallanpitäjät ovat myyneet itsensä hitleriläisille, on nyt mahdollisuus liittoutuneiden valtioiden aseellisten voimien tukemina karkoittaa maistaan saksalaiset miehittäjät ja heidän apurinsa. Vain tätä tietä Hitlerin vasallimaiden kansat voivat hankkia itselleen oikeuden vapauteen.

Hitleriläisten isännöiminen Euroopassa on selvästi osoittanut, että fascistit ovat kansojen vapauden ja itsenäisyyden kuristajia. Samanaikaisesti yhdistyneiden kansakuntain armeijat tulevat Eurooppaan kansojen vapauttajina Hitlerin hirmuvallasta ja astuvat fascistien sortamien maiden alueelle palauttaakseen kansojen vapauden ja itsenäisyyden. Juuri sen vuoksi saksalaisten orjuuttamat kansat antavat nyt ja tulevat vastedes antamaan yhä suurempaa tukea yhdistyneiden kansakuntain aseellisille voimille.

Näin ollen sodan kuluessa hitleriläisten anastaja-imperialistien kaikki ulkopoliittiset laskelmat ja suunnitelmat ovat täydellisesti menneet mytyyn. Hitleriläinen rosvoliittoutuma on tehnyt vararikon, mutta vapauttarakastavien kansojen liitto on kasvanut kukistamattomaksi voimaksi ja sillä on nyt kaikki mahdollisuudet fascististen hyökkääjien rosvopesän murskaamiseen Eurooppassa, kansojen kärsimyksiin ja hätään syyllisten rankaisemiseen ja anastussotien toistumismahdollisuuden ehkäisemiseen.

Sellaisia ovat **ulkopoliittiset** yhteenvedot kolmen sotavuoden ajalta.

Kolmen sotavuoden sotilaalliset ja poliittiset yhteenvedot puhuvat selvää kieltä siitä, että Hitler-Saksa on jo hävinnyt sodan ja sen täydellisen tuhon hetki lähenee. Neuvostoliiton, Suur-Britannian ja Yhdysvaltain armeijat raivaavat rynnäköllä itselleen tietä kaikilta suunnilta fascisti-Saksan tärkeimpiin elinkeskuksiin, eikä ole kaukana se aika, jolloin tullaan ilmoittamaan näiden ponnistusten voitosta. Sota kulkee nyt loppuaan kohti. Mutta jäljelle jäänyt matka täydelliseen voittoon ei ole helppo. Sota on tullut kaikkein ankarimpaan, ratkaisevimpaan ja vaikeimpaan vaiheeseensa. Haavoitettu ja takaa-ajettu fascistipeto tulee raivokkaasti kiristelemään hampaitaan. Mitä lähemmäksi rintama siirtyy Saksan elinkeskuksia, sitä itsepintaisemmaksi tulee hitleriläisten vastarinta. Tarvitaan vielä muutamia voimakkaita iskuja, jotta vihollinen voitaisiin lopullisesti nujertaa ja murskata.

On ymmärrettävää, että nämä tehtävät voidaan täyttää vain kaikkien liittoutuneiden maiden armeijain yhteisillä päättävillä toimilla ja yhdistyneiden kansakuntain käytettävissä olevien aseellisten päävoimien viemisellä oikealla ajalla aktiiviseen taisteluun Hitler-Saksaa ja sen vasalleja vastaan.

Ei ole epäilystäkään, etteivätkö liittoutuneet valtiot, joka ovat asettaneet päämääräkseen maailman pelastamisen fascistijulmureista, vie taisteluun kaikkia voimiaan tämän suuren päämäärän saavuttamiseksi.

Englannin lehdistö...

(Jatkoa 1. siv.)

pääkirjoituksessaan, että Suomelle ei ole jäänyt ainoatakaan ystävää, jos ei ota lukuun Saksaa. Suomi luotti siihen, että Saksa voittaa ja Venäjä kukistuu.

„Yorkshire Post" kirjoittaa, että Suomen armeija on lyöty hajalle ja Suomen hallitus ymmärtää sen. Nyt suomalaisten täytyy katkerasti katua sitä, että he eivät hyväksyneet Neuvostoliiton aselevon ehtoja muutama viikko sitten, sillä he tulivat pian näkemään niiden torjumisen järjettömyyden. Venäläiset joukot ovat vallanneet Viipurin, ja Suomen tilanne käy yhä huonommaksi, sillä Saksa ei voi sitä mitenkään auttaa.

PUNAINEN ARMEIJA HYÖKKÄÄ VALKO-VENÄJÄLLÄ

Vitebskin—Orshan rautatie katkaistu. — Yli 600 paikkakuntaa vapautettu. — Neuvostojoukot 8 kilometrin päässä Vitebskistä.

Neuvostoliiton Tiedoitustoimisto ilmoittaa:

Kesäkuun 23 päivänä. Meidän joukkomme Vitebskin suunnalla siirtyivät hyökkäykseen saksalais-fascistisia joukkoja vastaan ja vapauttivat yli **150** paikkakuntaa. Vitebskin—Orshan rautatie on katkaistu.

Kesäkuun 24 päivänä. Vitebskin luoteis- ja länsipuolella joukkomme murtivat vihollisen lujasti linnoitetun puolustuslinjan 80 kilometrin leveydeltä ja etenivät 20—40 kilometriä vallaten yli 200 paikkakuntaa sekä tulivat Väinäjoelle.

Vitebskin lounais- ja länsipuolella hyökkäävät joukkomme etenivät kahden päivän aikana 25 kilometriä. Yksistään kesäkuun 24 päivänä joukkomme valloittivat yli **150** paikkakuntaa ja saapuivat **8** kilometrin päähän Vitebskistä.

Orshan ja Mohilevin suunnalla neuvostojoukot ovat myös siirtyneet hyökkäykseen ja vapauttaneet yhden päivän aikana 120 paikkakuntaa.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 60
1944

RINTAMALEHTI

Keskiviikkona
kesäkuun 28 pnä

...unainen armeija vallannut Aunuksen ja lähestyy Petroskoita

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTO ILMOITTAA:

KESÄKUUN 26 PÄIVÄNÄ meidän joukkomme Äänisen ja Laa-...n välisellä alueella valtasivat Karjalais-Suomalaisen Neuvosto-...vallan piirikeskuksen AUNUKSEN kaupungin sekä yli 40 muuta ...kkakuntaa, joukossa KARPOVKA, ZINIKOVO, KUITTINEN, ...NULA, SUDALA, JUKSILA ja KOTSHILA.

Äänisen pohjoispuolella joukkomme ovat kehittäneet hyökkäys-...n länteen ja etelään Karhumäeltä, edenneet 30 kilometriä ja val-...neet KARJALAN MAASELÄN, LOSINAJA GORAN, KARHU-...EN KYLÄN ja PERGUBAN sekä UNITSAN ja KÄPPÄSELÄN ...mat Muurmannin radalla.

Suomenlahdella joukkomme ovat täydellisesti puhdistaneet vi-...lisesta KOIVISTON ja TIURIN saaret.

KESÄKUUN 27 PÄIVÄNÄ joukkomme ovat Äänisen ja Laato-...n välisellä alueella edenneet ja vallanneet Karjalais-Suomalaisen ...uvostotasavallan piirikeskuksen SOUTJÄRVEN sekä yli 30 muuta ...kkakuntaa, m.m. ROSTA, LATVA, ROSMEKA, REVSELKÄ, ...HILMJÄRVI, ULVANA, NOVINKI, NURMOILA, RAPALA sekä ...atieasemat TOKARI, REVSELKÄ, PAI, TARSEPOL ja LATVA.

...uomalaisia sotavankeja Neuvostoliitossa

JR 10 poikia Neuvostoliiton sotavankileirillä N:o 158.

ROMAHDUS ON OVELLA

Kun Punaisen armeijan hyökkäys Kannaksella alkoi, yritti Suomen sotapropaganda, johon Mannerheimin päämajan viralliset tiedonannotkin kuuluvat, pienennellä tapahtumain merkitystä ja herättää Suomen armeijan sotilaissa aivan aiheetonta luottamusta „hyviin aseisiinsa" sekä saksalaisten rakennuttamiin uusiin Mannerheim-linjoihin.

Kolminkertainen uusi Mannerheim-linja on säpäleinä ja Viipuri vallattu. Punainen armeija on mennyt Syvärin yli. Se on vallannut Aunuksen ja etenee etelästä sekä pohjoisesta Petroskoita kohti.

Paljon puhutut „lyhyet", „luonnolliset" ja „luotettavat" puolustuslinjat Syvärillä ja Äänisen rannoilla ovatkin osottautuneet **pitkiksi, luonnottomiksi** ja **hengenvaarallisiksi.** Siellä olevien Suomen armeijan joukko-osastojen on kiireesti paettava länttä kohti, jos mielivät edes toivoakaan pelastuvansa motitukselta. „Pohjolan Stalingrad" väikkyy jo monen suomalaisen sotamiehen ja upseerin silmien edessä.

Saksalaisten divisioonien avulla sodan alussa anastettu Neuvosto-Karjalan alue, jota sotapropaganda on nimittänyt „Suomen puolustuksen etumaastoksi", uhkaa muuttua monien suomalaisten divisioonien **hautausmaaksi.** Sotatoimet lähestyvät nopeaa vauhtia Suomen omia rajoja. Suomi, joka itse asiassa on Hitler-Saksan etumaasto, on muuttumassa sotanäyttämöksi, Suomen

(Jatkuu 2. siv.)

Punainen armeija etenee Itämerta kohti

Vitebsk ja Orsha neuvostojoukkojen käsissä. — Saarretut saksalaiset joukot tuhottu. — 10.000 sotavankia. — Uusi motti Bobruiskin alueella.

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTO ILMOITTAA:

Neuvostojoukot ovat vallanneet rynnäköllä **VITEBSKIN** kaupungin, saksalaisten puolustuksen tärkeän strategisen solmukohdan.

VITEBSKIN LOUNAISPUOLELLA meidän joukkomme ovat suorittaneet loppuun saarrettujen vihollisjoukkojen, 4., 197., 206. ja 246. jalkaväki- sekä 6. lentodivisioonan hajallelyömisen. Epätoivoisessa vastarinnassaan suurin osa saarretuista saksalaisista joukoista tuhottiin. Vihollinen jätti taistelukentälle yli 20.000 ruumista. Näiden divisioonien rippeet alistuivat neuvostojoukkojen päällystön uhkavaatimukseen antautumisesta ja laskivat aseensa. Vangiksi antautui yli 10.000 saksalaista sotamiestä ja upseeria.

Valko-Venäjän 3:nnen rintaman joukot ovat kehittäneet hyökkäystään ja kesäkuun 27 päivänä vallanneet **ORSHAN** kaupungin, tärkeän rautatiesolmukohdan.

Mohilevin kaupungissa käydään katutaisteluja.

BOBRUISKIN SUUNNALLA joukkomme ovat saartaneet viisi divisioonaa vihollisen joukkoja Bobruiskissa ja sen kaakkoispuolella. Joukkomme ovat katkaisseet Bobruiskin—Minskin rautatien ja maantien, tulleet aivan Bobruiskin kaupunkiin asti ja käyvät taisteluita kaupungin laidoilla.

ROMAHDUS ON OVELLA

(Jatkoa 1. siv.)

kansa joutumassa sodan jalkoihin.

Kaikista pettymyksistään, kärsimyksistään ja onnettomuudestaan saa Suomen kansa kiittää yksinomaan seikkailunhaluisia hitleriläisiä hallitusherrojaan, Rytejä ja Tannereita. He eivät halunneet rauhaa, vaikka se heille olisi annettu. He pitivät parempana jatkaa hävittyä sotaansa Saksan puolella. Heidän tahdostaan taaskin ajetaan Laatokan Karjalan väestöä kodeistaan maantielle. Vielä nytkin, surkean romahduksen ollessa välittömästi ovella, he pitävät mielipuolen härkäpäisyydellä kiinni „aseveljeydestään" Hitler-Saksan kanssa. „Akselin mutteri", joksi Suomen herrat aikoinaan rehennellen Suomea nimittivät, on heidän tahdostaan huimaa vauhtia syöksymässä samaan kuiluun yhdessä akselin murskatun „navan", fascistisen Saksan kanssa.

Suomen armeijan sotamiehet ja upseerit! Nyt on koittanut aika, jolloin Saksan ja sen vasalliarmeijain isännöimisestä Neuvostomaan alueella tehdään loppu. Nyt sanotaan teillekin mahdollisimman selvästi se, mitä me olemme teille toistamiseen ennenkin sanoneet:

Kädet irti Neuvosto-Karjalasta! Irti saksalaisista! Päättäkää itse, kannattaako teidän tapattaa itsenne Hitlerin, Rydin ja Tannerin hävityssä sodassa. Mutta tietäkää, että teidän vastarintanne on hyödytöntä. Ken ei nyt pelasta henkeään antautumalla Punaisen armeijan vangiksi, lähtemällä kiireesti kotiinsa tai karkaamalla metsiin, hän on kuoleman oma.

MITÄ SOTAVANGIT SANOVAT

Karhumäen suunnalla viime päivinä otettujen monilukuisten JR 35:teen kuuluvien sotavankien ja yliloikkarien lausunnoista esitämme alla eräitä otteita. Nimiä emme toistaiseksi julkaise.

„KANNAKSELLE EI LÄHDETÄ"

„Kun kuulimme Punaisen armeijan aloittaneen hyökkäyksensä Kannaksella, niin päättelimme, että nyt täältä tulee meillekin lähtö.

Me saimme komppanian päälliköltä määräyksen, että meidän on luovutettava JR 56:lle kaikki liat varusteet. Epäilimme, että meidät aijotaan lähettää Karjalan kannakselle.

Pojat sanoivat, että Kannakselle ei lähdetä. Sotamies L. sanoi: „Ei olisi kannattanut tulla lomalta. Olisi pitänyt painua metsäkaartiin". Minä sovin erään toverini kanssa, että kun päästään rajalle, niin siitä on lyhyt matka kotiin Suomeen. Ajattelimme, että kyllä siellä jotenkin ruokaa saadaan ja salassa pysytään".

„ELUKKA SÄKKI PÄÄSSÄ"

„Kun rauhaa ei tehty, sanoivat pojat: „Olisi pitänyt tehdä rauha, silloin kun sitä tarjottiin. Kun ne herrat noin pelaavat, niin ei meidänkään kannata enää tapella". Yleensä ei meille annettu juuri mitään tietoja koko rauhan kysymyksestä. Olimme kuin säkki päässä kuljetettava elukka".

„ISÄ KEHOITTI MINUA LÄHTEMÄÄN VENÄJÄLLE"

„Kun olin maaliskuulla kotilomalla, niin isä sanoi: „Taitaa olla viimeinen loma, jonka herrat sinulle antavat". Hän kehoitti lähtemään Venäjälle. Sitäsin, että meillä on kaverin kanssa jo kauan ollut sellainen suunnitelma, joka pannaan heti täytäntöön, kun tilaisuus tulee".

„NAISET PARKUIVAT ASEMILLA"

Kymättylästä kotoisin oleva toverini sotamies L. kertoi, että hänen palatessaan kotilomalta naiset parkuivat asemilla nähdessään rintamalta tulevia pitkiä junia ja suuret määrät aseettomia käveleviä lievästi haavoittuneita likaisia sotamiehiä".

„HERRAT JA LOTAT KARKUUN"

„Pataljoonan kanttiinissa lotat Aili", „Maija", „Kiiski" ja „Iso Hervo" lähtivät karkuun Suomen kohti herrojen kanssa heti kun tilanne alkoi. Sen koommin en ole nähnyt myöskään rykmentin komentajaa, pataljoonan komentajaa, komppanian päällikköä enkä ketään joukkueemme varajohtajaa, joka hänkin katosi heti, kun oli tuonut meidät vastahyökkäykseen.

Liittoutuneet vallanneet Cherbourgin

Liittoutuneiden maihinnousujoukkojen pääesikunnan tiedonannossa kesäkuun 27 päivältä sanotaan:

Cherbourgin vapauttaminen tapahtui ankarien taisteluiden jälkeen. Vihollinen menetti taisteluissa suurimman osan neljästä jalkaväkidivisioonastaan sekä paljon sota- ja kauppalaivoja.

Cherbourgin varuskunnan päällikkö kenraaliluutnantti von Schlieben ja saksalaisten meripuolustuksen komentaja kontra-amiraali Haeneke on otettu vangiksi.

Liittoutuneet ovat ottaneet lähes 20.000 vankia.

Leirillä

Kersantti Toivo Kankkunen kajahuttelee ilmoille säveliä leirillä tekemällään viululla.

„PARHAAT LOHKOT"

ovat suomalaisten sotamiesten hautoja

Kesäkuun 21 päivänä kirjoitti sotamies **N. Rinne**, 1 Kpk 5865, rouva Aino Rinteelle Tarvasjoen Liedonperään:

„Kannaksella vaan on kovat rotinat käynnissä. Me ollaan vaan täällä Suurlahdessa. Rantavarmistuksessa me nyt ollaan Seesjärven rannalla. Saatanan mukava paikka tämä on, mitäs, kun on iso järvi edessä. Kyllä täällä on, jos Kannaksella vaan pitävät paikkansa. Juu, meitillä on mukavat paikat, täällä on saatananmoiset suot vetelät ja järvet. Tankki ei pääse tulemaan millään konstilla. Kyllä nämä paikat tässä seuduilla on parhaat lohkot, mitä on Suomen rintamalla".

Muste oli tuskin ennättänyt kuivua sotamies Rinteen kirjeestä, kun Suurlahden „saatanan mukavat paikat" olivat jo Punaisen armeijan hallussa, ja tämän „Suomen rintaman parhaan lohkon" puolustajat, mukana myös kirjeen lähettäjä, olivat vainajina. Uskokaa pois, Suomen armeijan sotamiehet ja upseerit, että olette kuoleman omat, ellette nyt pidä kiirettä karataksenne rintamalta tahi antautuaksenne Punaiselle armeijalle.

„Parhaatkaan lohkot" eivät teitä auta. Ne muuttuvat teidän haudoiksenne.

Ranskan kansa nousee taisteluun hitleriläisiä anastajia vastaan

Englantilais-amerikkalaisten joukkojen menestyksellinen maihinnousu Normandiassa on nostattanut Ranskan isänmaanystävät aktiiviseen taisteluun kotimaansa pikaiseksi vapauttamiseksi saksalaisten ikeestä. Joka puolelta maata saapuu tietoja ranskalaisten isänmaanystävien ja hitleriläisten anastajien välisistä taisteluista.

*

— **Ain'in departementissa** 400 sissiä valtasi rynnäköllä Bourgin aseman, rikkoi asemalaitteet ja sen jälkeen osallistui kaupungin valtaukseen. Sissit pitävät käsissään kaupunkiin johtavia teitä. Saksalaiset on ajettu pois useista kylistä.

— **Ardechen departementissa** sissit ovat vallanneet useita kaupunkeja. Annonen teollisuuskeskuksesta on paljon työläisiä liittynyt sisseihin.

— **Correzen departementissa** käydään kiivaita taisteluita. Kun Tullen kaupungin lähellä olevalle nuorison pakkotyöleirille tuli tieto liittoutuneiden maihinnoususta Normandiaan, niin 3.000 leirillä ollutta nuorukaista liittyi sisseihin.

— Sissit ovat melkein kokonaan halvaannuttaneet rautatieliikenteen kaakkois-Ranskassa. Sissien luku täällä on yli 50.000 miestä.

— **Ardechen, Indren, Correzen, Creusen, Lon ja Haute Viennen departementeissa nousee sissitaistelijain luku 100.000 mieheen.**

MITÄ AMERIKKA SANOO

Procopén ja muiden suomalaisten diplomaattien karkoittamisesta

Amerikan Yhdysvaltain ulkoministeriö ilmoitti kesäkuun keskivaiheilla virallisesti, että Suomen lähettiläs Procopé ja kolme muuta diplomaattia, Vahervuori, Toivola ja Solanko oli määrätty karkoitettaviksi Yhdysvaltain eduille vihamielisen toimintansa johdosta, ja että mainitut herrat oli asetettu poliisivalvonnan alaisiksi lähtöönsä saakka.

Valheellisuudestaan maailmankuuluksi tullut Suomen propaganda esitti tämänkin asian aivan väärässä valossa. Se uskotteli, että kysymyksessä ei ollut mikään muu kuin pieni „järjestely" muka täydessä sovussa ja yhteisymmärryksessä „kansanvaltaisen" Suomen ja sen „vanhan ystävän" Amerikan välillä!

Amerikassa ollaan aivan toista mieltä, kuten alempana esitetyistä virallisista ja epävirallisista lausunnoista selviää.

*

Yhdysvaltain valtiosihteeri (ulkoministeri) Hull on lausunut sanomalehtimiehille, että on välttämätöntä ottaa aina huomioon se seikka, että Suomen natsimielinen hallitus taistelee aktiivisesti Saksan puolella ja että SUOMEN SEKÄ POLITIIKKA ETTÄ TOIMINTA ON SOVELLETTU PALVELEMAAN SAKSAN NATSIEN TARKOITUSPERIÄ. Tässä valossa on katsottava suomalaisten diplomaattien toimintaa Yhdysvalloissa.

Radiotoimittaja Stil tervehtii Suomen lähettilään Procopén ja muiden diplomaattien karkoittamista Yhdysvalloista, pitäen sitä oikealla ajalla otettuna askeleena. Stil sanoo, että ulkoasiain ministeriön lausunto on riittävän selvä ja todistaa sitä, että suomalaiset ovat harjoittaneet Yhdysvalloissa Amerikan eduille vihamielistä toimintaa ja että he OVAT KÄYTTÄNEET LÄHETYSTÖÄÄN VAKOILUA VARTEN.

Sanomalehti „PM" kirjoittaa, että suomalaisten diplomaattien Yhdysvalloille vihamielinen toiminta on jatkunut jo pitemmän ajan. Suomen diplomaattikunta on toiminut erittäin julkeasti. Procopé on yrittänyt pakottaa suomalaista lehdistöä ja Yhdysvalloissa asuvia suomalaisia kannattamaan Berliinin—Helsingin akselia ja on usein uhkaillut puhelimitse ihmisiä, jotka eivät ole halunneet alistua siihen.

Mitä Ruotsissa sanotaan Rydin ja Linkomiehen politiikasta

Ruotsalainen sanomalehtimies **Vinde** lausuu Suomen hallituksen politiikasta:

„Kun Suomen hallituksen oli valittava joko Saksan natsit tahi Suomen kansa, niin Ryti ja Linkomies luottivat sokeasti siihen, että Saksa kestää, Suomen armeija kykenee puolustamaan rajoja ja että loppujen lopuksi tapahtuu yhteentörmäys anglosaksilaisten kansojen ja Venäjän kansan välillä. **Suomen hallituksesta on nyt tullut oman propagandansa uhri, sen valheellisuus esti näkemästä asioita niiden oikeassa valossa. Suomessa vallitsee nyt selvästi fascistinen komento".**

Parempi myöhään kuin ei milloinkaan

Uskon, että Punaisen armeijan hyökkäys Karjalan kannaksella oli suuri yllätys Suomen armeijan sotamiehille. Vielä kuukausi sitten olin itse linjoilla ja muistan hyvin, kun meille herrojen taholta selitettiin, etteivät venäläiset muka jouda nyt hyökkäämään Suomen rintamalla, koska heidän päävoimansa on sidottu itärintaman keski- ja eteläosalla taisteluissa saksalaisia vastaan. Nuo puheet tuntuivat silloin uskottavilta, ja minäkin olin sitä mieltä, ettei tässä vielä mitään hätää ole.

Nyt rintamamiehet saavat verellään maksaa sen, että antoivat pettää itseään propagandapuheilla. Olisi pitänyt toimia rohkeasti sodan lopettamiseksi, lähteä joukolla pois rintamalta, karata metsiin. Silloin olisi vältetty turha verenvuoto.

Niiden, jotka ovat kaatuneet Karjalan kannaksella, on myöhäistä katua. Mutta elossa olevien on pantava nopeasti toimeksi. Jokaisella sotamiehellä on mahdollisuus karata rintamalta tai antautua Punaisen armeijan vangiksi. Se on ainoa järkevä teko. Onhan selvää, että Punainen armeija, joka on murskannut ja tuhonnut suuret saksalaiset armeijat etelässä, kykenee tekemään pikaisen lopun myöskin pienestä Suomen armeijasta, jos se yrittää tehdä vastarintaa. Tällainen on minun mielipiteeni.

Sotamies **Sixten Tuominen,**
JR 56 1. patl. 1. kompp.

SOTAVANKIEN NIMIÄ EI JULKAISTA ILMAN HEIDÄN SUOSTUMUSTAAN

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 61 1944 — RINTAMALEHTI — Lauantaina heinäkuun 1 pnä

Petroskoi vallattu

MUURMANNIN RATA PUHDISTETTU TÄYDELLISESTI SUOMALAISISTA JOUKOISTA

Neuvostoliiton Tiedoitustoimisto ilmoittaa:

KESÄKUUN 29 PÄIVÄNÄ Karjalan rintaman joukot ovat laajalla saartoliikkeellä ja maihinnousulla Äänisen länsirannalle vapautaneet saksalais-suomalaisista anastajista Karjalais-Suomalaisen Neuvostotasavallan pääkaupungin PETROSKOIN, vallanneet KONTUPOHJAN kaupungin ja aseman ja täten puhdistaneet vihollisesta koko Muurmannin radan. Kehittäen edelleen hyökkäystään länteen ja etelään Karhumäestä Äänisen ja Laatokan välillä joukkomme ovat vallanneet JEVGORAN, 2:SEN KUMSAN, MÄNTYSELÄN, Palalammen, Verhnaja ja Nishnaja Derevjannajan, Ohvananvaaran, Puskuselän, Simoilan ja Kimuselän.

KESÄKUUN 30 PÄIVÄNÄ meidän joukkomme Äänisen ja Laatokan välisellä alueella voittivat vihollisen vastarinnan ja esteet

(Jatkuu 4. siv.)

Punaisen armeijan joukot Petroskoissa.

Ilman naamaria

Se seikka, että Suomi on Hitler-Saksan vasallimaa ja sen hallituskopla leikkikaluna Saksan fascistikihojen käsissä, ei ole mikään uutuus.

Uutta on se, että saksalaiset sätkyäijät, Ryti ja kumppanit ovat lakanneet puhumasta „omasta sodastaan" ja nimittämästä Suomea „puolueettomaksi sotaakäyväksi maaksi". He ovat heittäneet naamarin pois kasvoiltaan. Saksalaisen ministerin Ribbentropin käytyä Suomessa he ovat kuuluttaneet olevansa kaikissa kysymyksissä yhtä mieltä Saksan fascistien kanssa ja päättäneensä pyytää Saksalta niin sanottua „aseapua".

Jokainen ymmärtää, mitä se merkitsee: Ryti, Linkomies ja Ramsay ovat nöyrästi alistuneet saksalaisten vaatimukseen hävityn sodan jatkamisesta „loppuun asti", t.s. Saksan ja sen vasallien täydelliseen tuhoon asti.

Juuri sellainen loppu on nyt lähestymässä nopein askelin. Tosiasiat puhuvat siitä selvää kieltä. Niiden murskaavien iskujen jälkeen, jotka Suomen armeijalle on annettu Karjalan kannaksella ja Syvärillä ja jotka merkitsevät alkua saksalais-suomalaisten anastajien menestykselliselle karkoittamiselle Karjalais-Suomalaisen tasavallan alueelta, Punainen armeija on ryhtynyt ripeään suurhyökkäykseen Valko-Venäjällä ja muutamia päiviä kestäneissä taisteluissa lyönyt nurin saksalaisten

(Jatkuu 2. siv.)